

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ अथ श्रीडांगवोपाख्यानं लिख्यते ॥

॥श्लोक॥ जयतियदुकूलतिलकः श्रीराधाहृदयवल्लभो कृष्णः सेवितो सुरगणैः
सदा च भक्तैर्मुक्तिः सूररिपुः पुंडरिकाक्षः ॥ १ ॥ ॥टीका॥ श्रीराधाना हृदय वल्लभ,
एवा, जे कृष्ण, ते सर्वोत्कृष्टपणावडे करिने जयतीनां जय करो, अने, वलि केवा
के, देवगणो ए सेव्या हेवा, अने असुरनो नाश करवावाला, कमलना सरखांछे, नेत्र ते
जेनां एवा अने यदुकुलने विशेष तिलक नाम शिरोमणी एवा हे प्रभू जयतिनां ज० ॥ १ ॥

॥श्लोक॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं व्यासं ततो जयमुदी-
रयेत् ॥ २ ॥ ॥टीका॥ नारायणने नमस्कार करिने, तथा च, नर जे अर्जुन अने
नरोत्तम जे भगवान् तेमने, तथा स्वरस्वति जे तेने, नमस्कार करिने, व्यासना
प्रसादवडे करिने श्रोता वक्तानो जय थाओ. ॥ २ ॥

॥श्लोक॥ अज्ञानतिमिरांधस्य ज्ञानांजनशिला कया ॥ चक्षुरुन्मीलितयेन तस्मै श्री-
गुरवे नमः ॥ ३ ॥ ॥टीका॥ अज्ञानरूपी तिमिर जे अंधार तेनो ज्ञानवडे करिने
नाश करवावालां, अने ध्यानमार्गे उन्मिलीत छे चक्षुस् ते जेनां एवा जे गुरु, तेने

करुछूं. ॥ ३ ॥

શ્લોક ॥ નૌમિષારણ્યવાસિનોઋષયઃશૌનકાદયઃ નાનાકથાનકૈસ્તૃતાસૂતંપ્ર-
 હુરાદરાત્ ॥૪॥ ॥ટીકા॥ નૌમિષારણ્યને વિશે રહેનારા, એવા જે શૌનકાદિકઋષિયો
 નાના પ્રકારનાં કથા નક્ સાંજઢિને ત્રણ છે, મન તે જેનાં એવા કોઢક કાલે
 આદરબડે કરિને સૂત પુરાણિકને પુછતા હવા. ॥૪॥

॥શ્લોક॥ ॥ઋષયઃઉચુઃ શ્રૃણુસૂતમહાવાહોસર્વશાસ્ત્રવિશારદ ॥ પારાશર્યપ્રસાદા
 ઞન્યૂનનાસ્તિતવાનઘ ॥૫॥ ॥ટીકા॥ ઋષિયો બોલતા હવા ; હે અનઘ, હે પાપ
 રહિત હે બુદ્ધિમાન સર્વ શાસ્ત્રને જાણનારા પરાશરના પ્રસાદબડે કરીને, કાંઢપણ
 ન્યૂનતા નથી એવા, હે સુત અમારાં જે વચન તે સાંભઢો. ॥૫॥

॥શ્લોક॥ બ્રૂહિબ્રૂહિમહાપ્રાજ્ઞઢાંગવસ્યકથાનકં ॥ વૃષ્ણિનાંપાંડવાનાંચયુદ્ધંજાતં
 કથંવદ ॥૬॥ ॥ટીકા॥હે પ્રભો હે બુદ્ધિશાઢિ આ સમયને વિશે તો ઢાંગવનું કથાનક્
 સંભઢાવો, હે પ્રભો વૃષ્ણિ જે યાદવ અને પાંડવો તેમને યુદ્ધ શા કારણથી થયું તે
 અમને સવિસ્તર સમજાવો. ॥૬॥

॥શ્લોક॥ ક્રષ્ણમાતાપિતાક્રષ્ણોક્રષ્ણઃસ્વજનબાંધવાઃ વિષ્ણુર્જાતિચગૌત્રંચપાંડ-
 વોઢિ . ॥૭॥ ॥ટીકા॥ હે પ્રભો પાંડવને તો હરી ઘણાજ વાહાલા હતા,

કેવા કે, માતા પિતા સ્વજન બાધવવત્ ગણાતા તેમછતાં શા માટે યુદ્ધ કરવું પડ્યું તે સાંભળવાની ઈચ્છા છે. ॥૭॥

॥ શ્લોક ॥ કસ્માત્સ્પર્દાતયોર્જાતાવૃષ્ણિપાંડવસંગરે ॥ એતન્મેસંક્ષયંછિંધિક્ર.ળ્ણ વાર્તામુદાવહ ॥૮॥ ॥ ટીકા ॥ અહો ! ઇતિ આશ્ચર્યે વૃષ્ણિ પાંડવનું જે યુદ્ધ થવું, અને એક વિજાને વિરુદ્ધ થવું એ મોહોટું આશ્ચર્ય છે માટે અમારો સંદેહ ભાગો. ॥૮॥

॥ શ્લોક ॥ ॥ સુતઉવાચ ॥ શ્રૃણુશૌનકધર્મફ્ણ્ણડાંગવસ્વકથાનકં, યજ્ઞાતમપિવૃત્તાંતં પ્રવક્ષ્યામિતવાગ્રતઃ ॥ ૯ ॥ ॥ ટીકા ॥ સૂતપુરાણિક્ બોલતા હવા, હે ધર્મના જાણનારા, શૌનકાદિક્ મુનિયો સ્થિરતાવડે કરિને સાંભળો, જે જે વૃત્તાંત ડાંગવ રાજાના કારણથી થયું તે સર્વ તમને સંજઝાવુંછું. ॥૯॥

॥ શ્લોક ॥ પરિક્ષિદ્વામસંપ્રાપ્તેસ્તક્ષકાદ્વિજશાપતઃ : જનમેજયશ્ચસંક્રુદ્ધોનાગમેધં ચકારહ ॥૧૦॥ ॥ ટીકા ॥ જ્યારે પરિક્ષિત રાજા બ્રાહ્મણના શાપથી તક્ષત નાગનો દંશ થયે સતે સ્વર્ગ ધામને પામ્યા, તે સમય તેનો પુત્ર જન્મેજય રાજા ક્રોધાયમાન થઈને, નાગમેધ યજ્ઞ કરવાનો વિચાર એટલે સર્વ સર્પ કુલને અગ્નિમાં હોમિ દેવા એવી ઈચ્છા કરતો હવો. ॥૧૦॥

डांग.

२

॥श्लोक॥ तस्ययज्ञेमहासिद्धानगानागाश्चचारणाः देवर्षयश्चदेवाश्चअप्सरोभिः अ.१

समागताः॥११॥ ॥टीका॥ ते यज्ञने विशे मोटा मोटा सिद्ध गणो,देव,रुषि, गांधर्व, अप्सरा सहित आवता हवा. ॥११॥

॥ श्लोक ॥ परासरसूतोव्यासःप्राज्ञोबुद्धिमतांननु ॥ जन्मेजयस्याशिक्षार्थंस्थितः
सिष्यैःसमंततः ॥१२॥ ॥टीका॥ ते समयने बिशे, पराशर मुनिना सुत हेवा, प्राज्ञ,
गुणवान व्यास मुनि जन्मेजयने शिक्षा करवाने अर्थे शिश्यो ए सहवर्तमान
आविने बिराजता हवा. ॥१२॥

॥श्लोक॥ यज्ञांतेऽवचृत्यस्नातंपांद्भवंशधरंनृप ॥ प्रत्युवाचसभामध्येव्यासोविनय
कोविदः ॥१३॥ ॥टीका॥ पांद्भवंशने विशे उत्पन्न थयेलो एवो जे जन्मेजय तेतो
यज्ञ करि रहिने अवभृत स्नान करवाना समयमां आवि पोच्या हेवा जे व्यास मुनि
तेतो सभाना मध्ये राजा प्रत्ये बोलता हवा. ॥१३॥

॥श्लोक॥ ॥व्यासउवाच॥ शृणुजन्मेजयभूपहूतामिथ्याचपन्नगाः दंशितस्तक्षको
नापि,पितातवमहाबलः ॥१४॥ ॥टीका॥ व्यास शुं बोलता हवा ; हे जन्मेजय चुप
हुं कहुं ते तुं सांभळ; सर्व पन्नग मात्रने, तें मिथ्या होम्या,तारा बळवान पिताने तो,

२

ब्राह्मणना शापथी तक्षके दंश कर्यो, अने ते तक्षक तो शंकरना आभुषणमां जई पेछे तेथी तेनुं रक्षण थयुं छे. ॥१४॥

॥श्लोक॥ विधात्रालिखितंभालेभूतंभव्यंभवच्चयत्॥ सुखंदुःखंभयंक्षेमंसर्वचैवविधे
र्वशात्॥१५॥ ॥टीका॥ एमां कोइनो दोष नथी, जेम विधात्राए ललाटमां लखेलुं तेम भुत, भविष्य, ने वर्तमानथयां जायछे, सुख दुःख भयने क्षेम, ए सर्व विधी वशछे. १५

॥श्लोक॥ तस्मान्नकस्यचिद्रोहंकर्तुमर्हसिमानद॥ पुरापितामहिराजन्मिथ्याऋणो
नसंगरः॥१६॥ ॥टीका॥ हे मानद, मने मानना आपनारा जन्मेजय राजन् एटलाज हेतु माटे कोई उपर द्रोह न करवो, कारण के पूर्वे तारा पिता महे पण ऋण साथे मिथ्या संग्राम कर्यो हतो. ॥१६॥

॥श्लोक॥ कृतश्चधरणीपादाज्ञानाच्चमित्रवल्लभ ॥ एतावदुक्तावचनंगमनायमनो
दधे ॥१७॥ ॥टीका॥ हे मित्र वल्लभ, ज्ञानथकी विचारीने जो, प्रजानुं रक्षण करच, एवां वचन कहिने व्यासजि जवानुं मन करता हवा. ॥१७॥

॥श्लोक॥ नमस्कृत्यमुनिराजाप्रत्युत्थायमहासनात्॥ निवेश्यमुनिशार्दूलजन्मेजय
उवाचह ॥१८॥ ॥टीका॥ एवां वचन सांभाळिने जन्मेजय राजा पोताना आसन उ-

डांग. ३ परथी उठीने मुनिने नमस्कार करीने बेसारतो थको सुंदिर वांणी बोलतो हवो. १८ अ. १

॥श्लोक॥ ॥जन्मेजय उवाच॥ अहं बालः कलिखिन्नो धर्मज्ञामेपितामहा : कस्माद्युद्धं
हरेः साकं ब्रूहि मे मुनिसत्तम ॥१९॥ ॥टीका॥ ॥जन्मेजय शुं बोलतो हवो॥ हे मुनि
सत्तम, हुंतो बालक कलियुगनी छायाथी खरडाये लोछुं, अने मारा पिता महतो
धर्मना जाणनारा हता माटे करीने हे प्रभो हरिनी साथे शा कारणथी युद्ध थयूं ते
मने संभळावो. ॥१९॥

॥श्लोक॥ नक्षुधानत्रयाविप्रनक्रोधोविघ्नमेव च ॥ यस्मिन् देशे कृष्णवार्ता सदृशो तीर्थ
वान्मुने ॥२०॥ ॥टीका॥ हे मुने, जे देशमां कृष्ण वार्ता थती होय ते देशतो तीर्थरुप
गणवो प्रचुनुं स्मरण करतां क्षुधा, तृषा, क्रोध अने विघ्न तेतो दूर थइ जाय छे. २०

॥श्लोक॥ अन्यवार्ताकागतीर्थपंकांगोपंकमावहेत् ॥ हंसतीर्थं हरेर्वार्तापापपंकश्च
नश्यति ॥२१॥ ॥टीका॥ अने बिजी जे कुथलियो छे, तेतो काकतिर्थ कहेवाय छे,
केवीके कचरारुप, अने हरिनी वार्ता तेतो हंसरुप छे, केवीके पापरुपी पंकजनो
नाश करवावाळि छे. ॥२१॥

॥श्लोक॥ तस्माद्ब्रूहि महाप्राज्ञपितामह जगद्गुरो ॥ त्वन्मुखान्निर्गतावाणी ह्यमृत ॥ ३

મિવમન્યતે ॥૨૨॥ ॥ટીકા॥ હે મહા પ્રાજ્ઞ, હે બુદ્ધિમાન વ્યાસ, હે પિતા મહ, હે જગદ્ગુરુ, તેજ કારણ માટે તમારા મુખથી જે વાણી નીકળે તે અમૃતરુપ માનુષ્ય માટે સંભળાવો. ॥૨૨॥

॥શ્લોક॥ ॥સુતઉવાચ॥ રાજોવચનમાકર્ણ્યપ્રસન્નોમુનિસત્તમઃવૈશંપાયનમાસિનં સંજ્ઞાદદદર્શહ ॥ ૨૩ ॥ ॥ટીકા॥ સૂત પુરાણિક ઋષિયો પ્રત્યે વોલતા હવા ; રાજાનાં સુંદિર વચન સાંભળિને મુનિ સત્તમ એવા જે વ્યાસ તે પ્રસન્ન થઈને વૈશંપાયન મુનિને સંજ્ઞા કરે છે. ॥ ૨૩ ॥

॥શ્લોક॥ ॥વૈશંપાયનઉવાચ ॥ શ્રૃણુરાજન્પ્રવક્ષ્યામિદ્યેકચિત્તેનભૂપતે ॥ વૃષ્ણ પાંડવસંગ્રામોડાંગવસ્થાપિકારણાત્ ॥૨૪॥ ॥ટીકા॥ વૈશંપાયનરુષિ જન્મેજય રાજાને સંભળાવે છે ; હે રાજન્ હું તમને સંજ્ઞાવું તે એક ચિત્તવડે કરિને સાંભળો, યાદવને, ને પાંડવને જે સંગ્રામ થયો તેતો કેવલ ડાંગવ રાજાના કારણથી થયો છે. ૨૪

॥શ્લોક॥ પુરાવૈડાંગવોરાજાચંદ્રવંશસમુદ્ભવઃ પાંડવૈસહિતોનુનંયુદ્ધંચક્રેસવૃષ્ણિભિઃ॥૨૫॥ ॥ટીકા॥ પૂર્વે ડાંગવરાજા તેતો ચંદ્રવંશમાં ઉત્પન્ન થયલો હતો, તે પાંડવની સાથે ભેગો મળિને વૃષ્ણ જે યાદવો તેની સાથે યુદ્ધ કરતો હવો. ॥૨૫॥

ढाग.

४

॥श्लोक॥ मिथ्यावैरंसमाजातमिथ्यायुद्धंकृतंनृप ॥ दुर्वासोवाक्यपालत्वाक्रण्णेन अ. २
 क्रतमेवतत्॥२६॥ टीका॥ हे नृप, हे जन्मेजय, ते समयमां यादवोने ने पांडवने तोमिथ्या
 वैर थयुं, कारणके दुर्वासा मुनिनुं वाक्य पाळवाने अर्थे क्रण्णेने संग्राम करवो पड्यो. २६

॥ श्लोक ॥ श्रृणुत्वंकृतक्रत्यश्चत्वंचएकाग्रमानसःयत्श्रुत्वासर्वपापानांक्षयोभवन्ति
 भारत ॥२७॥ ॥टीका॥ हे भारत, हे जन्मेजय एकाग्र चितवडे करिने तुं सांभळ,
 जे सांभळवावडे करिने सर्व पापनो नाश थई जाय एवं चरित्र तने संभळावुंछुं.
 ॥२७॥ ॥इतिश्रीमहाभारतेडांगवोपाख्यानेजन्मेजयमुनिसवादेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 तटिकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां गामोट गामिनी
 व्याख्यायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥वैशंपायनउवाच॥ ॥श्लोक॥ एकस्मिन्वत्सरेराजन्, यज्जातंश्रुयतांनृप ॥ दु-
 र्वासाःशंकरस्यांशोनर्मदातिरिमास्थितः ॥१॥ टीका-वैशंपायन रुषी, जन्मेजय प्रत्ये
 बोलता हवा; हे राजन्, हे जन्मेजय, एक समयने विशे एक कारण उत्पन्न थयुं ते तुं
 सांभळ, शंकरनो अंश एवा जे दुर्वासा मुनि ते नर्मदातिरनो आश्रय करीने रह्याछे. १

॥ श्लोक ॥ नमोदधत्तीर्थयात्राप्रसंगेजनमेजय ॥ पुष्कराद्यानितीर्थानिकृतवान् ४

सागरावधि ॥२॥ टीका-कोइ कालांतरे सर्व तिर्थनी यात्रायो करवानो निश्चय करीने पुष्करजिने आद्ये लइने सागरा वधी यात्राओ करी. २

॥श्लोक॥ परिभ्रमन्कदाकालेबदर्याश्रममागतः। गंगातीरेसुखासिनोरम्यंपश्यन् वनंतदा ॥३॥ टीका-एम फरतां फरतां पर्यटन करता सता बदरी याश्रमने पाम्या अने ते स्थलनेविशे सुंदिर एवं गंगानुं तिर जोइने तप करवानो निश्चय करेछे. ३

॥श्लोक॥ सिंहव्याघ्रसमाकीर्णंमहीशैःशशकैर्वृकैः नानापक्षिसमाकीर्णंनाना फलसमन्वितं ॥४॥ टीका-अने वळि ए तृट केवुं छे के, सींह अने व्याघ्रे करीने समाकीर्ण एवं अनेनाना प्रकारना महिष,ससला,वृक,अने नाना प्रकारना पक्षियो अने नाना प्रकारना वृक्षो फले सहवर्तमान शोभि रह्या छे. ४

॥श्लोक॥ चंपकागरुपुन्नागदाढमीबकुलान्वितं द्राक्षपुंगीनालिकेरजांबुफलसमन्वितं ॥५॥ अने वळि वृक्षो केवां केवां फळि रह्यां छे के, चंपा, अगार, पुन्नाग, डाढीम, बकुलना वृक्षो, तदनंतर, द्राक्ष, सोपारी, नाळिएर, जांबु तेणे सहवर्तमान, विंटावेलुं वन शोभे छे. ५

॥श्लोक॥ सदापुष्पंतियेवृक्षाःफलंतिचसदाफलैः संगितंचप्रकुर्वंतिकोकीलामतषट्पदाः ॥६॥ टीका-अने वळि सदाकाल ए वृक्षो फळया करे छे, अने ते वृक्षो उपर

डांग.

६

नाना प्रकारना, कोकिल अने भ्रमर ते गान करी रह्यांछे. ६

॥श्लोक॥नानारुषिगणैर्जुष्टंयक्षरक्षैर्निसेवितं॥एवंवनंसमावीक्ष्यप्रसन्नोमुनिसत्तमः

७॥ टीका-वळि ए वनने विशेतो नाना प्रकारना ऋषियो तपश्चर्या करवा मंडि गयेला, यक्ष, राक्षस, तेओ पण ते वनने विशे भ्रमे छे, ए प्रकारनुं वन दुर्वासा मुनि जोइने प्रसन्न प्रसन्न पोताना मनमां होता हवा. ७

॥ श्लोक ॥ मंदाकिनीतटेराजन्तपासिचासनंधृतं ॥ दशवर्षफलाहारःकृतस्तेनम हर्षिणा ॥८॥ टीका-हे राजन् ए वनना समिप गंगानुं तिर जोइने तप करवाने आसन धर्युं, अने दश वर्ष फलाहार ते मुनीए सुंदिर प्रकारे कर्यो. ८

॥ श्लोक ॥ दशवर्षनिवाराणांभक्ष्यंदुर्वाससाकृतं दशवर्षजलाहारःकृतोराजन् द्विजेनचा॥९॥ टीका-हे राजन् ए मुनि सत्तम एवा दुर्वासामुनि तेतो दश वर्ष निवार भक्ष करिने तथा दशवर्ष जलाहार करिने अत्यंत तप आरंभे छे. ९

॥ श्लोक ॥ दशवर्षवायुभक्ष्यंषष्ठीवर्षसउर्द्धपात् ॥ एकदृष्टिःशतंचैववर्षाणांजनमे- जय ॥१०॥ टीका-हे जन्मेजय, एटलुंज नहीं पण दशवर्ष तो वायू भक्ष करिने अने साठ वर्षसुधी तो उंचा पगने निचे शिश राखिने, एक द्रष्टी सूर्यना सांमी राखिने सो वर्ष सुधी रेहेता हवा. १०

अ. २

५

॥श्लोक॥ उर्ध्वबाहुःशतराजञ्छतंभूम्यासनंघृतं षट्शतंचमहाराजन्चासनंजित-
वान्मुनिः ॥११॥ टीका-हे राजन् ए जे मुनि तेतो सर्व ईंद्रिओने जितिने सो वर्ष
सुधी तो उर्ध्वबाहु रह्या, अने सो वर्षसुधी तो प्रथ्वी उपर एक आसने निची द्रष्टी
करीने बेठा अने एक हज्जार वर्षसुधी तो निश्चळपणाबडे तो महा उग्र तप कर्युं. ११

॥श्लोक॥ तदासहस्रकंजातंवर्षाणांजन्मेजय तपोधूमस्तदाजातआकाशगतवान्
नृप ॥१२॥ टीका-तदनंतर बिजां सहस्र वर्ष उग्र तप थयुं ते तपबडे करीने तपनो
धुमाडो आकाश सुधी चालवा मांड्यो. ॥१२॥

॥श्लोक॥ एवंतपःकृतंतेनशंकरांशेनेयाकृशं दारुणंचमहाघोरंवर्णितुंनैवशक्यते
१३॥ टीका-हे जन्मेजय, शंकरांश एवा जे दुर्वासा मुनि तेमणे ए प्रकारे उग्र तप
कर्युं ए तपनुं वर्णन करवाने कोइ शक्तिबान नथी. १३

॥श्लोक॥ तदाकलेवरंस्त्रिन्नंश्रुष्कमांसमुनीश्वरे पंचैतेईंद्रियाण्येवास्त्रियोन्नूत्वास-
मागताः ॥१४॥ टीका-ते समयने विशे मुनिश्वरनुं सुश्रुक्त मांस खेद पामवा योग्य
थयुं अने ईंद्रियो स्त्रिरुप थइने सामी आवी. १४

॥श्लोक॥ प्रबोध्यमुनीशार्दूलंजर्जरीभूतकायकं ॥ ऊचुस्ताईंद्रियाण्येवक्रोधेन
जन्मेजय ॥१५॥ टीका-जर्जरिभूत छे काया ते जेमनी एवा मुनिश्वर तेने बोध करवा

ढाग.

६

लागी, केवी रीते क्रोधथी बोलती हवी के, हे जन्मेजय ए हुं तने संभळावुंछुं. १५

॥श्लोक॥ ईंद्रियाणिवयंविप्रतवापिशरिरान्मुने गमिष्यामोयथातथ्यामनुज्ञदिहि सत्वरं ॥१६॥ टीका-हे मुने हे विप्र तमारा शरीरनी अमे ईंद्रिओ छीए, माटे तमे अमने आझा आपो के अमारे गमे त्यां जइए. १६

॥श्लोक॥ ॥दुर्वासाउवाच॥ कस्माद्ब्रह्मस्वभोबालाःशरिरान्मेप्रियंकरा : मुनेर्वचन माकर्ण्यताउचुःस्वंपृथग्मतं ॥१७॥ टीका-दुर्वासा बोलता हवा ; हे बाळाओ, तमे मारा शरीरने प्रियंकरछो अने शामाटे जवुं इच्छोछो ते मने संजळावो, एवां मुनीना वचन सांजळिने ईंद्रिओ प्रथक् प्रथक् बोलती हवी. १७

॥श्लोक॥ जीहवेंद्रिवचनंप्राहरुषादुर्वाससंमुनि तदसंगान्मयास्वादुर्नञ्जुक्तःशो- भनोरसः ॥१८॥ टीका-दुर्वासा मुनीना प्रत्ये रोषवडे करीने जिब्हा ईंद्रि बोले छे, के तमारो संग थया पछी कोइ समय शोभन रस चाख्या नहीं. १८

॥श्लोक॥ घ्राणेंद्रिप्राहरोषेणवाक्यदुर्वाससंमुनिं ॥सुगंधःकुसुमस्यापिनलब्धोमे कदाचन ॥१९॥ टीका-हवे नासिका ईंद्रि कहे छे के, हे दुर्वासा मुनि तमारो संग पामीने सुगंध कुशुमनो प्रेमळ गंध कोइ काले मळतो नथी. १९

॥श्लोक॥ नेत्रेद्रिक्रोधसंयुक्ताचोवाचेदंमुनिवचः भूमौमयाकदाकिंचिन्नदष्टंमलिते

अ. १

६

क्षणात् ॥२०॥ टीका-हे जन्मेजय राजा, नेत्रेद्रिय क्रोधयुक्त थइ सति मुनिने कहे छे के, जूमिमां तमारो संग पामीने सारासारा पदार्थो कोइ दिवस दिठा नथी, कारण के तमे निरंतर अमने विंचिने चालोछो. २०

॥श्लोक॥ श्रवणेंद्रियंवचःप्राहक्रोधेनजन्मेजय ॥ कथानानारसक्कापिनश्रूतस्तव संगतः ॥२१॥ टीका-तदनंतर हे जन्मेजय क्रोधवडे करीने श्रवणेंद्रि केहेवा लागी के नाना प्रकारनां उच्छाहपुर रस वचन मेंय पण सांभळयां नहीं. २१

॥श्लोक॥ मनेंद्रिचतदावाक्यंमुनिप्रोवाचरोषतः वैभवोनैवसंसर्गात्तवदृष्टोमया कदा ॥२२॥ टीका-अने वळि क्रोधवडे करीने मनेंद्रि कहेछे के तमने पामीने कोइ दिवस सारासारा वैभव भोगव्या नहीं. २२

॥श्लोक॥ अनुज्ञादेहिभोयोगिन्सर्वाःप्रोचुर्मुनीश्वरं ॥ पश्चात्प्रोवाचदुर्वासावाक्य मेतन्नरोत्तम ॥२३॥ टीका-माटे करीने सर्वे ईंद्रिओ मळीने कहे छे के, हे मुनिश्वर हवे अमने आज्ञा आपो, एम सांभळिने हे नरोत्तम, हे जन्मेजय दुर्वासा मुनी ते ईंद्रिओने समजावे छे. २३

॥श्लोक॥ ॥दुर्वासाउवाच॥ चत्वारिचेंद्रियाणीहभोगान्पश्यंतुनाकतः मनेंद्रितव संसर्गोममापिशरिरेनहि ॥२४॥ टीका-दुर्वासा बोलता हवा; हे मनेंद्रि विनानी

डाग.

७

चार ईंद्रिओ तमने हुं स्वर्गनुं सूख देखाडवाने इच्छुछुं. परंतु मारा शरिरने विशे
मनेंद्रिनुं काम नथी. २४

अ. २

॥श्लोक॥ एतावदुक्तावचनंगतःस्वर्गेतपोधनः दृष्टमिंद्रासनंतेनशोभनंचमनोरमं
॥२५॥ टीका—तपस्वि छे धन ते जेमने एवा दुर्वासा मुनी ए प्रकारवडे करीने
पोतानी ईंद्रियोने समजावता थका स्वर्ग लोकने विशे गया, जइने सुशोभित
एवुं ईंद्रनुं सिंगासन जोयुं. २५

॥श्लोक॥ सौवर्णमंदिरं दिव्यं द्वजमालोपशोभितं ॥ कांचनैः पद्मरागैश्च चित्रकारैः
विचित्रितं ॥२६॥ टीका—अने वळि ए सिंहासन केवुं के सुवर्णमय दिव्य एवुं अने
नाना प्रकारनां मंदिरो सुवर्णमय द्वजाये शोभि रह्या छे, अने पद्मराग मणि काचने
सहवर्तमान चित्र विचित्र कस्यांथकां अत्यंत शोभा आपेछे. २६

॥श्लोक॥ तोरणैश्चागरुधूपैर्वादित्राणांच निस्वनैः सप्तशृङ्गसमायुक्तो ऐरावणग-
जोत्तमः ॥२७॥ टीका—एटलुंज नहीं पण सातफुंडो नो ऐरावण हाथी जे स्थळने विशे
शोभि रह्यो छे, तदनंतर तोरण धुप दिपादि सहवर्तमान वाजिंन वागी रह्यांछे. २७

॥श्लोक॥ पारिजाततरुश्चैव वाञ्छितार्थफलप्रदः नृत्यगीतविनोदाश्च भवंति च ग्रहे
ग्रहे ॥२८॥ टीका—मनवांछित फलने आपनारो पारिजातकनो वृक्ष अने सर्व मंदिरोने

७

વિશે ગિત નૃત્ય થઈ રહ્યાં છે, તે પોતાની ઈન્દ્રિયોને મુનિશ્વર દેખાડે છે. ૨૮

॥શ્લોક॥ તત્રસભામહારમ્યામણિસ્તંભ શતૈરપિત્રિંશત્રિકોટયોદેવા, વસવાઘૌ
મરુદ્વણા : ॥ ૨૯ ॥ ટીકા—તેથી આગાડી જતાં સજ્જા મંડપને વિશે મણિસ્થંભ
રચેલી ભૂમિકામાં પ્રવેશ કરતાં આગલ જુવે છે તો અષ્ટ વસુ મરુદ્વણ અને
તેત્રીસ કૌટી દેવ બિરાજેલા છે. ૨૯

॥શ્લોક॥ વરુણશ્ચૈવયક્ષાશ્ચકિંનરાશ્ચાપ્સરોગણા : સર્વૈશ્વવેષ્ટિતોદેવૈર્મહેન્દ્રસ્વા
સનેસ્થિતઃ ॥ ૩૦ ॥ ટીકા—વલ્લિ એ સભાને વિશે તો વરુણ, યક્ષ, કીર્ત્તર, અપ્સરા,
ગણો સર્વ મહેન્દ્રના આસનને વિંટાઈને બેઠા છે. ૩૦

॥શ્લોક॥ નૃત્યંતિવાસવસ્યાગ્રેકિંનરાવારયોષિત : રક્તવસ્ત્રામનોરમ્યાહારનૂપુર
સંયુતા : ॥ ૩૧ ॥ ટીકા—કિંત્તર અને વારાંગનાઓ મનોરમ્ય એવાં રક્ત વસ્ત્ર અને
આભુષણે સુશોભિત થઈને નાના પ્રકારના હાર કંઠને વિશે બિરાજમાન થઈ રહ્યા છે,
એવાં થકા ઈન્દ્રના સન્મુખ નૃત્ય કરે છે. ૩૧

॥ શ્લોક ॥ દુર્વાસાશ્વાગતસ્તસ્મિન્સ્થાનેપ્રથમપોલિકાં દ્વારપંપ્રતિપ્રોવાચશીશ્રં
જ્ઞાપયવાસવં ॥ ૩૨ ॥ ટીકા—તે સમયમાં શંકરના અંશ એવા દુર્વાસા મુની પ્રથમ
પોલને વિશે આવીને પોલના રક્ષકને કહે છે કે હે દ્વારપાલ તું ઈન્દ્રને સુચના કર્ય

डाग.

८

जे दुर्वासा मुनी आव्या छे. ३२

॥श्लोक॥ प्रतिहारोगतःशीघ्रमिंद्रं प्रोवाच प्रेमतः : दुर्वासामुनिरायातःपोलिकायां
नरोत्तम ॥३३॥ टीका—ए प्रकारे दुर्वासानां वचन सांभळिने ते जे कोइ प्रतिहार ते
तो महा प्रेमवडे करीने ईंद्रना सन्मुख थयो थको बोले छे के हे नरोत्तम हे सुरेश्वर
आपना धामने विशे दुर्वासा मुनी पधार्या छे. ३३

॥श्लोक॥ प्रतिहारस्य कथनादुत्थितस्त्रिदशैः सह ॥ आगतस्त्वरितो राजा दुर्वासाय त्र
तिष्ठति ॥३४॥ टीका—एवुं वचन प्रतिहारे कह्युं के तेज समय महेंद्र पोताना आस-
नेथी उठीने सर्व सभा सहीत ज्यां दुर्वासामुनी उभाछे, ते स्थळने विशे आवता हवा. ३४

॥श्लोक॥ नमस्कृत्य च योगीन्द्रं नृत्ययादित्रनिस्वनैः आनितः सदसिराज त्रिषसाद
निजासने ॥३५॥ टीका—आवीने महायोगींद्र एवाजे कोइ दुर्वासामुनी तेमने नमस्कार
करीने गीत वाजिंत्र वगडावता थका सभाने विशे पोताना आसन उपर बेसारेछे. ३५

॥श्लोक॥ पादौ प्रक्षाल्य विधिवदुपवीतं ददौ हरिः : अर्धपाद्यं तदा कृत्वा वासवो
वाक्यमब्रवात् ॥३६॥ टीका—ए जे कोइ हरी जे ईंद्र तेतो विधीवडे करीने अर्धपाद्य
पुजन् करता थका उपवित अर्पण करीने हाथ जोडीने वाणि बोलता हवा. ३६

॥श्लोक॥ ॥ईंद्र उवाच॥ धन्योऽहं कृतकृत्योऽहं मग्नहृत्वे संमागतः ॥ किं करिष्यामि

अ. २

८

વિપ્રેદ્રતવાગમનકારણં ॥૩૭॥ ટીકા-ઈંદ્ર બોલતા હવા ; હે મહારાજ આજનો દિ-
વસ ધન્ય છે, અને મારા સુક્રતને ધન્ય છે; હે પ્રભો તમારા સરસા મુનેંદ્ર પધાર્યા હે
વિપ્રેદ્ર તમારી શી ઇચ્છા છે અને તમારુ આવાગમન શા કારણે છે તે, મને આજ્ઞાકરો. ૩૭

॥શ્લોક॥ ॥દુર્વાસાઉવાચ॥ અહંદૈજરઠોજાતોબહુકાલંતપઃસ્થિતઃ૩૮૥૩૮૥
૩૮૥૩૮૥ ટીકા-દુર્વાસા બોલતા હવા ; હે સુરેશ્વર તું તપ
કરી કરીને બહુ કાલથી સુકાઈ ગયોછું, માટે મારી ઈંદિત્રોને સંતોષવાના કા-
રણથી તારી પાસે આવ્યોછું. ૩૮

॥શ્લોક॥ ઋષેર્વચનમાકર્ણ્યત્ક્રતંહરિણાતદા સુગંધતૈલલેપેનનિત્યંસ્નાનંસમા
ચરેત્ ॥૩૯॥ ટીકા-તે સમયને વિશે મુનિનાં વચન ઈંદ્રરાજા સાંજલિને નાના પ્રકા-
રનાં સુગંધીમય તૈલ ચોલતાથકા મુનિને સ્નાન કરાવે છે. ૩૯

॥શ્લોક॥ ભક્ષ્યંચતુર્વિધંસ્વાદુષ્પ્રસૈશ્રસમન્વિતં પુષ્પાણાંવાસનાનિત્યંમીંદ્રિયાણાં
ચતુષ્ટયે ॥૪૦॥ ટીકા-સ્નાન કરાવ્યા અનંતર સુવાસી પુષ્પના હાર કંઠે આરોપણ
કરી દિધા છે, નાના પ્રકારના દુષ્પ્રસ સ્વાદિષ્ટ ભક્ષને વાસ્તે તથા ઈંદ્રિયોના
સંતોષને વાસ્તે મહો આગલ મુકી દિધા છે. ૪૦

॥શ્લોક॥ નાનાવિધાચનાકસ્યશોભાદ્રષ્ટાદ્વિજૈનૈર્વૈ સર્વોમનોરથસ્તસ્યપરિપૂર્ણો

डांग.
९

अ. २

नृपोत्तम॥४१॥ टीका-एम नित्य नित्य प्रत्ये नाना प्रकारनी स्वर्गनी शोभावो रुषिने देखाडे छे, अने वळी मनोरथ परिपूर्ण थाय एम ईंद्रराजा आचर्ण करे छे. ४१

॥श्लोक॥ एकदातुसभामध्योस्थितोवैमुनिसत्तम : देवाश्चसर्वेगंधर्वाःस्थिताःपार्श्वेवरांगनाः॥४२॥ टीका-एक दिबसने विशे सभाना मध्ये मुनिराजने पधराव्याछे, तेत्रीसकोटी देव, गांधर्व, आगळ पाछळ वारांगनाओ नृत्य करी रह्या छे. ४२

॥ श्लोक ॥ ईंद्रेणकथितंतावत्मुनिसंतोषहेतुकंनृत्यंतुवनिता : सर्वाहावभावसमन्विता : ॥४३॥ टीका-ते समयने विशे मुनिने संतुष्ट करवाने माटे, ईंद्रराजा अप्सराओने आझा करे छे के, हावभाववडे मुनिने प्रसन्न करो. ४३

॥ श्लोक ॥ दंभाचित्रांगदामेनादेवकाचतिलोत्तमानृत्यं कुर्वतिसदसिप्रेम्णांच जन्मेजय ॥ ४४ ॥ टीका-वैशंपायन मुनि कहे छे के, हे जन्मेजय, एवां वाक्य अप्सराओ ईंद्रनां सांभळीने दंभा, चित्रांगदा, मेनका, देवका, त्रीलोत्तमां, तेने आदि लेइने घणी अप्सराओ अत्यंत प्रेमवडे करीने नृत्य करे छे. ४४

॥ श्लोक ॥ आगतात्वरितापश्चादुर्वशीर्तींद्रवल्लभा ॥ दृष्टेमहासनेयोगीगर्वकृत्वा वचोऽवदत् ॥ ४५ ॥ टीका-तद पश्चात उर्वशी अप्सरा ईंद्रनी अत्यंत प्रिय तर सभाने विशे उतावळी आवी अने जुवे छे तो महा जर्जरीभुत योगीने देखिने पोताना

९

મનને વિશે વિચાર કરે છે. ૪૫

॥શ્લોક॥ યત્રવૈનગવાન્રુદ્રોબ્રહ્માભાનુશ્વવાસવ : તત્રયોગ્યામમક્રીડાજટિલેષુ
કદાનાહિ ॥૪૬॥ ટીકા-અહો ! આ જટીલના આગલ મારુ નૃત્ય મિથ્યા જશે,
મારુ નૃત્ય તો શાક્ષાત્ ભગવાન્ રુદ્ર બ્રહ્મા ભાનુ ઈંદ્ર, તેને જોવા યોગ્ય છે કારણ કે
તે સમજી શકે છે. ૪૬

॥શ્લોક॥ વૃદ્ધોવૈવધિરશ્રાંધઃકિંજાતિઃકિંસ્વરાન્મુનિ : એતાવદુત્કાશૃંગારાન્વિપ-
રિતાન્દધૌચસા॥૪૭॥ ટીકા-અરે ! આ મુનિ તો ઘણા વૃદ્ધ અને કાને પણ સાંભળતા
નહીં હોય, અને નેત્ર પણ અંધ જેવાં દેખાય છે, એ મારા મધુર સ્વરને શું સાંભળશે,
એમ વિચારીને અવળા વિપ્રિત શણગાર ધારણ કરે છે. ૪૭

॥શ્લોક॥ કુપિતોમુનિશાર્દૂલોદુર્વાસાઊર્વેશિનૃપધિગ્રુપં ધિક્કલાગાનંમુનિર્નિંદ
સિચાપલે ॥૪૮॥ ટીકા-હે નૃપ, હે જન્મેજય, ઉર્વેશીના ઉલટ પાલટ શણગાર
જોડેને અને તેના મનોવિચાર જાણીને, દુર્વાસા મહા કોપાયમાન થઈને નિંદા કરતા
હવા, હે ચપલે તારા રૂપને ધિક્ છે તારા ગાનને તારી કલાને તારા નૃત્યને પણ
ધિક્ છે, એમ કહેતાથકા શાપ દે છે. ૪૮

॥શ્લોક॥ ગર્વેણમહતાયુક્તાસીંદ્રયોગ્યાહિનોર્વશિ॥ ભૂલોકંપશ્પદુર્બુદ્ધેતુરગીભવ

ढाग.
१०

सांप्रतं ॥४९॥ टीका-हे दुर्बुद्धे ! महा गर्वनी नरेली तूं ईंद्रना मुख आगळ नृत्य करवा योग्य नथी तूं तो भुलोकने विशे घोडी थडने सांप्रतकाळ पड्य. ४९

॥श्लोक॥ तदाचेंद्रश्चभीतोवैदेवाःसर्वेमुनीश्वरंप्रोचुःक्षमस्वभोयोगिनपाहिपाहि जगद्गुरो ॥५०॥ टीका-मुनिनां क्रोधमय वचन सांभळीने ईंद्र तथा देवो भयभित थई गया अने सर्वे मुनिनी प्रार्थना करवा लाण्या, हे योगीराज जगद्गुरु रक्षण करो रक्षण करो क्रोधने शमावो. ५०

॥श्लोक॥ अज्ञानात्कथितंवाक्यंचानयाभोद्विजोत्तम प्रसन्नोभवविप्रैर्द्रशापंमोचय सांप्रतं ॥५१॥ टीका-हे जगवान् अज्ञानथके एवां एणे आचर्ण करचां हे द्विजोत्तम प्रसन्न थडने एने शापथी मुक्त करो. ५१

॥श्लोक॥ दुर्वासाःश्रण्वतांप्राहसर्वेषांनिशिउर्वशी॥स्त्रीदिनेतुरगीदेवाभविष्यति वचोमम ॥५२॥ टीका-सर्व देवोनां दीन वाक्य सांभळीने दुर्वासा प्रसन्न होता हवा, अने सर्वेना सांभळतां शापनुं निवारण करे छे के हे उर्वशी तूं दिवसे तुरगी अने रात्रीए स्त्रीरूप थजे एवं मारुं वचन छे. ५२

॥श्लोक॥ सप्तार्द्धवज्रसंयोगान्मोक्षश्चैवभविष्यति एतावदुक्तावचनंजगामसवने मुनिः ॥५३॥ टीका-साडाव्रण वजनो संयोग थयेसते तारो मोक्ष थशे ए प्रकारनां

अ२.

१०

वचन कहेताथका पाछा वनने विशे तपश्चर्या करवा जता हवा. ५३

॥श्लोक॥ उर्वशीपतितास्वर्गादागताचावनीतले ॥ काशिपार्श्वेवनंरम्यंपद्मंद्वादश
योजनं॥५३॥ टीका-हे जन्मेजयराजा, एवो शाप उर्वशीने थयो तेणेकरीने स्वर्गमांथी
काशीपार्श्वे ना पद्म वननाविशे द्वादशयोजनछे विस्तारतेजेनो एवावनमां पडतीहवी. ५४

॥श्लोक॥ तुरंगीरूपमाख्यायप्रविष्टासायनंध्रुवं महतांवचनंमिथ्याकदानजन्मेजय
५५॥ टीका-गोडी रुपवडे करीने ए वनने विशे प्रवेश करचो, हे जन्मेजय, महर्षिनां
वाक्य मिथ्या थतां नथी. ॥५५॥ इति श्री महाभारते डांगवोपाख्याने उर्वशीशापो
नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥२॥ तटिकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विर-
चितायां डांगवोपाख्याने उर्वशी शापोनाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥

॥श्लोक॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि यद्वृत्तांतं वनेऽभवत् ॥ काश्या वै
डांगवो राजाराज्यं वक्रो सुशोभनं ॥१॥ टीका-वैशंपायन रुषि जन्मेजयने कहेता हवा ;
हे राजन् जे वृत्तांत ए वनने विशे थयुं तेनुं एकवित्तवडे तुं सांभळ हुं तने संजळावुंछुं,
ए जे कोइ काशिपुर तेने विशे डांगव राजा राज्य करतो हवो. १

॥श्लोक॥ चंद्रवंशसमुत्पन्नो नवक्षोणिदलैर्युतः ॥ तुरगास्तस्य पानार्थं वृणार्थं संचरंति च ॥२॥ टीका-अने ए डांगव केवो हतो के चंद्रवंशने विशे उत्पन्न थयलो

डाग.
११

नवक्षोणी छे सेंना ते जेनी एवो तेना जे कोइ घोडा ते जळपान करवाने तथा तृण चरवाने नगर बाहार संचरे छे. २

अ. ३

॥श्लोक॥रम्यंवनंप्रविष्टासाचोर्वशीप्रमदोत्तमारात्रौनारीदीनेऽश्विचतवदुःखेनतिष्ठति॥३॥ टीका-रम्य एवं जे कोइ सुंदीर वन ते स्थळने विशे प्रमदोत्तमा कोइ उर्वशी रात्रीए नारी स्वरूप अने दिवसे घोडी स्वरूप ते दुःखे मुरति त्यां रही छे. ३

॥श्लोक॥ एकदातुरगैर्दष्टवादुताःपश्चात्सवेगकाः॥ नलब्धातुरगैःसाचक्षीणसत्वेन दुर्बलाः॥४॥ टीका-एक दिवसने विशे राजाना जे कोइ घोडा तेतो घोडीने जोइने वेगवडे करीने पाछळ द्रोडेछे तथापि घोडी हाथमां न मळी तेणे करीने क्षीण सत्ववडे करीने दुर्बल होता हवा. ४

॥श्लोक॥ राज्ञादृष्टाहयाःकापिदिवसेसेवकान्प्रति, उवाचत्वरितोराजाकिमर्थं दुर्बलाहयाः॥५॥ टीका-ते जे कोइ अश्व तेने राजा जोइने सेवक प्रति बोलतो हवो हे सुभट आ हय दुर्बल केम जणाय छे ते मने कहे. ५

॥श्लोक॥ सेवकाःप्रवदन्राजन्कारणंज्ञापयामहे॥ एकदातेऽश्वपुंछानिगृहित्वा पृष्ठतोऽव्रजन्॥६॥ टीका-हे राजन् एनुं कारण हुं तमने संभळावुंछुं, के, हे राजा धिराज, एक दिवसे अश्वना पाछल पाछल हुं जतो हतो. ६

११

॥श्लोक॥ तुरगीतुरगैर्दष्टवादुताःशीघ्रंजवेनते सेवकैश्चकृतोयत्नोगृहणार्थंतुरगीं प्रति ॥७॥ टीका—हे महाराज ए जे कोइ घोडा तेणे एक वनने विशे घोडी जोइने वेगवडे करीने ते घोडीनी पाछळ द्रोडा परंतु अमारा हाथमां पण घोडी आवी नहीं. ७

॥श्लोक॥ नागतासाकरैकापिसेवकास्तेश्रमंगताः कथितंडांगवस्याग्रेतुरगी कारणंवचः ॥८॥ टीका—हे माहाराज ते कोइना हाथमां घोडी ना आवी तेणे करीने सेवक पण श्रमित थइ गया, हे जन्मेजय ए प्रकारे डांगवना समीपे सेवकोए ते घोडीनुं सघळुं वृत्तांत कह्युं. ८

॥श्लोक॥राजन्मनोरमाद्रष्टवातुरगीवनमध्यतःवयंयत्नःकृतोऽस्माभिर्नागतादैवा योगतः ॥९॥ टीका—हे राजन् अमे ए वनने विशे घणो यत्न करचो तथापी दैवयोगे करीने अमारा हाथमां न आवी. ९

॥श्लोक॥ शोभतेसाचभवतांराजद्वारे विशेषतःवाक्यमाकर्ण्यचाराणामुपायंकृतवा न्स्वयं ॥१०॥ टीका—वळी ए अश्वनी केवी छे के तमारे बेसवा लायक अने विशेशे करीने राजद्वारे शोभे तेम छे एवां वचन अनुचरोनां सांभळीने राजाए पोतेज तेने लाववानो उपाय करवा मांड्यो. १०

॥श्लोक॥ वादित्राणामहान्नादोवर्ततेनगरेश्रुभे ॥ प्रतिशब्दश्चस्झावैकारितो

डांग.
१२

जन्मेजय ॥११॥ टीका-हे जन्मेजय तदनंतर वाजित्रना नादवडे करीने नगरने विशे शोभा आपतोथको वनयां जवानी तैयारी करे छे. ११

अ. ३

॥श्लोक॥ निसृताराजपुत्राश्चमंत्रिणोयुद्धकौशलाः तुरगैःकरिभिर्योर्ध्वेष्टितो
डांगवोनृपः ॥१२॥ टीका-वली राजांना पुत्रा तथा युद्ध कौशल्य एवो जे मंत्री तेपण
राजांनी साथे नीकळे छे, अने निकळीने ए वनने विशे तुरग जे घोडा अने हाथीओ
तेणेकरीने वन विंटी नांखे छे. १२

॥श्लोक॥ वनंतुवेष्टितंसर्वक्षोणिभिर्नवभिश्चतत् उत्तरीयवारणाद्राजाकथ्यतिशृण्व
तावचः ॥१३॥ टीका-नवक्षोणी सेनावडे करीने ए वन विंटी लीधुं अने वारण जे
हाथी ते थकी राजा उतरने सर्वेने वचन संजळावे छे. १३

॥श्लोक॥ ॥राजोवाच॥ सर्वेतिष्ठतुबाह्येवैगमिथ्यामिवनंह्यहं ॥ एकाकीचपदातिश्च
संनद्धास्तेपिरक्षकाः ॥१४॥ टीका-राजा बोलतो हवो; सर्वे आ ठेकाणे वनना बाहार
उभा रहो हुं एकाकी पगे हींढतो गुफाओमां प्रवेश करुछुं. १४

॥श्लोक॥ एतावदुक्तावचनंप्रविष्टेगहवरवनं दृष्टवासातुरगिराज्ञामहारूपामहा
रया ॥१५॥ टीका-एवुं वचन बोलीने गहवर वन ते प्रत्ये प्रवेश करतो हवो अने
प्रवेश करतांज महा वेगवाली अने रुपवान तुरगी दीठी. १५

१२

॥श्लोक॥ नष्टाचतुरगीपश्चाद्वावतिसतुडांगवः नागतासाचराराजन्भानुश्चास्तं
गतो नृप ॥१६॥ टीका-हे नृप, हे जन्मेजय ज्यम ज्यम ते घोड़ी नाठी तेम
तेम ते डांगव तेनी पछवाडी द्रोडो, परंतु ए राजाने हाथ घोड़ी न आवी अने
ते समयमां सुर्य अस्त पामी गयो. १६

॥श्लोक॥ संध्यायांतुरगीराजन्स्त्रीचिन्हाचाभवत्क्षणात् ॥ पत्नीं पश्यतिसो राजा
आश्चर्यं परमंगतः ॥१७॥ टीका-संध्या समय थयो एटले तो हे राजन् परम आश्चर्य
थयुं, शुं के क्षणमां तुरगी रुप मटी जइने पत्निरुप थइ गइ. १७

॥श्लोक॥ किंवेयमासुरिदैवदानवीयक्षिणास्मृता ॥ रुपेण प्रतिमाभाति देवी वावर्त्तते
किमु ॥१८॥ टीका-राजा मनमां विचार करे छे के आ शुं आश्चर्य छे ओहो !! आ
ते आसुरी, देवी, कींवा दानवी कींवा यक्षणी एने ते शुं कहिए. १८

॥श्लोक॥ शनैः शनैर्गतः पार्श्वे वचनं चेदमब्रवीत् ॥ डांगव उवाचा टीका-हलवे हलवे ते
स्त्रिनीपासें जइने वचन बोले छे. ॥श्लोक॥ कात्वं कंजपलासाक्षिकुतो वाचा गता वने ॥ किंकृतं
तु त्वया पापं पशु योनिं गता शुभे ॥१९॥ टीका-डांगव बोलतो हवो; हे शुभे तुं कोण छे, तें
पाप शुं करयुं छे, के तुं पशु योनी पामी अने आ समय स्त्रिरुप थइने क्यम भासे छे. १९

॥श्लोक॥ ब्राह्मीवाचेश्वरी दुर्गामाहें द्रीकमलोद्भवा ॥ द्रष्टुमेतुरगीचास्त्रीकारणं वद

डाग.
१३

सांप्रतं ॥२०॥ टीका-हे शुभे तुं ते ब्रह्माणीछुं, कींवा इश्वरीछुं, कींवा दुर्गाछुं, कींवा ईद्राणीछुं, कींवा लक्ष्मीछुं, में तने तुरगीरुप दीठी छे, अने सांप्रतकाछ सुंदिर स्त्रीरुप देखाउछुं तेनुं कारण कहे. २०

॥ श्लोक ॥ राज्ञोवचनमाकर्ण्यसोर्वशीप्राहसत्वरं, अहंकर्मविपाकेनप्राप्ताचक्षेश
मीद्रशं ॥२१॥ टीका-एवां राजानां वचन, ते उर्वशी सांजळीने राजा प्रत्ये बोले छे, हे राजन् मारा कर्मना विपाकवडे करीने आवो छेश पामिछुं. २१

॥ श्लोक ॥ त्रोटिताकिमयावल्लीछेदितंसरसस्तटं गूरूनिंदाकृतामेऽद्यसत्यामेलान्-
छनंधृतं ॥२२॥ टीका-रे भावी में ते शुं वेलो तोडी हशे, कींवा तलाव पुर्यां हशे, कींवा गूरू निंदा करी हशे, जे आ मने लाच्छन थयुं. २२

॥ श्लोक ॥ कन्याविक्रयभोजेनपोशितंशरिरंमया ॥ गर्वस्यकारणाद्राजन्प्राप्ता
दुःखंसुदुःसहं ॥२३॥ टीका-हे राजन् कन्या विक्रय करीने जे पैशार्थी पोतानुं उदर पोषण करयुं होय तो आवुं दुःख पमाय, परंतु आ देहे तो गर्वना कारणार्थी आ दुःसह दुःख पांमिछुं. २३

॥ श्लोक ॥ नाहंदैवानदैत्येद्रीयक्षिणीराक्षसीमता ॥ अहंभोउर्वशीनामअप्सरा
सुरवल्लभा ॥२४॥ टीका-हे राजेंद्र हुं देवी नथी, हुं दैत्य योनि नथी, ईद्राणी नथी,

अ. ३

१३

यक्षणी नथी, राक्षसी नथी परंतु हुं ईंद्रने वाहाली उर्वशी अप्सराछुं. २४

॥श्लोक॥ पूर्वकर्मविपाकेन दुर्वासाः कुपितो मयि शापिताहं महाराज आगता तव सन्निधौ ॥२५॥ टीका-हे महाराज पूर्व कर्मना विपाकवडे करीने दुर्वासाए मने शाप दीधो तेणे करीने तमारा वनना सानिद्ध आवीने आ महाकष्ट भोगवुंछुं. २५

॥श्लोक॥ सप्तार्द्धवज्रसंयोगे भवेन्मोक्षो ममापि च कदा वा तस्य संयोगो हारिर्जाना तिकोन च ॥२६॥ टीका-मने कष्ट क्यां सुधी छे के साढात्रण वज्रनो संयोग थाय त्यां सुधीज, अने साढात्रण वज्रनो संयोग थयेथके हुं मोक्षपद पामीश, अने ए साढात्रण वज्र क्यारे भेगां थशे ए परमेश्वर विना कोइ जाणतु नथी. २६

॥श्लोक॥ प्रसन्नो ढांगवो राजा प्रतिवाचं वदेत् पुनः आगच्छ मदग्रहे देवि पट्टराज्ञी सदा जव ॥२७॥ टीका-तेम सांजळतांज ढांगव राजा प्रसन्न थइ गयो; अने ते स्त्रिप्रत्ये बोलवा लाग्यो रे कंदर्प वर्धिनी, तुं महारे घेर हीं ड्य हुं तने पट्टराणी स्थापुंछुं. २७

॥उर्वशी उवाच॥ ॥श्लोक॥ यदित्वं मां च नयसि नगरे युवतिसमां श्रुत्वान्ये बहवो भूपा आगच्छन्ति ममेप्सया ॥२८॥ टीका-उर्वशी बोलती हवी; हे राजन् हुं दिवसे घौडीरुपछुं तथापि, मने स्त्रिनीपेठे नगरमां लइ जशो त्यारे बीजा भूप जाणशे तो तमारी केड लेशे, अने मने लेइ जवानी इच्छा करशे. २८

डाग.
१४

॥श्लोक॥ परहस्तेनदातव्यातदागच्छामितेग्रहे ॥ उर्वशीवाक्यमाकर्ण्यपश्चात्प्रो
वाचडांगवः॥२९॥ टीका-ते माटे जो कदापी तमे प्रतिज्ञा करो के मने बिजानेन सुंपवी,
तो हुं तमारी साथे आवुं, एवं वाक्य डांगव सांभळीने मन साथे विचार करवा लाग्यो. २९

अ. ३

॥श्लोक॥ ॥डांगव उवाच॥ तमात्माचममात्माचह्येकोवैद्वितियोनहि अन्येभूपान
कुर्वन्तिममवैभववासनां ॥३०॥ टीका-मन साथे विचार करीने डांगव बोले छे ; हे
सुंदरी तारो आत्मा ने महारो आत्मा एक गणीश माटे तुं महारी साथे गति करच,
बिजा नूप महारा वैभवनी कदापी वासना नहीं करे. ३०

॥श्लोक॥ यदिदैवश्चकुपितःशरणाश्चैवदेवताः नरक्षेच्छरणंकोपिभस्मसात्तवसं-
गतः ॥३१॥ टीका-जो कोइ समय महारा उपर दैव को पायमान थशे, तोयपण
हुं अनुष्ठानादिक प्रयोगे करीने तने नहीं मुंकु, तेम करतां उपाय नहीं चाले तो
तहारी साथे बळि मरीश ए रीतनी प्रतिज्ञा करे छे. ३१

॥श्लोक॥ सत्येनसूर्यस्तपतिसत्येनवातिचानिलः बन्धिर्दहतिसत्येनस्वागच्छभवनं
मम ॥३२॥ टीका-हे प्रीय सत्यवडे करीने पृथ्वी रही छे, सत्यवडे करीने सूर्य
नारायण तपे छे, सत्ये करीने वायू वाह्य छे, सत्यवडे करीने अग्नी दहन करे छे, माटे
महारी सत्य प्रतिज्ञा छे, तने हुं परने हाथ नहीं जवा देउ. ३२

१४

॥ श्लोक ॥ गृहित्वातुर्वशीराजाहृदयेहर्षपूरितः आगतोनगरीमध्येप्रविष्टोनिज
वेश्मनि॥३३॥ टीका-एरीते प्रतिज्ञा करतो सतो, धोडीरुप एवी जे उर्वशी तेने दोरीने,
हृदयमां परिपूर्णछे हर्ष ते जेने एवो जे डांगव, ते तो पोताने घेर लावीने बांधतो हवो. ३३

॥ श्लोक ॥ सौवर्णश्रृंगकोबद्धःपताकाभिश्चतोरणैः दीपमालाचपात्रेषुबद्धासा
तुरगीनृप ॥३४॥ टीका-पोतानो जे सुंदीर निवास तेने विशे सुवर्णमय चंदरवा बंधा-
वीने, तोरण दीपमाले सहवर्तमान रचना रचावतोथको घोडीने बांधे छे. ३४

॥ श्लोक ॥ दिवसेवाहनंगच्छेत्त्रात्रौभोगेननंदनि, राजातुडांगवोराजन्मोहितो
माययाबहु ॥३५॥ टीका-ए राजाने एवोतो आनंद भराइ गयो छे के, दिवसे
वाहन करे छे ने रात्रीए भोग तृष्णा पुरी पाडे छे, एरीते हे जन्मेजय राजा
डांगव तो मायाना मोहमां लपटातो हवो. ३५

॥ श्लोक ॥ शतशोशेवकास्तस्यारक्षार्थमोचितास्तदा ॥ डांगवोहर्षमापेदेबहुरंग
समावृतः॥३६॥ टीका-अने वळी एटलुंज नहीं पण, हजारेहजारो सेवको घोडीनारक्ष-
पाळ कर्याछे, सुंदीर खोराक खवरावेछे अने ए डांगवराजा आनंदमां दिवस निर्गमन
कर्यां जायछे. ३६ इति श्रीमहाभारते डांगवोपाख्याने डांगवतुरगीसमागमोनाम तृति-
योऽध्यायः ३॥ तटीकायां रैक कुलोद्भव जय ० सुत गंगा ० विरचितायां त्रतियोऽध्यायः ३

डाग.
१५

॥श्लोक॥ ॥वैशंपायन उवाच॥ एकदा तस्य नगरे नारदो मुनिस्तमः परिश्रमन्
जटाभारं वीणां बिभ्रन् मनोरमां ॥१॥ टीका-वैशंपायन मुनि जन्मे जय प्रत्ये बोलता
हवा ; एक दिवसने विशे डांगवना नगरमां सुंदिर वीणा वगाडता एवा अने मस्तकने
विशे छे जटाभार ते जेने, एवा श्रमताथका नारद मुनि प्रवेश करे छे. १

॥श्लोक॥ राजद्वारे गतः शीघ्रं प्रविष्टपूर्वपोलिकां द्वितीयां तृतीयां त्यक्त्वा ह्यागत
स्तस्य वैशमनि ॥२॥ टीका-केवी रीते के पहेली बिजी त्रिजी पोलने उल्लंघन करीने,
ज्यां राजद्वार छे त्यां उतावळा द्रोडे छे. २

॥श्लोक॥ दृष्ट्वा तु डांगवो राजा स्वासनादुत्थितो नृप पूजितो विधिवद्राजा कथां कुर्व
न्संस्थितः ॥३॥ टीका-अने उतावळा आवता एवा मुनिराजने जोइने, आसन
उपरथी उठतोथको ते डांगव राजा, विधिवत् नारदनुं पुजन करे छे, पुजन करीने
शुजासने बेसारे छे, एटलुंज नहीं पण बे हाथ जोडीने तेमनी प्रणिपत्य करे छे, कारण
के रखे हुं चुकीश तो मने शाप देशे एम विचारयां करे छे. ३

॥श्लोक॥ दृष्ट्वा तुरगी वाक्यमुवाच नारदो मुनिः राजन्नेकापितुरगी कथं बध्नाति
वैशमनि ॥४॥ टीका-नारदमुनि जे पेली घोडी बांधी छे तेने जोइने, राजा प्रत्ये बोले
छे के, हे राजन् आ घोडी हावी कनक मेहेलमां कयम बांधी छे, ते मने संजळाव्य. ४

अ. ४

१५

॥શ્લોકા॥ તુરગીદૃશ્યતેરૂપયૌવનાભ્યાંમનોરમા ॥ રુષેર્વચનમાકર્ણ્યરાજાવચનમ
બ્રવીત્ ॥૫॥ ટીકા-ઓહો, હાવી ઘોડી તો મ્હેં કંહીયે દીટી નથી, આ અશ્વની તો
મનને આનંદ પમાડે એવી, રુપવાન્ અને યૌવનની ભરેલી છે, એવાં રુષીનાં વાક્ય
સાંભળીને ડાંગવ બોલતો હવો. ૫

॥શ્લોકા॥ ॥રાજોડવાચા॥ નેયંમુનેતુતુરગીહ્યુર્વશીનામ્ત્રીસાપ્સરા ॥દુર્વાસઃશાપતો
જાતાતુરગીમમવેશ્મનિ ॥૬॥ ટીકા-હવે ડાંગવ મુનિ પ્રત્યે શું બોલતો હવો; હે
મુનિરાજ એ તુરગી નથી એતો ઈર્વશી નામની અપ્સરા છે, દુર્વાસાના શાપવડે
કરીને મારા ઘરને વિશે રહી છે. ૬

॥શ્લોકા॥ તસ્યતદ્વચનંશ્રુત્વાનારદઃકલહપ્રિયઃ ગતોઽસૌવાયુવેગેનદ્વારકાંક્રણ
પાલિતાં ॥ ૭ ॥ ટીકા-એવાં રાજાનાં વચન સાંભળીને ક્રેશ કરાવવાની પ્રિતી છે,
એવા જે નારદ તેતો હું જાઉછું એમ કહીને વાયુ વેગવડે કરીને ક્રણની દ્વારિકાં
પ્રત્યે પ્રવેશ કરે છે. ૭

॥શ્લોકા॥ તત્રગત્વાચદેવેશંક્રણંદેવકીનંદનં ડવાચવચનંજૂપરોષાત્કલહવર્દનં
॥૮॥ ટીકા-જ્યાં દેવકી નંદન દેવના દેવ એવા ક્રણ બેઠા છે ત્યાં જઈને, હે ભૂપ, હે
જન્મેજય ક્રેશના બધારનારા હેવાજે નારદ તેતો રોષવડે કરીને ક્રણ પ્રત્યે બોલ તાહવા. ૮

डांग.
१६

अ. ४

॥श्लोक॥ ॥नारदउवाच॥ उर्वशीचाप्सरानामईंद्रस्यशापकारणात् ॥ दिवसेतुर-
गारात्रौस्त्रिचिन्हायौवनेरता ॥९॥ टीका-नारदजी भगवान प्रत्ये शुं बोलता हवा ;
हे प्रभो ईंद्रनी उर्वशी नामनी अप्सरा तेतो मुनिना शापना कारणथी दिवसे धोडी
अने रात्रीए स्त्री चिन्हे थइने पृथ्वीमां रहीरे. ९

॥श्लोक॥ राजानंडांगवंप्राप्तातवयोग्यासुरेश्वर ॥ गृह्यगृह्यमहाबाहोनयोग्या
तस्यनूपते : ॥१०॥ टीका-तेतो काशीमां डांगव राजाने त्यां प्राप्त थइ छे, परंतु ए
भुपतिने योग्य नथी हे सुरेश्वर तमारे योग्य छे, माटे हे बुद्धिमान तमे मंगावी ल्यो. १०

॥श्लोक॥ एतावदुक्तावचनंमतर्ध्यानंगतोमुनिः गतेऽथनारदेराजन्क्रणोदूतंच
प्राहिणोत् ॥११॥ टीका-एवां वचन क्रण प्रत्ये कहीने हे जन्मेजय राजन् नारद
अंतर्धान होता हवा, अने मुनिना अंतर्धान थयापछी क्रण पोताना दुतने प्रेरछे. ११

॥श्लोक॥ लिखित्वापत्रकंतेनस्वाचिन्हेनसमन्वितं त्वरितंसेवकेदत्तंगतःकाशपांस्व
सेवकः ॥१२॥ टीका-रे दुत में जे कोइ मारी मोहोर छापवडे करीने आ पत्र लख्यो
ते तुं डांगवने पौहोचाड्य, एवां वचन सांभळीने ते जे कोइ सेवक तेतो उतावळो
काशिए जइने डांगव राजाने पत्र अर्पण करतो हवो. १२

॥श्लोक॥ डांगवस्यसभामध्येगतःस्वस्थेनचेतसा ॥ नमस्कृत्यचराजानंपत्रमग्रे

१६

तमाक्षिपत् ॥१३॥ टीका-डांगवनी सभा मध्ये गयो एवो जे सेवक तेतो स्वस्थ चित्तवडे करीने राजाने नमस्कार करतोथको पत्र अर्पण करे छे. १३

॥श्लोक॥ गृहित्वापत्रं राजा वंचति सभ्यसन्निधौ काश्यां त्वं डांगवो राजा राज्यं कुरु यथेप्सितं ॥१४॥ टीका-ते राजा पत्र लेइने पोतानी सभामां वांचे छे, तेमां लख्युं छे के काशिमां तुं डांगव राजा सुखेथी राज्य करच. १४

॥श्लोक॥ तव गेहे तुरगीयं द्वारकां प्रतियोजय ॥ नदद्यात्तुर्गीयावत्संनद्धोरंगरे भव ॥१५॥ टीका-परंतु ताहारे घेर जे घोडी छे ते तुं, द्वारकामां मोकलय, जो कदापी नहीं मोकले तो तारी साथे संग्राम थशे. १५

॥श्लोक॥ प्रथिव्यां शरणं कोपिन रक्षेत महाबलः देवो वा दानवो राजा राक्षसो धरणीधरः ॥१६॥ टीका-अने मारी साथे तुं लडीश तो पृथ्विमां तने कोइ देव, दानव, राजा, राक्षस, धरणीधर जे शेषनाग तेपण तजे शर्णे नहीं राखे. १६

॥श्लोक॥ शीघ्रं त्वं तुरगी देहि सेवकस्य निरंतरं पत्रस्य वचनाद्राजा बहुतापेन पीडितः ॥१७॥ टीका-माटे करीने उतावलां पत्र वांचतांज आ दुतनी साथे घोडी मोकल, एवां वचन वांचतांज डांगवराजा तेतो तापवडे करीने पिडाइ जाय छे. १७

॥श्लोक॥ प्रोवाच ससभामध्ये कृष्णस्य सेवकं प्रति ॥ हृदिसदुःखमापन्नो मुखे केसरि

डांग.
१७

वन्नदन् ॥१८॥ टीका-हृदयने विशे महा दुःख उत्पन्न थयुंछे तोयपण केसरीसिंहना जेवुं वदन करीने सभामध्ये ऋणना सेवक प्रति बोले छे. १८

॥डांगवउवाच॥ डांगव बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ नदेयाकस्यतुरगीसत्येनमद्रहे स्थिता ॥ विनाजीवस्यमेकृष्णतुरगीनागतागृहे ॥ १९ ॥ टीका-रे चर सत्यवडे करीने में जे कोइ तुरगी राखेलीछे तेतो मारो प्राण गया विना कोइने आपनारो नथी, माटे जइने ऋणने केहे के डांगव जिवेछे त्यांसुधी तमारे घेर तुरगी नहीं आवे. १९

॥श्लोक॥ गच्छगच्छप्रतिहारऋणवाक्यंनिवेदय श्रुत्वातस्यवचोराजन्गतःऋणस्य सन्निधौ ॥२०॥ टीका-हे प्रतिहार जा जा खोटी न था अने ऋणने जइने केहे एवं डांगवनुं वचन सांभळीने हे जन्मेजय ए अनुचर ऋणना सानिध्य जतो हवो. २०

॥श्लोक॥ यथातथ्यंवदत्सभ्यान्ऋणादीन्सतुसेवकः तुष्णिमासमहाराजऋणो हास्यंचकारह ॥२१॥ टीका-तदनंतर, ते अनुचर तेतो दीनपणावडे करीने ऋणनी साथे जेवुं डांगवे कह्युं तेज प्रमाणे केहे छे, अने ते अनुचरनां वाक्य सांभळीने ऋण सजा मध्ये हास्य करे छे. २१

॥श्लोक॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामिडांगवेनतुयत्कृतं वीरसेनंमहामांत्रिंवाक्यमाहविशं पतिः ॥२२॥ टीका-हवे वैशंपायन मुनि जन्मेजयने केहे छे के, हे राजन् जे डांगवे

अ.
४

१७

क्रत्य करयुं ते तुं सांभळ, पोतानो मंत्रि जे वीरसेन प्रत्ये बोले छे. २२

॥श्लोक॥ बलवद्विग्रहोऽस्माकंनग्राह्योमंत्रिसत्तम ॥ तडागतरणेमंदोवारिधितर्तु
मिच्छति॥२३॥ टीका-हे मंत्रि मारे घेर सर्व प्रक़रनी बळवृद्धिछे परंतु क्रष्णने जितवा-
ने हुं समर्थ नथी, कारणके तळाव तरवाने माटे हुं मंदछुं तो समुद्रने शीरीते तरीश. २३

॥श्लोक॥ अन्यान्जेतुंसमर्थाश्चवयंनूपान्महाबलान् ॥ कृष्णाद्भीतोह्यहंमंत्रिन्मु
पायंप्रवदामिते ॥२४॥ टीका-हे मंत्री अन्य राजाने तो हुं गमे ते प्रकारवडे करीने
जिती शकुं परंतु क्रष्णथी तो हुं बीहीतो रदुछुं माटे तुं उपाय बताव्य. २४

॥श्लोक॥ राज्यंपालयपुत्रेणसाकंगछामिसांप्रतं तुरगीचग्रहित्वाहंशरणंनूनमार
भेत् ॥२५॥ टीका-मने तो एटलुं सुजेछे के तुं पुत्रनी पासे रहींने राज्य करय, अने
हुं तो ए तुरगीने साथे लइने कोइ बळवानने शरण जइश. २५

॥श्लोक॥दैवयोगाच्चजीविष्येपुनःप्राप्नोमिम्पुरं॥एतावदुक्त्वावचनंडांगवोभयवि-
ह्वलः ॥२६॥ टीका-दैवयोगवडे करीने जो जीवता रहींशुं तो आ पुरने विशे पाछा
आवीशुं. ए प्रकारनां वचन बोलतोथको महा भयभित थतो हवो. २६

॥श्लोक॥ हंसरूपंसुतंराज्येनिवेमंत्रिसत्तमं ॥ अन्यान्लोकांश्चनारीश्चसमर्प्य
गृहसंचयान् ॥२७॥ टीका-हंसरूप एवो जे पोतानो पुत्र तेने मंत्रिने शर्ण राखीने,

डाग.

१८

अने अन्य एवा जे पोताना मित्रजन तेने पोतानो संचय सोंपीने जवुं इच्छेछे. २७

॥श्लोक॥ निसृतोह्यन्वयाद्गीतोराजातुरगीकारणात् ॥ रुदंतिनगरेलोकारुदंति
मंत्रिणश्चराः ॥२८॥ टीका-ऋष्णना भयथी बिहीतो एवो जे डांगव राजा ते
तुरगीने लेइने जे समये नगर बाहार निकळे छे ते समये नगरना लोक रुवे छे,
एटलुंज नहीं पण पोतानो प्रधान घणुं रुदन करे छे. २८

॥श्लोक॥ ऋष्णात्तुभयमापन्नोडांगवोह्यश्वनीवृतः ॥ अतिशोकेन संतप्तो रुरोद स तु
विहवलः ॥२९॥ टीका-ऋष्णथी उत्पन्न थयो छे भय ते जेने अने अश्वनी उपर
विंटायेलुं छे चित्त ते जेनुं एवो जे डांगव तेतो अति शोकवडे करीने संतप्त थयो,
एवो विहवळपणावडे करीने रुदन करतो हवो. २९

॥श्लोक॥ अघोरकाननेराजागतः ऋष्णभयान्वितः दक्षो मनसि ज्ञात्वा वैजहाति
बलिना कलिं ॥३०॥ टीका-अघोर एवं कानन जे वन तेने पाम्यो एवो अने
ऋष्णना भयवडे करीने विंटायेलो अने ह्मेशवडे करीने व्यग्र छे, चित्त ते जेनुं एवो
थको मनने विशे चिंतवन करे छे के कोण मने शर्ण राखशे ए उपाय शोधी काढुं. ३०

इति श्रीमहाभारते डांगवोपाख्याने डांगवविदेशप्राप्तिर्नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥४॥ तटी-
कायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां गामोटगामिनि व्याख्यायां. ४

अ.

४

१८

॥वैशंपायन उवाच॥ वैशंपायन रुषि जन्मेजय प्रत्ये बोलता हवा ; ॥श्लोक॥
 प्राप्तो दुःखं वसंतापं हृदि कृष्णभयान्वितः शरणार्थं गतो राजा पाताले डांगवो नृप ॥१॥
 टीका-हे जन्मेजय, कृष्णना भयवडे करीने आकुळ व्याकुळ एवो ने हृदयने विशे दुःख
 संताप पामेलो एवो जे डांगव राजा तेतो पाताळने विशे जतो हवो. १

॥श्लोक॥ यत्र नागानागणीभिरमंतिकांचनप्रजाः शेषकर्कोटकौपद्मौ महापद्मश्च
 वासुकिः ॥२॥ टीका-जे ठेकाणे तमाम नागलोक वसे छे, अने कांचन सरस्वी छे
 प्रभाकांति ते जेनी एवा शेषनाग, कर्कोटक, पद्मनाग, महा पद्मनाग, अने वासुकी,
 ए सर्वे रमण करे छे. २

॥श्लोक॥ तक्षको धृतराष्ट्रश्च पुंडरीकोऽथ वामनः एते चान्ये च बहवो नागाः सहस्र
 काननाः ॥३॥ टीका-एटलाज नहीं पण तक्षक, धृतराष्ट्रक, पुंडरिक, वामन एथकी
 बिजा घणा जेने हजार छे फेलाओ एवा एवा शोभायमीन देखाय छे. ३

॥श्लोक॥ नमस्कारं द्विजिहवानां क्रतवान् भयविह्वलः ॥ उवाच डांगवो राजा शेषं
 प्रतिमहाबलः ॥४॥ टीका-बे छे जिह्वाओ ते जेने एवो अने अतिशय छे बळ ते
 जेमां एवो जे शेष ते प्रत्ये कृष्णना भयवडे करीने विहवळ छे मन ते जेनुं एवो जे
 डांगव ते नमस्कार करीने बोलतो हवो. ४

डांग.

१९

॥डांगवउवाच॥ डांगव बोलतो हवो; ॥श्लोक॥ सहस्राननदेवेशपाहिपाहि
जगद्गुरो श्रीक्रष्णाद्वयमापन्नोऽश्वनीमेष्टह्यतेबलात्॥५॥ टीका- हे देवना इश, हे श-
हस्रानन, हे जगद्गुरो मारुं रक्षण करो, मारुं रक्षण करो श्रीक्रष्णथकी जय हुं
पामेलोछुं मारी जे अश्वनी तेने बलात्कारवडे लइ जवा इच्छेछे. ५

॥श्लोक॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वावाचासौनागसत्तम : सर्वेषांशृण्वतांवाक्यंशेषोविष्णु
प्रियोनृप॥६॥ टीका-एवां वचन डांगवराजानां शेषनाग सांभळीने सर्व सभाना मध्ये
बोले छे, हे राजन् तुं सांभळ, मनेतो ए क्रष्ण घणा वाहाला छे. ६

॥शेषनागउवाच॥ शेषनाग फरीने शुं बोले छे; ॥श्लोक॥ शृणुराजनवचोभूयोऽ
स्माकंचहरिवल्लभ : तस्यवैरीजवान्प्राप्तोनदेयंशरणंतव ॥७॥ टीका- हे राजा तुं
वळी फरीने सांभळ्य हुं तने कहुंछुं, के मने हरी जे क्रष्ण ते तो घणा वाहाला छे,
तेनो वैरी तुं प्राप्त थयो छे माटे तने कोइ शर्णे नहीं राखे. ७

॥श्लोक॥ त्रिलोकेकोनदृश्यंतेक्रष्णेनसहयुध्यति जगन्मातापिताक्रष्णःक्रष्णा
दन्यन्नविद्यते ॥८॥ टीका-एटलुंज नहीं पण त्रैलोक्यने विशे क्रष्णनी साथे युद्ध
करनार हुं जोतो नथी अने ए क्रष्णतो जगतना माता पिता रूपछे, क्रष्णथी
अन्य बळवान बिजो कोइ नथी. ८

अ.
५

१९

॥श्लोक॥ पुराबालरित्वैकतंकर्मतुकीदृशं ॥ कालीयोदमितोभ्राताप्रवेशयमुना
हृदे॥९॥ टीका-अरे भाइ जो तेना बाळचरित्रनी वात दुं तने संभळावुं, के तेणे केवुं कर्म
करयुंछे, नारी जे भाइ कालीनाग हतो तेने यमु गाना हृदविशे प्रवेशकरीने दमन कर्योछे. ९

॥श्लोक॥ उदधिर्मथितस्तेनवासुकिनेत्रमेवच नदत्तरत्नमेवास्यशरीरेदुर्बलःकृतः
॥१०॥ टीका-एटलुंज नहीं पण ज्यारे समुद्र मंथन कर्यो ते समयने विशे आ
वासुकीनुं जोतरुं करिने शरीरे दुर्बल करी नारूपो तथापि समुद्रमांथी रत्न निकळ्यां
ते सर्व ग्रहण करी गया परंतु एके रत्न न आप्युं. १०

॥श्लोक॥ अस्माकंतुवलं नास्ति कृष्णेन सह संगरे ॥ तुरंगीं देहिकृष्णस्य यदिक-
ल्याणमिच्छसि ॥११॥ टीका-माटे करीने हे राजन् एनी साथे लडवानुं तो अमने जोर
नथी, अने जो तुं ताहारुं कल्याण इच्छतो होय तो घोडी आपीने पगे लाग्य. ११

॥श्लोक॥ नागानां वाक्यमाकर्ण्य क्रोधेन प्रलयं नृप ॥ कथं रक्षंति मांदुःखा द्वदति
कातरायथा ॥१२॥ टीका-एवां नागनां वचन सांजळीने क्रोधाग्नीवडे करीने अंतःकरणमां
प्रलय थइ जायछे, हवे मारुं कोण रक्षण करशे हे मन तुं कहे हवे कोने शर्णे जवुं. १२

॥श्लोक॥ उत्थितस्त्वारितो राजा जगाम दिशमुत्तरां मेरोः समीपे गत्वा च प्रणम्य
सतुपर्वतान् ॥१३॥ टीका-एम मनमां विचार करतोथको त्यांथकी उठीने उत्तर

डांग.
२०

दिशा प्रति माहा पर्वतनी तरफ गति करे छे, केविरीते के मेरु समिपे जइने वारंवार प्रणाम करतोथको वाणी वदे छे. १३

॥श्लोक॥ उवाचजयसंपन्नो नगराजं सडांगवः विंध्यत्वं सर्वलोकेशः पाहि मां शरणगतं ॥१४॥ टीका-भये आकुळ व्याकुळ एवो डांगवराजा बोलतो हवो, भों विंध्याचळं मारुं रक्षण करो रक्षण करो हुं बहु त्रास पाभिने तमारे शर्णे आव्योछुं. १४

॥श्लोक॥ विनापराधं तुरगीं ग्रहीयान्नंदनं दनः डांगवस्य वचः श्रुत्वामे रुर्यचनमब्रवीत् ॥१५॥ टीका-हे प्रभो मारो जराये अपराध नथी तेमछतां नंदनो पुत्र जे कृष्ण ते मारी तुरगी लेवा इच्छेछे, एवां डांगवनां वचन सांभळीने मेरुपर्वत बोलतो हवो. १५

॥विंध्याचल उवाच॥ विंध्याचल शुं बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ नोऽस्माकं बलमेवेदं संगरे यदि जायते हरिणामथितः सिंधुः क्रतोमंद्रश्च दुर्बलः ॥१६॥ टीका-हे डांगव जे वखत संग्राम थाय ते वखते कृष्णनी साथे लडवानुं मारुं बळ नथी कारण के ज्यारे एमणे सींधुं (समुद्र) मंयन कस्यो ते समये मने दुर्बल करी नांख्यो छे. १६

॥श्लोक॥ तुरगीं देहि कृष्णस्य नमत्वं कृष्णपादयोः इत्येवं वचनं श्रुत्वानिमग्नो दुःखसागरे ॥१७॥ टीका-एज हेतुनाटे हे राजन् तुं तारुं भलुं इच्छे तो एमना पादा-विंदने नमस्कार करीने तुरगीं अर्पण कस्य, ए प्रकारनां ज्यां डांगवे वचन

अ.
५

२०

सांभळ्यां त्यांतो माहा दुःखना सागरमां दुबायो. रे प्रारब्ध मारुं क्यम कोइ
रक्षण करतुं नथी. १७

॥श्लोक॥ विंध्यानिंदाप्रकुर्वाणःसमुद्रशरणंगतः ॥ तुरगींसहितोराजन्भयेनप्ररु
दन्युनः ॥१८॥ टीका-मननी साथे विंध्याचळनी निंदा करतोसतो अश्वनीने दोरीने
समुद्रने शरण जइ पोहोचे छे ने महा भयवडे करिने रुदन करे छे. १८

॥श्लोक॥ उदधितुनमसकृत्यवचनंकातरंवदेत् ॥ देयंमेशरणंदेवनिम्नगाधिपवा
रिधे ॥१९॥ टीका-हे निम्नगाधिप वारिधे ! हे नवसें नवांगु नदियोना स्वामि, हुं
तमने वारंवार नमस्कार करुंछुं हे प्रभो मने शरण राखो. १९

॥श्लोक॥ कृष्णातुभयमापन्नःशरणार्थीयथातथा ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासमुद्रोवा-
क्यमब्रवीत् ॥२०॥ टीका-हे प्रभो कृष्णथी मने भय उत्पन्न थयोछे, माटे जे ते
प्रकारवडेकरीने हुं तमारे शर्णाआव्योछुं, एवां वचनडांगवनां सांभळीने समुद्र बोलेछे. २०

॥समुद्रउवाच॥ समुद्र बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ तदंतमेदैवतंतेनसारवस्तुचमेसुत ॥
चतुर्दशानांसोराजाकृष्णेनकोनयुध्यते ॥२१॥ टीका-हे राजन् ते कृष्णे तो मारुं बधु
दैवत लेइ लिधुंछे अने सारवस्तु एवीजे कोइ मारीसुता लक्ष्मि महास्वरूपवान तेनुं हरण
करीने परण्या छे, माटे चौदलोकमां एनी साथे कोइ युद्धे झिते एम नथी. २१

डांग-
२१

॥श्लोक॥ तस्यपादौमहाराजसेवकल्याणमिच्छसि ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाक्रोधेन
प्रलयंगतः॥२२॥ टीका-माटे करीने हे राजा एमना पाद सेवन करीने जो कल्याण
इच्छे तो अश्वनी आप्य, ए प्रकारे समुद्रनां वचन सांभळीने मनसाथे महा प्रलय
प्रलय थड जतो हवो. २२

॥श्लोक॥ गताब्रह्मपुरेशोकसंविग्रहदयोनृपः ॥ चतुराननमायातो नमस्कृत्यपुरः
स्थितः ॥२३॥ टीका-शोकवडे करीने संभ्रमित थयुंछे, मन ते जेनुं एवो जे
डांगव तेतो ब्रह्मपुरी प्रत्ये गति करेछे, हे नृप हे जन्मेजय ब्रह्मा पासो आवी
नमस्कार करतोथको वाणि बोले छे. २३ ॥डांगवउवाच॥ डांगव बोलतो
हवो; ॥श्लोक॥ नमस्तेभगवन्देवपितामहजगद्गुरो॥ यथायंसात्विकोदेवस्तथात्वंराजसः
स्मृतः ॥२४॥ टीका- हे देव हे पिता मह, हे जगद्गुरु तमने हुं नमस्कार करुंछुं, तमे
राजसी प्रकृतीवाळाछो, अने कृष्णतो सात्विकी गुणवाळाछे. २४

॥श्लोक॥ त्वत्समोनास्तिभोब्रह्मन्पाहिमांशरणार्थिनां॥ ममापितुरर्गीकृष्णोवलान्न
यतिद्वारकां ॥२५॥ टीका-ए माहारी विना अपराधे आ तुरगी द्वारिका मंगावी
खुंची ले छे, माटे हे ब्रह्मदेव तमारे शर्ण आव्योछुं, तमारा सरखो शरणागतवच्छळ
कोइ नथी एज हेतुमाटे माहारुं रक्षण करो. २५

अ.
५

२१

॥श्लोक॥ तद्गवाद्रक्षभोस्वामिन्त्राहित्राहिमहाप्रभो ॥ विरंचिर्वाक्यमाकर्ण्यप्रत्यु
वाचन्पृच्छ ॥२६॥ टीका-हे प्रभो ए जयथकी मने उगारो, उगारो, एवां वचन
विरंचि सांभळीने डांगव प्रत्ये बोले छे. २६

॥ब्रह्मोउवाच॥ ब्रह्मा शुं बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ दुर्मतेशृणुमद्वाक्यमस्माकं
वल्लभोविभुः ॥ एकवारंमयाराजन्नपराधःकृतःप्रभोः॥२७॥ टीका-हे दुर्मते मारुं वाक्य
सांभळ, मने तो ऋण वाढाला छे एकवार में एमनो अपराध करयो छे. २७

॥श्लोक॥ वछाहरणकर्तारंनलब्धोमहिमाहरेः देवदेवस्यऋणस्यकःकुर्यादप
कारकं॥२८॥ टीका-पूर्वे ऋण गायो दोहोता हता ते समयमां में वच्छनुं हरण करि
लिधुं त्यारे नवीश्रष्टीनां वच्छकरिने गायो दोहोवालाग्या ए हरिनोमहिमा हुं जाणुंछुं
माटे देवना देव एवा जे ऋण तेनो अप्कार कोण करे एवुं छे. २८

॥श्लोक॥ विभोर्वचनमाकर्ण्यऋणक्रोधेनडांगवः यस्यदेहेक्षमाशांतिकस्मात्त
स्मिन्बलंभवेत्॥२९॥ टीका-समर्थ एवा ब्रह्मानां वचन सांभळीने ते जे कोइ डांगव
तेतो क्रोधवडे करीने अकळायां जाय छे अने बळी तर्क बांधे छे के, जेना अंगने विषे
क्षमा शांति रहेली छे तेने बळ शानुं होय के ए मारुं रक्षण करे. २९

॥ श्लोक ॥ डांगवःशीघ्रमारूढोयत्रदेवोमहेश्वरः ॥ नमस्कृत्यचगौरीशंडांगवो

डांग.
२२

वाक्यमब्रवीत् ॥३०॥ टीका-एम विचारीने ते डांगव उतावळो अश्वनि उपर आरो-
हण करीने ज्यां महेश्वर देव छे त्यां आव्यो, अने गौरिना इश एवा जे शंकर तेने
नमस्कार करीने वाणि बोले छे. ३०

॥डांगवउवाच॥ डांगव बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ देवदेवजगन्नाथगौरीनाथ
जगत्पते कृष्णातुभयमापन्नोदेहिमेशरणंतव ॥३१॥ टीका-हे देवना देव, 'हे जगं-
नाथ, हे गौरीनाथ, हे जगत्पते, कृष्णो मने भय उत्पन्न करचो छे माटे शर्ण राखो
तमारे शर्ण आव्योछुं. ३१

॥श्लोक॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वाहरोवचनमब्रवीत् ॥ देहिकृष्णस्यतुरगीयदिजीवि
तुमिच्छसि ॥३२॥ टीका-तेनां वचन सांभळीने हर बोले छे हे राजा तुं कृष्णने
तुरगी आप, जो जिववुं इच्छेतो. ३२

॥श्लोक॥ अनिरुद्धस्यचोद्वाहेबाणयादवसंयुगे ॥ अज्ञानेनक्रतंयुद्धंहरिणासह
नूपते ॥३३॥ टीका-हे नूपते में कोइक समयने विशे अनिरुद्धना विवाहमां
बाणासुरने यादवनो संग्राम थयो त्यारे अज्ञानवडे करीने हरि साथे हुं लड्यो,
त्यारकेडे मारे घणी मित्रता छे. ३३

॥श्लोक॥ ममापिवल्लभःकृष्णस्तस्यारिकोनरक्षति ॥ शिवस्यवाक्यमाकर्ण्यनि-

अ.
५

२२

શ્વાસંમુંચતિનૃપ : ॥૩૪॥ ટીકા-મને વાહાલા એવા જે ક્રણ તેના શત્રુને કોણ રાખનાર છે કોઈ નહિં રાખે એવાં શિવનાં વચન સાંભળીને મુખથી નિસાસા નાંખે છે. ૩૪

॥શ્લોક॥ ગતોસૌવાયુવેગેનહસ્તિનાપુરમુત્તમંયત્રરાજાધાર્તરાષ્ટ્રો ॥ મીષ્મોદ્રોણો જયદ્રથ : ॥૩૫॥ ટીકા-વઢી પોતાના મનને વિચાર કરે છે કે ચાલ હસ્તિનાપુર જઉં એમ તર્ક બાંધીને વાયુવેગવડે કરીને ઉત્તમ એવું જે હસ્તિનાપુર તેને પામ્યો, જે ઠેકાણો, ધાર્તરાષ્ટ્ર, મિષ્મ, દ્રોણ, જયદ્રથ, બિરાજ્યમાન છે. ૩૫

॥શ્લોક॥ કર્ણોદુઃશાસનોદ્રૌણિભગદત્તશ્ર્વબલિક : એતેચાન્યેચબહવોસભાયાંસં સ્થિતાવિભો ॥૩૬॥ ટીકા-અને વઢી તેથી બિજાય પણ, કર્ણ, દુષ્યાસન, દ્રૌણી, જગદત્ત, બાલિક, એથી અન્ય બિજા પણ સભામાં બિરાજ્યા છે. ૩૬

॥શ્લોક॥ ડાંગવોડાંગવદ્રૂમૌપપાતકૌરવાન્નૃપ ॥ ઉવાચવચનંભૂયોહદિસંજાતવે પથુ : ॥૩૭॥ ટીકા-ડાંગવ રાજા ડાંગની પેઠે કૌરવ પ્રત્યે સાષ્ટાંગ, નમન કરીને હૃદયને વિષે હુટ્યો છે કંપારો તે જેને એથી વારંવાર વચન બોલે છે. ૩૭

॥ડાંગવઉવાચ॥ ડાંગવ શું બોલે છે ; ॥શ્લોક॥ શ્રુણુદુર્યોધનઞ્જૂપમમાપિમધુસૂદનઃ તુરગીકારણંદેવઆગતોડહંજવત્પુરે ॥૩૮॥ ટીકા-હે દુર્યોધન ભૂપ, તમે સાંભળો મારી તુરગી ક્રણ હરણ કરી જાય છે માટે તમારા પુરને વિશે આવ્યો છું. ૩૮

डांग.
२३

॥श्लोक॥ पृथिव्यांकेनवीरेणनिराशांचक्रताकिमु ॥ देहिमांशरणंवीर,त्वत्समो
नास्तिकोपरः॥३९॥ टीका-प्रथवीमांकोइ विरे मने शर्णेना आप्युंमाटे निराश थयोछुं,
हे भूपाळ तमारा सरखो कोइ शुरविर नथी एज हेतुथी तमे मने शर्ण राखशो. ३९

॥श्लोक॥ समर्थतेभ्रातृशतंयादवान्प्रतियुध्यति ॥ डांगवस्यवचःश्रुत्वाभ्रातृन्
दुर्योधनोऽब्रवीत् ॥४०॥ टीका-हे महाराजा तमे यादव प्रति लडवाने सो भाइ
समर्थछो एवां डांगवनां वचन सांभळीने दुर्योधन बोले छे. ४०

॥दुर्योधनउवाच॥ दुर्योधन करण प्रत्ये शुं बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ वयंयुद्धे
समर्थाश्चमहांतोक्षात्रबंधवः ॥ भ्रातापिभ्रातरंहन्यातत्पितापुत्रंचमातुलं॥४१॥ टीका-हे
कर्ण राजा, आपणे युद्ध करवाने समर्थ छीए, अने क्षत्रीनो धर्म छे अनितिए
चालनारने सिक्षा करवी. ते ठेकाणे जाइ, बेन, पिता, पुत्र, मामो होय, तथापि
अनितिए चालनारने हणवो एम क्षत्रीनो धर्म छे. ४१

॥श्लोक॥ स्वधर्मेचनवेछेयोह्यन्यधर्मेभयोभवेत् ॥ शरणार्थीनृपोरक्ष्योभवतांय
दिरोचते ॥४२॥ टीका-स्वधर्म पाळिए तो श्रेय थाय ने अन्य धर्मे भय उत्पन्न थाय
माटे जो तमने रूचिकर होय तो आ राजानुं रक्षण करीए. ४२

॥कर्णउवाच॥ कर्ण दुर्योधन प्रत्ये बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ नदेयंशरणंभ्रातः

अ.
५

२३

પાંડવાન્પ્રતિયો જયપાંડવાનાંહરેપ્રીતિઃનભૂતોનભવિષ્યતિ ॥૪૩॥ ટીકા-હે જાઈ પાંડવ પ્રત્યે મોકલો, આપણે શર્ણ નથી રાખવો પાંડવને ને હરિને ઘણી પ્રીતિ છે, હવે એ કેવો ક્ષત્રીનો ધર્મ સાચવે છે તે જુવો. ૪૩

॥શ્લોક॥ અહંકારેણરક્ષ્યંતિપાંડવાવલવત્તરાઃ અન્યોન્યંચભવેદ્વૈરહરિપાંડવયો મિથઃ ॥૪૪॥ ટીકા-અહંકારવડે કરીને પાંડવો એનું રક્ષણ કરશે અને ઘણા બલવત્તરપણાને પામ્યા છે માટે અન્યોઅન્ન વૈર થવા દ્યો. ૪૪

॥શ્લોક॥ કરણસ્યવચઃશ્રુત્વાસર્વેસાધુવદન્નૃપાઃ નિરુપણેડાંગવોરાજાજગામ ઈંદ્રપ્રસ્થકં ॥૪૫॥ ટીકા-કરણનાં વચન સાંભળીને સર્વેએ ઢોક હલાવી અને સ્વરૂં માન્યું તેથી ડાંગવ રાજા નિરાશ થઈને ઈંદ્રપ્રસ્થ આવ્યો. ૪૫

॥શ્લોક॥ ચતુર્યોજનવિશ્લેશોકૌરવાન્પાંડવાન્પ્રતિ ઈંદ્રપ્રસ્થેમાહારાજારાજ્યં કુર્વંતિપાંડવાઃ ॥૪૬॥ ટીકા-કૌરવ અને પાંડવને ચાર યોજન છેટું છે અને ઈંદ્રપ્રસ્થમાં પાંડવો રાજ્ય કરે છે. ૪૬

॥શ્લોક॥ રુદ્રન્નલિનવન્નેત્રેગદ્ગદોડાંગવોનૃપઃ સૂર્યશ્ચાસ્તંગતોયાવત્પાંડવાનાંપુરે ગતઃ ॥૪૭॥ ટીકા-કમલના સરસાં છે નેત્ર તે જેનાં, એવો ડાંગવ રાજા ગદગદ કંઠે રોતોથકો જે વસતે સૂર્યાસ્ત થવા લાગ્યો તે સમય પાંડવનું પુર ઈંદ્રપ્રસ્થ તેને

डाग. २४ पांम्यो. ४७ इतिश्रीमहाभारतेडांगवोपाख्यानेडांगवस्यपांडवप्राप्तिर्नामपंचमोऽध्यायः ॥५॥ इतिश्री तटीकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां गामोट गामिनि व्याख्यायां पंचमोऽध्यायः ५

अ.
६

॥वैशंपायनउवाच॥ वैशंपायन ऋषि जन्मेजय प्रत्ये बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ प्रवेशंनगरीमध्येपांडवानांचकारसः ॥ सभायांचगतोराजास्त्रीचिन्हात्रश्वनीवृता ॥१॥ टीका-पांडवनी नगरी मध्ये ते डांगवराजा प्रवेश करतोथको, सायंकाल प्राप्त थयेथके स्त्रिरुपे थइ छे, घोडी ते जेनी एवो सजामां जतो हवो. १

॥श्लोक॥ नमस्कृत्यचपार्थीश्वउवाचडांगवो नृपः ॥ गीरागद्गदयाराजहृदिसंजात वेपथुः ॥२॥ टीका-हृदयने विशे छुटेछे कंपारा ते जेने एवो अने गदगद थइ गइ छे गिरावाणि ते जेनी एवो ते डांगव पांडवोने नमस्कार करीने बेसे छे. २

॥डांगवउवाच॥ डांगव बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ युधिष्ठिरनमस्तुभ्यं पांशुपुत्रः महा बलं श्रीकृष्णाद्रयमापन्न आगतोऽहं नरेश्वर ॥३॥ टीका-हे नरेश्वर, हे युधिष्ठिर सत्यवादि बाप, हे पांशुपुत्र तमने नमस्कार करुंछुं, मने कृष्णथकी भय घणो उत्पन्न थयो छे. ३

॥श्लोक॥ शेषेणरक्षितो नाहं समुद्रेण नगेन च ॥ ब्रह्मणा च शिवेन अपि कौरवैश्चंद्र वंशजः ॥४॥ टीका-हे प्रभो मारुं शेषे पण रक्षण ना करयुं समुद्रे पण

२४

शर्ण न राख्यो, ब्रह्मा, शिव, अने चंद्रवंशी कौरवादि तेमणे पण शर्ण ना राख्यो,
माटे तमारे शर्ण आव्योछुं. ४

॥श्लोक॥ पंचैते लोकपालांशायुयंसर्वे महारथाः ॥ शरणार्थी अहं राजन रक्षधर्मच
क्षत्रजं ॥५॥ टीका-हे समर्थ तमे पांचे तो लोकपालना अंशछो अने माहारथीछो,
सत्यवादि जाणीने तमारे शर्ण आव्योछुं माटे क्षत्रीनो टेक राखो. ५

॥श्लोक॥ एतावदुक्तावचनं पपातधर्मपादयोः ॥ अश्रुपूर्णो क्षणो दीनं दृष्ट्वा प्रोवाच
पांडवः ॥६॥ टीका-एवां वचन कहीने धर्मराजाना, बे पग वच्चे माथुं मुक्युं, धर्म
राजा डांगवनुं दिनपणुं जोइने बोलता हवा. ६

॥युधिष्ठिर उवाच॥ युधिष्ठिर बोलता हवा; ॥श्लोक॥ भोजीमरणशार्दूलः अर्जुनो
नकुलः समः ॥ नदत्तं शरणं चास्य क्षत्रिधर्मो विनश्यति ॥७॥ टीका-हे रणने विशे
शार्दूल हे भिम, हे अर्जुन, हे निकुळ, हे सहदेव, जो आ राजाने शर्ण नहीं राखिए
तो क्षत्रि धर्मनो नाश थइ जाय छे. ७

॥श्लोक॥ अस्माकं बलभः कृष्णो न करिष्यति संगरं संयुगे यदि चायाति युद्धं कुर्मो
वयंतदा ॥८॥ टीका-परंतु आपणने कृष्ण घणा वाहाला छे, माटे आ राजानो
संग न करो, जो संयोग एनो करशो तो आपणे युद्ध करवुं पडशे. ८

डांग.
२६

॥श्लोक॥ धर्मपुत्रस्यवचनं श्रुत्वा भीमोऽब्रवीद्वचः ॥ मातुलेयस्य दुहदं कथं रक्षितं
बांधवः ॥९॥ टीका-धर्मराजानुं वचन सांजळीने भिम बोले छे, रे भ्रात कृष्णनो
द्रोह करनारने केम रखाय. ९

॥श्लोक॥ क्रोधेन जल्पमानस्तु अर्जुनो मंदीरिगतः ॥ कृत्वा क्रोधं धर्मपुत्रं गतो भीमो
स्ववेश्मनि ॥१०॥ टीका-क्रोधवडे करीने बोलतोथको अर्जुन पण पोताना मंदिर
प्रति गति करे छे, ए प्रकारे निम पण पोताना मंदिर प्रत्ये गति करे छे. १०

॥श्लोक॥ युधिष्ठिरेण मनसि कृत्वा च निश्चयं हृदि अहं एको करिष्यामि सहायं मेन
बांधवाः ॥११॥ टीका-तदनंतर, युधिष्ठिर राजा, पोताना मनमां निश्चय करिने कहे
छे के हे राजन् हुं एकलो तारुं रक्षण करनारोछुं, मारा बांधवतो मने सहाय थतानथी. ११

॥श्लोक॥ न योग्यं मे महाराज कृष्ण साकं मिथोरणः ॥ दत्त्वा श्विनीं चरणयोर्नमस्त्वं
जीवितेच्छया ॥१२॥ टीका-तेमांय पण मारे कृष्णनी साथे युद्ध करवुं घटारत नथी,
एज हेतुमाटे जो जिववुं इच्छे तो कृष्णने नमन करिने अश्वनि आप्य. १२

॥श्लोक॥ डांगवंचतदा चोक्तागतो धर्मः स्ववेश्मनि तस्य रात्र्यां व्यतितायां प्रभाते
डांगवोऽब्रवीत् ॥१३॥ टीका-डांगवने एवां वचन कहिने धर्म राजाय पण पोताना
घरमां जता हवा, अने तेम करते करते रात्रि वित्या पछी प्रभात थवाना समयमां

अ.
६

२६

ડાંગવ શું બોલે છે. ૧૩

॥ ડાંગવ ઉવાચ ॥ ડાંગવ બોલતો હવો ; ॥ શ્લોક ॥ ધિગ્કુલંચંદ્રેજંભૂપાધિગ્ધર્મો
ધિગ્બહુજ્ઞતાબ્રહ્મહત્યાભવેત્તેષાંયુદ્ધેકુર્વેતિકાતરં ॥૧૪॥ ટીકા-ચંદ્રવંશના કુળને વિષે
ઉત્પન્ન થયેલાને ધિક્ છે, તેમના ધર્મ નિયમને પણ ધિક્ છે, તેમના સર્વજ્ઞપણાને ધિક્
છે, શર્ણ આવેલાને શર્ણે ન રાખેતો બ્રહ્મહત્યા હોય તેમ જાણેછે તથા પિનથી રાખતા. ૧૪

॥ શ્લોક ॥ ઇત્યેવમુક્ત્વાવચનં ગતો ગંગાતટે નૃપ : ॥ સ્વદેહત્યાગમશ્વન્યામનસાધારણાં
દધૌ ॥૧૫॥ ટીકા-એવાં વચન સંભળાવીને તે ડાંગવ રાજા પોતાનો દેહ અશ્વનિ સુદ્ધાં
ત્યાગ કરવો ધારિને ગંગાના તટ પ્રત્યે ગતિ કરે છે. ૧૫

॥ શ્લોક ॥ ગંગાતીરે સુખાંસિનાઋષયો વેદપારગા : કેચિધ્યાનેન સહિતા મુનયો દિપ્ત
તેજસઃ ॥૧૬॥ ટીકા-તે ગંગા તટના કિનારા ઉપર વેદ વેદાંગનો પાર પામેલા ઋષિયો,
સુંદીર તેજસ્વી કેટલાયેક હરિનું ધ્યાન ધરે છે. ૧૬

॥ શ્લોક ॥ તત્રગત્વાચતાન્સર્વાન્નનામદંડવદ્ભૂવિ ॥ મુનયો માંમહાસિદ્ધારક્ષ્યાંકુર્વેતુ
સંસ્થિતઃ ॥૧૭॥ ટીકા-તેમના સમીપ ડાંગવ જઈને દંડવ્રત કરે છે ને કેહે છે કે, હે
તપસ્વીયો, હે સિદ્ધો માહારું રક્ષણ કરો. ૧૭

॥ શ્લોક ॥ ડાંગવસ્ય વચઃ શ્રુત્વા અબ્રુવન્ઋષયો વચઃ ॥ વયં તં ચ ભજિષ્યામો કસ્માઞ્છ

ढाग.
२६

रणमाचरेत् ॥१८॥ टीका-ते ढांगवनुं वचन सांभळीने ऋषीओ बोले छे के, रे भूप अमेज तमारी आशा राखीए छे जे तमे क्षत्रीछो मटे अमारुं रक्षण करशो. १८

॥श्लोक॥ अस्माकंआशिषोसत्याकल्याणंतुजविष्यति तेषांवचनमाकर्ण्यआगतो जान्हवीजले ॥१९॥ टीका-परंतु अमे तो तने एटलो आशीर्वाद दैये छे जे ताहारुं कल्याण थशे एवां वचन सांभळीने ते ढांगव गंगाना जळमां पेठो. १९

॥श्लोक॥ गंगेगंगेतीगंगेतिमनुजासंस्मरंतिच॥ तेषांभुक्तिचमुक्तीचत्वंदद्याःशोभने तथा ॥२०॥ टीका-गंगामां उभोरहीने केहेछे के, हेगंगे हे गंगे हे गंगे, एवा शब्द जे नाहावाना समय बोले छे, तेमने भुक्ति मुक्ति आपनार तमेछो. २०

॥श्लोक॥ इत्येवमुक्त्वावचनंतुरगीस्नापयन्तृपः स्वयंस्नातोमहाराजनमश्चक्रेच भास्करं ॥२१॥ टीका-एवां वचन बोलीने तुरगीने स्नान करावे छे, अने पोते पण नाह्यछे, एटलुज नहीं पण सूर्यने सहस्र नमस्कार करे छे. २१

॥श्लोक॥ काष्ठमानियसोराजाचितिक्रत्वाचसांप्रतं ॥ अग्निंससमाधायअकरोच्च प्रदक्षिणं ॥२२॥ टीका-तदनंतर ते राजा वनमांथी काष्ठ एकठां करीने चीता खडकतो सतो अग्नी शळगावीने प्रदक्षिणा करतो हवो. २२

॥श्लोक॥ ततःप्रभातसमयेसुभद्राकृष्णबांधवा॥ सहस्रघेनुंदानार्थआगताजान्हवी

अ.
६

२६

તટે ॥૨૩॥ ટીકા-તે સમયને વિષે પ્રભાત સમયમાં ક્રણ બાંધવા જે સુભદ્રા તેતો હજાર ઘેનૂનું દાન આપવા માટે જ્ઞાન્હવીના તુટ ઉપર આવ્યાં છે. ૨૩

॥શ્લોક॥અભીમન્યુસુતોતસ્યા:નવવર્ષોમહાબલ: ॥ શતદાસીભિસંયુક્તારથારોહા દર્શહ ॥૨૪॥ ટીકા-અને તેની સાથે અભિમન્યુ પુત્ર નવ વર્ષનો બાલક બલ્લવાન્ રથ હાકે છે, તથા સોતો દાશીઓ છે. ૨૪

॥શ્લોક॥કિંકરિંપ્રતિપ્રીવાચસુભદ્રાસસુતાનૃપ ॥ પશ્પપશ્પનરંકંચિદશ્વનીસંહિતા વ્રતે ॥ કિંચિદુ:સ્વેનસંતપ્તોદગ્ધુમિછતિકિંકરિ ॥૨૫॥ ટીકા-હે નૃપ હે જન્મેજય, તે સમયને વિશે સુભદ્રા પોતાની દાશીને કેહે છે જે, જો જો આ કોણ પુરુષ અશ્વનીયુક્ત, અગ્ની સમીપ વર્તે છે, અને તે શા દુ:સ્વના કારણથી બઢી મરવું ઇચ્છે છે. ૨૫

॥શ્લોક॥ તસ્યાવચનમાકર્ણ્યગતારાજ્ઞોસમીપત: પ્રણમ્યઢાંગવંદાસીવચનંચેદમ બ્રવીત્ ॥૨૬॥ ટીકા-તે સુભદ્રાજીનું વચન સાંભળીને કીંકરી જે દાસી તેતો ઢાંગવ રાજા સમીપ જઈને પ્રણામ કરતી સતી બોલતી હવી. ૨૬

॥દાસ્યુવાચ ॥ દાસી શું બોલતી હવી ; ॥શ્લોક ॥ કિમર્થદહસિદુ:સ્વંશંસમેતવ કારણં ॥ દાસિવચનમાકર્ણ્યપ્રાહવાક્યંસઢાંગવ: ॥૨૭॥ ટીકા-હે રાજન્ તમે શા કારણ માટે દહન થાઓ તે મને સંભળાવો, એવાં દાસીનાં વચન સાંભળીને, ઢાંગવ બોલે છે. ૨૭

डाग.
२७

॥ डागवत्तवाच ॥ हवे डांगव शुं बोलतो हवो ; ॥ श्लोक ॥ तुरगीं गृह्यते कृष्णो
ममापि च महाबलात् ॥ तस्मात्केन च वीरेण पृथिव्यां न चरक्षितः ॥ २८ ॥ टीका-अरे
बाइ माहारा दुःख सरखुं कोइने दुःख पडयुं नथी, जे माहारी घोडी कृष्ण बळवडे
करीने विना अपराधे लेवी धारेछे, अने मने पृथ्वीमां कोइ शरण राखतुं नथी. २८

॥ श्लोक ॥ स्वदेहं त्यक्तुमिच्छामि अश्विन्या सह किं करि तस्य तद्वचनं श्रुत्वा किं करी शिघ्र
मागता ॥ २९ ॥ टीका-एज हेतुमाटे अश्विनि सुद्धां माहारो देह अग्नीने अर्पण करुंछुं,
एवां वचन सांभळीने किं करी सुभद्रा पासे आवती हवी. २९

॥ श्लोक ॥ सुभद्रायाः समिपंतू प्राप्य सर्वं न्यवेदयत् ॥ श्रुत्वा प्राह पुनर्ज्ञात्वा मम पार्श्वे
समानय ॥ ३० ॥ टीका-सुभद्रानीं पासे आवीने सघळी वात संभळावी तो, तो
घणी दया उत्पन्न थइ, तेणे करीने दासीने आज्ञा करी के ए राजाने माहारी
पासे बोलावी लाव्य. ३०

॥ श्लोक ॥ किं करी च पुनः स्थानं यत्र राजा स डांगवः आगच्छ समिपंतु तव दुःखं न्यवेदय
॥ ३१ ॥ टीका-एम सांभळीने ते दासी फरी राजा पासे जइने केहेवा लागी
के तमने सुभद्राजी तेडे छे, माटे तमे त्यां गति करो अने तमारुं कारण संभळावो
ए तमने सहाय करशेज. ३१

अ.
६

२७

॥श्लोक॥ तस्यावचनमाकर्ण्यहर्षमापधनुर्धरः ॥ आगतोशीघ्रमनयाराङ्गीपार्श्वे
समागमत् ॥३२॥ टीका-ते दासीना वचन सांभळीने हर्षयुक्त थयो एवो जे डांगव
राजा तेतो तात्काळ सुभद्राजी पासो जतो हवो. ३२

॥श्लोक॥ नमस्कृत्यसुभद्रांचप्रांजलिःप्रणतःस्थितः दृष्ट्वातत्रचराजानंसुभद्रा
वाक्यमब्रवीत् ॥३३॥ टीका-सुभद्रा पासो जइ बे हाथ जोडी नमस्कार करे छे, तेठ-
लामां ते राजानुं उतरी गयेलुं मुख जोइने सुभद्राजी बोले छे. ३३

॥सुभद्राउवाच॥ सुभद्राजी बोलता हवा ; ॥श्लोक॥कोसौत्वंराजरूपेणकिमर्थदग्धु
मिच्छसि सुभद्रावाक्यमाकर्ण्यराजावचनमब्रवीत् ॥३४॥ टीका-रे तमे राजरूप कोणछो,
अने केम बळवुं इच्छोछो, एवां वचन सुभद्रानां सांभळीने तात्काळ राजा बोले छे. ३४

॥डांगवउवाच॥ हवे डांगव शुं बोलतो हवो ; ॥श्लोक॥ अहंतुडांगवोराजा
काश्यांगंगातटेशुने ॥ उर्वशीअप्सरहैयीरूपमास्थायचागता ॥३५॥ टीका-हे मात,
शुभ एवं जे गंगातट ते उपर काशीपुर ते स्थळने विषे राज्य करनारो एवो हुं माहारुं
नाम डांगव छे, ऋषिना शापथी घोडीरूप थयेली एवी जे उर्वशी तेतो माहारा
भाग्यवडे करीने माहारा शीमाडामांथी मने प्राप्त थइ छे. ३५

॥श्लोक॥ दैवयोगान्मयामातआनिताममवेश्मनि ऋष्णेनयत्समाख्यातंमांदेहीति

डाग.
२८

भयान्वितः ॥३६॥ टीका-हे मात तेतो दैवयोगे करीने हुं मारा घरने विशे लाव्यो छुं, ते वात क्रष्ण जाणीने माहारी पासे मागे छे. ३६

॥श्लोक॥ आगतोशरणार्थायकेनापिनचरक्षितः आश्विन्यासहमेदेहंत्यक्तुमिच्छामि
सांप्रतं॥३७॥ टीका-मने कोइ शरण राखे एवो विचार करीने निकल्यो सतो, कोणेय
शरण न राख्यो, ते पीडाये करीने अश्वनी सुद्धां बलि मरवुं इच्छुछुं. ३७

॥सुभद्राउवाच॥ सुजद्रा शुं बोलतां हवां ; ॥श्लोक॥ तस्यवचनमाकर्ण्यसुभद्रा
प्राहसत्वरं ॥ मादुःखंकुरुनृपतेरक्षितस्त्वंमयाविभो ॥३८॥ टीका-तेनां वचन सांभ-
ळीने सुभद्रा बोले छे, हे नृपति तुं दुःख मां धरथ, में तने शरण राख्यो. ३८

॥श्लोक॥ क्रष्णस्यभगीनिचाशुसुजद्रानामनामतः ॥ यदिजानातिमेभ्रातायुद्धार्थं
नागमिष्यति ॥३९॥ टीका-हुं क्रष्णनी बेन सुजद्राछुं, अने क्रष्ण जाणशे के,
डांगवने माहारी बेने शरण राख्यो छे, एटले ताहारी साथे युद्ध करवा नहीं आवे,
ए प्रकारे ताहारुं समाधान करीश. ३९

॥श्लोक॥ कदाचायातिसमरेस्वामिमेरणमारभेत् ॥ नकरोतिपतिर्युद्धंउपायंशृणु
नृपते ॥४०॥ टीका-एम करतां जो युद्ध करवाने क्रष्ण चढशे, तो माहारा स्वामी
एमनी साथे युद्ध करतां हठवाना नथी, अने जो माहारा स्वामी क्रष्ण साथे युद्धे

अ.
६

२८

चढवानी ना केहेशे, तो आपण बीजो उपाय करीशुं, ते तुं भूपति सांभळय. ४०

॥ श्लोक ॥ त्वंचतेतुरगौराजनपुत्रयुक्ताअहंनृप तदाहुतवहंसेवेदितिसत्याचमे
प्रति : ॥४१॥ टीका-जो कदापि माहरा स्वामि युद्ध करवानी ना केहेशे, तोतो
हुं तथा तुं अने ताहारी घोडी एटलुंज नहीं पण माहारा अभिमन्यु सुद्धां अग्नीने
जोग आपिशुं, एटले तात्काळ बळी मरीशुं ए माहारी सत्य प्रतिज्ञा छे. ४१

॥ श्लोक ॥ तस्यावचनमाकर्ण्यहर्षयुक्तोनराधिपः स्नानंचकारसानारीददौदानं
गवानृप ॥४२॥ टीका-एवां वचन झां सुभद्रानां सांभळ्यां के, तात्काळ डांगव
राजा हर्षयुक्त थइ जतो हवो, अने सुभद्रा तेतो गंगा स्नान करीने ब्राह्मणोने
गायोनां दान आपती हवी. ४२

॥ श्लोक ॥ सहिताडांगवेनापिईंद्रप्रस्थेजगामह ॥ त्वरिताआगताराज्ञीभीमसेन
स्यवेश्मनि ॥४३॥ टीका-तेथकी अनंतर ते डांगवने साथे लेइने सुभद्रा ईंद्रप्रस्थमां
आवी, अने पोतानो जे जेठ भीमसेन तेना मंदिरमां प्रवेश करे छे. ४३

इतिश्रीमहाभारतेडांगवोपाख्यानेडांगवसुभद्रासमागमोनामषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
इतिश्रीतटीकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां गामोटगामिनि
व्याख्यायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥

डांग.
२९

॥वैशंपायन उवाच॥ वैशंपायन मुनि जन्मेजय प्रत्ये बोलता हवा; ॥श्लोक॥
उत्तीर्यकांचनरथात्पार्थपत्नीसुतान्विता ॥ भीमसेनं नमस्कृत्य माता तव वचोऽब्रवीत् ॥१॥
टीका-अर्जुननी स्त्री जे सुभद्रा तेतो, पोतानो पुत्र जे अभिमन्यु ते सुद्धां सुवर्णमय रथ मांथी
उतरिने भीमसेनने नमस्कार करेछे, अने नमस्कार करतां सतां सुभद्राजी वाणी बोलेछे. १

॥सुभद्रा उवाच॥ सुभद्राजी भीमसेन प्रत्ये शुं बोलतां हवां; ॥श्लोक॥ भौता
तश्च णु मेवाक्यं स्वस्थचित्तेन भूपते ॥ आनीतोयं महाराज शरणार्थी मयानृपा ॥२॥ टीका-धुं-
घट ताणीने सुभद्राजी केहे छे के हे जेठ बाप स्वस्थ चित्ते सांभळो, मेंहेतो आज
आ राजाने शरण राख्यो छे. २

॥श्लोक॥ तस्य संरक्षणं तात भवतां घटते यदि भ्रातृवत्पालनीयोऽयमादुःखं प्राप्य
ते कदा ॥३॥ टीका-हे तात मेंहे जेने शरण राख्यो, तेनुं संरक्षण तमारे करवुं पडे,
माटे भ्रातृ पुत्रादिकनी पेठे एने पाळो, जेणे करीने ए दुःख न पामे. ३

॥भीमसेन उवाच॥ एम सांजळीने भीमसेन शुं बोलता हवा; ॥श्लोक॥ रक्षि
तोयं मया भद्रे स्वस्थचित्ताग्रहं व्रज ॥ एवं संवदते यावत्पंचाली तत्र चागता ॥४॥ टीका-हे
स्त्रि तने दया उत्पन्न थइ तो माहारे एनुं रक्षण करवुं, स्वस्थ चित्ते घरनां काम काज
करो, एम बातो करेछे एटलामां पंचाली आवी पोकतां हवां. ४

अ.
७

२९

॥श्लोक॥ द्रौपद्याःपतितापादेसुभद्रामाधवानुजा प्रसन्नाद्रौपदीप्राहशृणुवाक्यं
विशांपते ॥५॥ टीका-अने ज्यां द्रुपदीने आवतां दीठां त्यांतो, कृष्ण बांधवा जे
सुभद्रा, द्रुपदीने पगे पडे छे, अने ते जोइने द्रुपदी वचन बोलेछे. ५

॥द्रौपदीउवाच॥ हवे द्रौपदी शुं बोलतां हवां ; ॥श्लोक॥ धन्यात्वंसापत्न्यातु
पूर्णाःसंतुमनोरथाः जेष्टगेहेकिमर्थत्वंचागताकारणंवद ॥६॥ टीका-हे सुजद्रे तमने
धन्य छे, तमारा मनोरथ परिपूर्ण हो, परंतु तमने हुं पुछुछुं के आज जेष्टने
घेर कयम आव्यां छो. ६

॥सुभद्राउवाच॥ एम सांभळीने सुभद्राजी शुं बोलतां हवां ; ॥श्लोक॥ अयंहि
डांगवोराजाकृष्णाद्वीतोशुभानने ॥ गंगातीरिचदाहार्थंचितांप्राप्तश्चदर्शितः ॥ ७ ॥
टीका-हे शुभानने द्रौपदी आ डांगव राजा कृष्णथी भय पांमेलो गंगातीरे बळी
मरतोतो, ते में नजरे दीठो. ७

॥श्लोक॥ आनीतोमेमाहाराजाशरणार्थीद्रौपदीपति ॥ समर्पितोजीमसेनंभ्रातृ
तूल्यंचपाल्यति ॥८॥ टीका-ते मेंहे दया आव्याथी शर्ण राख्यो सतो, भीमसेनने
सुप्यो छे, ते एने भाइ तुल्य पाळशे, एम प्रतिज्ञा करे छे. ८

॥द्रौपदीउवाच॥ एम सांभळीने द्रौपदी शुं बोलतां हवां ; ॥श्लोक॥ धन्यात्वंच

ढाढ.
३०

वरारोहेढादुःखंकुरुसुवृते॥ ऋतंतवयाशुभंकर्मक्षत्रीधर्मश्चरक्षितः ॥ ९ ॥ टीका-धन्य
छे तढने हवे राख्यो तो शोक ना करशो कारण के सारुं करयुं छे, तढे क्ष-
त्रिनो धर्म साचवी जाण्यो. ९

॥श्लोक॥ प्रसन्नाहंतदाजातातवसंगेसदावह्ययं पश्चात्प्रोवाचवायुजोसुभद्रांप्रति
भारत ॥१०॥ टीका-पांचाळी कहे के हुं पण ताहारी जोडे प्रसन्न थइछुं, एटलामां
जीमसेन सुजद्रा साथे बोली उठेछे. १०

॥भीमसेनउवाच॥ हवे भीमसेन सुभद्राने शुं केहेता हवा; ॥श्लोक॥ गच्छगेहे
यथातथ्यंसुजद्रेरक्षितोमया ॥ अहंमृतोमृतेराज्ञिमादुःखंकुरुसुवृते ॥ ११ ॥ टीका-हे
सुभद्रे जाजा घरनां काम करय ! एनुं हुं रक्षण करीश, एने में शर्ण राख्यो दुःख मां
घरीश हुं जीवीश त्यांसुधी एने दुःख नहीं पडवा देउ. ११

॥श्लोक॥ जीमस्यवचनंश्रुत्वासुभद्रास्वग्रहंगताहर्षितो ढांगवोराजाभीमेनसह
नंदति ॥१२॥ टीका-ए प्रकारे जीमनां वचन सांनळीने सुभद्राजी पोताना घर प्रत्ये
गति करे छे, अने ते ढांगव राजा हर्षित हर्षित थइने जीमसेन साथे आनंद करेछे. १२

॥श्लोक॥ प्रसन्नोन्नतदाराजाश्रुत्वावार्त्तीयुधिष्ठिरः ॥ ऋण्णेनयत्कृतंकर्मतद्राजन्क
थयामिते॥१३॥ टीका-जीमे ढांगवने शर्ण राख्यो ए वात युधिष्ठिर सांभळीने प्रसन्न

अ.
७

३०

थया, तद पश्चात् क्रष्णे शुं क्रत्य करयुं, एकथा हे जन्मेजय तुं सांजळ्य. १३

॥श्लोक॥ चत्वारोसेवकाराजनक्रष्णस्यचअतिप्रीयाः ॥ माधवेनचमुक्तास्तेशोधने
डांगवस्यच ॥१४॥ टीका-हे जन्मेजय, क्रष्णने बाहाला एवा च्यार सेवक हता, तेने
च्यारे दिशाये प्रेस्था, कारण के तमे डांगवनो शोध करो, एने कोणे शर्ण राख्यो छे. १४

॥श्लोक॥ आगताप्रथमतस्यनगरजेनमेजय लब्ध्वावार्त्तापुनःप्राप्ताशेषनागस्य
मंदिरे ॥१५॥ टीका-ए सेवको प्रथमतो डांगवना नगरने विशे आव्या, आविने वार्ता
जाणी के डांगव राजा शेषने शर्ण गयो छे, तेम जाणी शेषनाग पास गति करे छे. १५

॥श्लोक॥ शेषात्तुतस्यवार्त्तांतिश्रुत्वागच्छन्नगालये ॥ विध्यंचैवनमस्कृत्यप्रोचुस्ते
सेवकाहरेः ॥१६॥ टीका-शेषने सर्व वृत्तांत पुछ्युं, ते सांजळीने नगालय जे विंध्याचळ
पर्वत, तेनी पास आवता हवा, त्यां आवीने नमस्कार करता सता पुछे छे. १६

॥श्लोक॥ आगतोडांगवोराजाक्रष्णस्परिपुपर्वत ॥ तेषांवचनमापाद्यनगेन
कथितंचतत् ॥१७॥ टीका-हे पर्वत हइयां क्रष्णनो शत्रु डांगव राजा आव्यो
छे, ते सांभळीने पर्वते जबाप दीधो के में एने शरण राख्यो नथी, अने एतो
समुद्र पास गयो छे. १७

॥श्लोक॥ गतास्तेवायुवेगेनसमुद्रांप्रतिजारत ॥ सुभद्रात्तस्यवार्त्ताचश्रुत्तास्व-

ડોગ.
૩૧

સ્થેનચેતસા ॥૧૮॥ ટીકા-એરીતે પર્વતનાં વચન સાંભળીને હે ભારત ક્રષ્ણના અનુચરો સમૂદ્ર પ્રત્યે જતા હવા, અને જઇને પુછે છે તો એણે ડાંગવને શર્ણ નથી રાख्यો, એમ સ્વસ્થ ચિત્તે જાણી લીધું. ૧૮

॥શ્લોક॥ ગતાસ્તેબ્રહ્મણોપાર્શ્વેનમસ્ક્રત્યપિતામહં ॥ પ્રવદંસ્તેમહારાજડાંગવસ્ય વિચેષ્ટિતં ॥૧૯॥ ટીકા-તદનંતર તે અનુચરો બ્રહ્માપાસે જઇને નમસ્કાર કરે છે, હે પિતામહ, તમારીપાસે ડાંગવ આવ્યો હતો એની અમને માલ્લ બતાવો. ૧૯

॥શ્લોક॥ બ્રહ્મણાકથિતંસર્વશ્રુત્વાકૈલાસમાગમત્ હરસ્પવચનાત્સર્વેચાગતાહ-સ્તિનાપુરે ॥૨૦॥ ટીકા-બ્રહ્માએ સઘળું વૃત્તાંત કહ્યું જે માહારી પાસે આવ્યો હતો પરંતુ મેં એને નથી રાख्यો. અને કૈલાસ પ્રતિ ગયો છે, એમ સ્વચ્છ સાંભળીને ક્રષ્ણના અનુચરો હરપાસે જઈ પોહોચ્યા, અને શિવને પુછે છે તો શિવે પણ તેને શર્ણ નથી રાख्यો અને હસ્તિનાપુર ગયો છે, એમ સાંભળી અનુચરો હસ્તિનાપુર ગતિ કરતા હવા. ૨૦

॥શ્લોક॥ યત્રવૈધાર્તરાષ્ટ્રાશ્ચસર્વેવમહારથા : નમસ્ક્રત્યચરાજાવૈપ્રોચુક્રષ્ણસ્ય કિંકરા : ॥૨૧॥ ટીકા-જે ઠેકાણે ધાર્તરાષ્ટ્ર જે કોઈ દુર્યોધનાદિક્ સો આત મહા બલવાન બિરાજ્યા છે, ત્યાં આવી ક્રષ્ણના કિંકરો નમસ્કાર કરતાથકા બોલે છે. ૨૧

॥કિંકરાઉચુ॥ કિંકરો શું બોલતા હવા; ॥શ્લોક॥ અહોદુર્યોધનનૃપક્રષ્ણ

અ.
૭

૩૧

સ્પારિર્ભવત્પુરે દર્શયત્વમંહારાજતદાદુર્યોધનોઽબ્રવીત્ ॥૨૨॥ ટીકા-અહો ઇતિ આશ્ચર્યે હે દુર્યોધન નુપતિ, ક્રષ્ણનો રિપુ ડાંગવ તમારા પુરમાં આવ્યો છે તે અમને દેખાડો, તે સાંભળી દુર્યોધન બોલે છે. ૨૨

॥દુર્યોધનઽવાચ॥ દુર્યોધન શું બોલતો હવો; ॥શ્લોક॥ આગતોમત્પુરેસોયં અસ્માભિર્નચરક્ષિતઃ ગતોવૈડાંગવોરાજાપાંડવાનાંપુરેતથા ॥૨૩॥ ટીકા-હે અનુચરો, એ મારા પુરને વિશે આવ્યો હતો પરંતુ મેં એને નથી રાખ્યો, એ ડાંગવતો પાંડવના પુરને વિશે ગયો છે. ૨૩

॥શ્લોક॥ ભીમેનરક્ષિતોસોયંસુઝદ્રાવાક્યકારણાત્ ॥ એતદ્ધતંવચોઽસ્માભિપાંડવૈ રક્ષિતોસદા ॥૨૪॥ ટીકા-એટલુંજ નહીં પણ ભીમસેને સુભદ્રાનું વાક્ય પાઠવાના હેતુથી પાંડવોએ એનું રક્ષણ કર્યું એમ માહારાજાને આવ્યું છે. ૨૪

॥શ્લોક॥ ધાર્તરાષ્ટ્રસ્યવચનંશ્રુત્વાક્રષ્ણસ્યકિંકરા : પરસ્પરંવદત્સર્વેકોવિચારશ્ચ ક્રિયતાં ॥૨૫॥ ટીકા-એ રીતનાં દુર્યોધનનાં વાક્ય ક્રષ્ણના કિંકર સાંભળીને પરસ્પર વિચાર કરે છે જે આપણે શું કરવું. ૨૫

॥શ્લોક॥ ભીમસેનોમહાક્રોધીજાનીયાન્નોસ્યશોધકાન્ ॥ હનીષ્યતિનસંદેહઃ નાત્રકાર્યાવિચારણા ॥૨૬॥ ટીકા-અરે મિત્રો ભીમસેન તો મહા ક્રોધી છે ને

હા.ગ.
૩૨

આપણે ઢાંગવને શોધી કાઢાડનારા અનુચરો હૈયે એમ જો ભીમના જાણવામાં થશે તો આપણને મારશે એમાં કાંઈ વિચાર કરવાનું નથી. ૨૬

॥શ્લોક॥ इत्येवंनिश्चयंक्रत्वागतास्तेद्वारकांप्रति श्रीकृष्णस्यसमाख्यातंढांगव
स्यविचेष्टितं ॥२७॥ टीका-ए प्रकारनो मनने विशे विचार निश्चय करीने ते
अनुचरो द्वारकां प्रति गति करे छे, अने सघळुं ए ढांगव राख्यानुं कारण
कृष्णने संभळावे छे. २७

॥શ્લોક॥ गतास्तेसेवकाराजंस्वस्यस्वस्यचवेश्मनि श्रीकृष्णेनचयत्कृत्यंतद्राजन्क
थयामिते ॥२८॥ टीका-अने कृष्णने संभळावता थका पोतपोताना धरने વિષે
ગતિ કરે છે, તદનંતર ક્રષ્ણે શું કર્યું એ હું તને સંભळाવુંછું તે તું સાંભલ. ૨૮

इतिश्रीमहाभारतेढांगवोपाख्यानेसप्तमोऽध्यायः ॥७॥ तटिकायां रैक कुलोद्भव
जयशंकर सुत गंगाधरक्रतुढांगवो पाख्याने सुबोधनी व्याख्यायां सप्तमोऽध्यायः ॥७॥

॥વૈશંપાયનઁવાચ॥ વૈશંપાયેન મુની જૈમીની પ્રત્યે બોલતાહવા ;॥શ્લોક॥ वृष्णीनां
पुरतोराजन्सात्यकिंबुद्धिसत्तमं उवाचदेवकीपुत्रोपांडुपुत्रान्हसन्निव ॥ १ ॥ टीका-हे
राजन् तदनंतर सात्यकीने आदि लेइने, सघळा जादवो, ते प्रत्ये देवकीना पुत्र जे
भगवान् तेतो हसताथका बोले छे. १

અ.
૮

૩૨

॥ऋणोउवाच॥ ऋण ज्यादवो प्रत्ये शुं बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ सात्यकेशृणु
मद्वाक्यं पाण्डवैर्ममहेलनं क्रतो नैवापराधश्चङ्गवोरक्षितो यदि ॥२॥ टीका-हे सात्वकी
माहारुं नवाइनं वाक्य सांजळो, पाण्डवोए तो माहारी हेलना करी छे, जुवो आपणे
घणुं घणुं एमनुं राख्युं छे, परतुं ढांगवने एमणे शरण राख्यो. २.

॥श्लोक॥ उपायो कश्च कर्तव्यशंसमे पाण्डवान् प्रति श्रीऋणस्पवचः श्रुत्वा सात्यकि
र्वाक्यमब्रवीत् ॥३॥ टीका-हे यादवो हवे पाण्डवो साथे आपणे शो उपाय करवो,
एवां ऋणनां वचन सांजळीने सात्यकी बोले छे. ३

॥सात्यकीउवाच॥ सात्यकी शुं बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ आदौ युद्धं न कर्तव्यं
पाण्डवावोसबंधिनः प्रद्युम्नं योजयेदेकं शिक्षां ददामि पाण्डवान् ॥४॥ टीका-हे प्रभो,
आपणे प्रथम तो युद्ध एमनी साथे न करवुं घटे, कारण के आपणा संबंधी केहेवाय,
माटे करीने, प्रद्युम्नने मोकलो जे पाण्डवोने समजावे.

॥श्लोक॥ सात्यकेर्वाक्यमाकर्ण्य साधुर्साध्वितिवादिनः प्रद्युम्नं रुक्मणीजातं प्राह
लक्ष्मीपतिर्नृप ॥५॥ टीका-एवुं वचन जगवान् सात्यकीनुं सांभळीने, सत्य कहोछो
सत्य कहोछो एम केहेताथका, रुक्मणीना पुत्र जे प्रद्युम्नजी तेमने तेडीने केहेता हवा. ५

॥ऋणोउवाच॥ हवे ऋण प्रद्युम्नने शुं केहेता हवा ; ॥श्लोक॥ गच्छ पुत्रमहाबाहो

ढाग.
३३

ईंद्रप्रस्थत्वमेवच शिक्षादेयायथातथ्यं पांडवानां विशेषतः ॥६॥ टीका-हे महा बाहो, हे बुद्धिमान् पुत्र प्रद्युम्नजी तुं ईंद्रप्रस्थ प्रयाण करच, अने जे ते प्रकार दडे करीने विशेषपणार्थी पांडवाने समजाव्य. ६

अ.
८

॥श्लोक॥ श्रुत्वा वाक्यं कामदेवो प्रस्थितो पांडवात्प्रति रथेनैकेन वेगेन आगतो ईंद्र-
प्रस्थके ॥७॥ टीका-ए प्रकारे पोताना पिताजीनां वचन सांभळीने, कामदेव जे प्रद्युम्नजी तेतो, पोताना पितानी आज्ञा मानीने पांडवने शिखांमण देवाने अर्थे ईंद्रप्रस्थ जवाने माटे, वेगवान रथमां बेसेछे, एटलुंज नहीं पण थोडाकाळे, ईंद्रप्रस्थ पोहोचेछे. ७

॥श्लोक॥ भीमसेनस्य सदनं आगतो रुक्मणीसुतः अवतिर्यथा तस्मात्कामो मंदिरं प्रविशे
शह ॥८॥ टीका-ईंद्रप्रस्थमां आविने भीमसेनना घरमां रुक्मणीनो पुत्र प्रवेश करेछे, अने पोतानो रथ तेतो हयशाळामां छोडे छे. ८

॥श्लोक॥ दृष्ट्वा तं भीमसेनो वै उत्थितोऽपि महासनात् ॥ आलिंग्य तां भृतृवेयं निवेशपच
विजासने ॥९॥ टीका-एटलाथके अनंतर, ज्यां प्रद्युम्नने आवता दीठा के तात्काळ, भीमसेन पोताना आसनथी उठीने मळताथका, पोताना आसने बेसारता हवा. ९

॥प्रोवाच भीमो वचनं प्रद्युम्नं प्रति भारत ॥ तदनंतर हे भारत, प्रद्युम्नजी साथे भीम-
सेन बोले छे. ॥भीम उवाच॥ भीमसेन शुं बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ कुशलीदेवकीपुत्रो

३३

कुशलिनोपिवृष्णयः द्वारकायांसदाकामयत्रक्रणौसदासुखं ॥१०॥ टीका-हे प्रद्यु-
म्नजी सर्वे यादवो कुशल छे, देवकीना लाडकवाया क्रण कुशल छे, साचु छे ज्यां
क्रण वसे छे त्यां कुशलता क्यम न होय, त्यांतो सदाय सुखाकारी समजुछूं. १०

॥श्लोक॥ किमेतत्कारणंतातआगतस्त्वंनिवेदय भीमस्यवचनंश्रुत्वाप्रत्युवाचरति
पतिः ॥११॥ टीका-वारु बाप तुं शा कारण माटे आव्योछुं, ते तुं मने संभळाव्य, एम
भीमसेननां वचन सांभळीने रतिपति जे कामदेव तेतो भीमसेन साथे बोलतो हवो. ११

॥प्रद्युम्नउवाच॥ प्रद्युम्नजी भीमसेन प्रति बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ सर्वेकुशलि-
नोसंतिद्वारकायांनराधिप ॥ आगतोऽहंमाहाराजडांगवस्यापिकारणात् ॥ १२ ॥
टीका-हे नराधिप हे भीमसेन, द्वारकामां सर्वेकुशल छे, तमने घणा मान्नी बोलाव्या
छे, अने माहारुं आवागमन तो डांगव राजाना कारणथी थयुं छे. १२

॥श्लोक॥ श्रीक्रणेनचकथितंनघटेत्वायुनंदनः ॥ अस्माकंडांगवोचौरोरक्षितो
शरणेकथं ॥१३॥ टीका-श्रीक्रणो कह्युं छे के हे वायु नंदन, तमने आटलुंबधु घटे
नहीं, अमारो डांगव चोर छे, तेने तमे क्यम राख्यो छे. १३

॥श्लोक॥ उच्चाटयत्वंराजानंक्रणस्यापिसुखं भवेत्प्रद्युम्नस्यवचोश्रुत्वाभीमोऽ-
नूद्रक्तलोचनः ॥१४॥ टीका-अद्यापि सुधी सघळूय सुख छे, परंतु तमारा कारणथी

ढांग.
३४

क्रष्णने दुःख उपन्युं छे, जो तमे मानो तो सुख थाय, एवां वचन भीमसेन प्रद्युम्ननां
सांजळाने, महा क्रोधातुर थयाथका, लाल लोचन करि नांखे छे. १४

भ.
८

॥श्लोक गच्छ!गच्छ!क्रष्णसुतनदेयोढांगवनृपःकिंकरिष्यामिबालस्त्वंसद्योहन्मिन
संक्षयः ॥१५॥ टीका-जा!जा!क्रष्णसुत!!आ शुं बोले छे,माहारुं सत्य चुकबवाने
तुं आव्योछूं, परंतु ए ढांगव तो माहारा प्राण साथे छे, अल्या तुं शुं करवानोछे!हवे
बोलीश तो धोलो बे मारीश. १५

॥श्लोक॥ जीतोक्रष्णसुतोरान्भीमसेनस्यभाषणात् ॥ त्वरितोउत्थितोभीतो
धर्मपुत्रस्यवेदमनि ॥१६॥ टीका-हवे ज्यां एवुं भीमसेनना मुखमांथी सांभ-
ळ्युं के तात्काळ, क्रष्णसुत जे कोइ प्रद्युम्न तेतो, धर्म जे युधिष्ठिर तेमना मंदिर
प्रति गति करे छे. १६

॥श्लोक॥ युधिष्ठिरश्चनकुलोभर्जुनोसहदेवकः पांचालीचैवकुंतीचसर्वेधर्मस्य
मंदिरे ॥१७॥ टीका-हवे ते ठेकाणें तो, युधिष्ठिर, नकुळ, अर्जुन, सहदेव,
पांचाली जे द्रुपदी,तेथकी अनंतर कुंता,सर्व बेशीने वातो करचां करे छे,अने सुभद्रा जे
प्रद्युम्ननी फोई तेतो आघां पाछां खशी जाय छे. १७

॥श्लोक॥ ज्ञात्वाप्रद्युम्नमायातंसुभद्राससुतानृप ॥ भीमसेनस्कसदनेढांगवार्थ

३४

गतानृप ॥ १८ ॥ टीका-प्रद्युम्नने आवतो जाणीने सुभद्राजी तेतो पोताना अ-
जिमन्यु पुत्र सुद्धां, भीमसेनना घरने विशे ज्यां डांगवने राख्यो छे, ते ठेकाणे
जेगां बेसतां हवां. १८

॥श्लोक॥ प्रद्युम्नंचैवदृष्टाचधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः अर्जुनश्चैवनकुलोमिलित्वास्थित
मासने ॥ १९ ॥ टीका-अने युधिष्ठिर, अर्जुन, सहदेव, नकुळ तेतो प्रद्युम्नने जोइने
एकबीजाने आलिंघन करता सता शुभासने बेसारे छे. १९

॥श्लोक॥ अन्योऽन्यंकुशलंप्रष्टाप्रोवाचऋणानंदनः ॥ युधिष्ठिरंयथातथ्यंजीम-
सेनस्यत्राषणं ॥ २० ॥ टीका-एकबीजाने अन्योअन्य कुशलता पुछीने, ऋण नंदन
जे प्रद्युम्न तेतो युधिष्ठिरने केहे छे के भो धर्मराज आजतो मने भीमसेने बहु
भयभीत करी नांख्यो छे. २०

॥श्लोक॥ उच्चाटनंडांगवस्यकथितंधर्मनंदनं प्रोवाचबांधवान्राजावृष्णिविग्रह
कातरः ॥ २१ ॥ टीका-हे धर्म नंदन भीमसेने डांगवने शरण राख्यो, तेणेकरिने
ऋण सुद्धां यादवोने त्रास पड्यो छे, जे हवे शुं करवुं, पांडवोने आ रीत करवी
न घटे, कारण के ए आपणा संबंधी ठर्या माटे मने मोकल्यो छे, एम सांजळी
युधिष्ठिर कुंता माता प्रति बोले छे. २१

डाग.

३६

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हवे युधिष्ठिर कुंता प्रत्ये शुं बोलता हवा ; ॥ श्लोक ॥ शृणु देवियथा न्यायं देयो वै डांगवो नृपः नकुलं प्रेरय मातर्भीमं तु विनिवारयेत् ॥ २२ ॥ टीका-हे देवी हे मात पारुं यथा न्याय वचन तो ए छे के आ डांगव राजाने न राखवो, माटे करीने नकुलने त्यां मोकलो जे भीमने वारिने समजावे. २२

॥ श्लोक ॥ एतावदुक्ता वचनं नकुलः प्रेरितो नृपः ॥ आगतो भीमसदने क्रोधयुक्तं ददर्शतं ॥ २३ ॥ टीका-हे जन्मेजय, ए प्रकारे धर्म राजानां वचन सांजळीने कुंता ए नकुलने प्रेरया सता भिम पासे आवे छे तो माहा क्रोधरूप भिमनां लोचन जोड़ने अत्यंत भय पामतो हवो. २३

॥ श्लोक ॥ मनसि भयमापन्नो नकुलो ह्यब्रवीद्वचः ॥ न देयो डांगवो भ्रातर्क्षत्रिधर्मो विनश्यति ॥ २४ ॥ टीका-नकुल तो एवो जय पाम्यो के आ समय भिमसेन मारो घाट घडी नांखशे एम समजिने एनुं केहेवुं हाये हा करे छे अने केहे छे के हे भ्रात डांगव राजाने कृष्णने शरण करीए तो आपणो क्षत्रिनो धर्म नाश थइ जाय, माटे करीने तेने ना आपवो. २४

॥ श्लोक ॥ एतावदुक्तानकुलो भीमपार्श्वे निवेशितः प्रद्युम्नो वचनं प्राह धर्मपुत्रं युधिष्ठिरं ॥ २५ ॥ टीका-एवां वचन नकुल कहिने भीमसेननी पासे बेसी रेहेतो हवो,

अ.

८

३६

अने तेने आवतां वार लागी तेथी प्रद्युम्नजि अकळाइने धर्म प्रति बोले छे. २५

॥ प्रद्युम्नउवाच ॥ प्रद्युम्न शुं बोलतो हवो; ॥ श्लोक ॥ नायातोनकुळोतात
सहदेवतुंप्रेरय युधिष्ठिरस्यवचनात्सहदेवस्ततोगतः ॥ २६ ॥ टीका-हे तात हे
धर्मराज नकुळ तो न आव्या माटे सहदेवने प्रेरो एम केहेतामां सहदेवजी
नीम पासे गति करे छे. २६

॥ श्लोक ॥ दैवज्ञेन हृदि ज्ञातं भीमो न मुंचति नृपं ॥ एतन्निश्चयमाकृत्य गत्वा भीमं वचो
ब्रवीत् ॥ २७ ॥ टीका-सहदेव दैवज्ञ छे तेणेकरिने पोताना हृदयमां चिंतन करे छे के
कोइ काले भीम शर्ण राखेलाने मुके एम नथी एवो निश्चय करताथका भीम
पासे जइने बोले छे. २७

॥ सहदेवउवाच ॥ सहदेव भीम पासे शुं बोलता हवा; ॥ श्लोक ॥ सर्वक्षत्रिपणं
भ्रातरक्षितं वायुनंदन ॥ तव साकं यदूनं संख्ये युद्धं कुर्वे न राधीपः ॥ २८ ॥ टीका-हे भ्रात
तमे बहुज क्षत्रि धर्मनुं रक्षण करयुं छे, कारण के अनाथने शरण राख्यो, परंतु मने
एटलुं जावि सुजे छे के तमारी साथे यादवो अत्यंत युद्ध करशे. २८

॥ श्लोक ॥ एतावदुक्ता माद्रीजो स्थितो भीमस्य मंदिरे ॥ प्रद्युम्नः प्राह नायातो कुंतिं
प्रेरय वायुजं ॥ २९ ॥ टीका-एवां वचन कहीने माद्रीना सुत जे सहदेवजी तैतो

डाग.
३६

भीमना मंदिरमां बेशी रहे छे, विचारयुं के आपणे जो पाछा जइशुं तो सारुं नरसुं बोलवुं पडशे, एटलामां वार लाग्याथी प्रद्युम्न युधिष्ठिरने केहे छे, रे तात सहदेव ना आव्या, वखत छे भीम साथे लढाइ थइ हशे माटे कुंताने मोकलो जेणे करीने भीम झट मानी जाय. २९

अ.
८

॥युधिष्ठिरउवाच॥ युधिष्ठिर कुंता प्रति बोलता हवा; ॥श्लोक॥ गच्छमात र्यथातथ्यंभीमंतुविनीवारय ॥ दृष्णीनांपांडवानांचवैरंचैवभविष्यति ॥३०॥ टीका-हे मात तमे जइने जे ते प्रकारे जीमने वारो, जो ए कह्युं नहीं माने तो पांडवो अने यादवोने अपार वैर बंधाशे. ३०

॥श्लोक॥ प्रस्थितापुत्रवचनात्कुंतिभीमस्यमंदिरे पृष्टतोश्चैवपांचालिगतामातरम ब्रवीत् ॥३१ टीका-सदपुत्रनां वाक्य कुंता माता सांजळीने, भीमना मंदिर प्रत्ये गति करे छे, एटलुंज नहीं पण तेमनी पाछल पाछल द्रौपदी पण प्रवर्त्ते छे. ३१

॥द्रौपदीउवाच॥ द्रुपदी कुंता माता प्रत्ये बोलतां हवां; ॥श्लोक॥ शृणुतांवचनं मातसुभद्रापुत्रसंयुता डांगवार्थंशरीरंचत्यजतिससुतानृपः ॥३२॥ टीका-हे मात तमे जो आग्रह करिने वारशो तो सुभद्रा एना पुत्रने लेइने बळी मरशे एवं पण करयुं छे, माटे डांगवनुं रक्षण करथा विना चाले एम नथी. ३२

३६

॥श्लोक॥ मावारयभीमसेनंमाहापापंभवेत्तव ॥ श्रुत्वावाक्यंतदाकुंतीभीमंप्राप्ता
वदेत्वचः ॥३३॥ टीका-माटे करीने हे मात तमे वारशो तो ए पातिक तमने वळगशे,
एवां वचन द्रुपदीनां सांजळीने कुंताजी भीम प्रति बोले छे. ३३

॥कुत्युवाच॥ कुंताजी भीम प्रति शुं बोलतां हवां; ॥श्लोक॥ शृणुपुत्रमहाबाहो
धन्वकर्मकृतंशुभं अनित्यंशरीरंपुत्रतत्रकापरिवेदना ॥३४॥ टीका-हे बाप माहारा
बुद्धिवान् पुत्र, यादवो साथे आपणे घणुं हेत छे, परतुं जो सुभद्राये डांगव साथे बळी
मरवानुं पण करयूं छे, एज हेतुथी तुं शुभ कृत्य करै छे, तेनुं रक्षण न थाय तो आ
शरीर तो अनित्य छे, तेहेनी वेदना न राखतां क्षत्रीनुं पण राख्य. ३४

॥श्लोक॥ कुरुवृष्णिमयुद्धंशोभनंचनविष्यति ॥एतावदुक्त्वावचनंस्थिताकुंतीच
द्रौपदी ३५॥ टीका-हे दीकरा यादवो साथे युद्ध करच, ताहारो जय थशे, एवां
वचन केहेताथकां एयपण बेशी रहे छे. ३५

॥श्लोक॥ प्रद्युम्नोतंचप्रोवाचधर्मपुत्रयुधिष्ठिरं नायातासर्वएतेचसमुद्रेनिम्नगा
यथा ॥३६॥ टीका-प्रद्युम्न युधिष्ठिरने केहे छे के हे धर्मराज, आतो सहु त्यांने त्यां
रह्यां, जे रीते नदीओ समुद्रने पामीने फरी ठेकाणे ना आवे, एवो न्याय वत्तै छे

॥श्लोक॥ अर्जुनोप्रेरणीयोवैभीमंतुविनिवारयेत् ॥ श्रुत्वाप्रद्युम्नवचनंअर्जुनोवाक्य

डाग.
३७

मब्रवीत् ॥३७॥ टीका-ए हेतु माटे हे यूधिष्ठीर बाप अर्जूनने मोकलो, जे भीमसेनने समजावे, एवां प्रद्युम्ननां वचन सांभळीने अर्जून बोलेछे.

श्लोक॥सक्रोधीभीमसेनोवैश्रहं चैवतुताद्रशः॥डांगवंतुहनिष्यामिनात्रकार्याविचारणा
त् ॥३८॥ टीका-अरे भाइ तुं मने मोकलछ, परंतु ए भिमसेन अत्यंत क्रोधी अने आ-
डा बोलेछे, माटे महाराथी ए सदन थशे नही, हुं पण एना सरखो तिक्षण थइने
डांगवनो घाट घडीश, ए वाते कांइ विचार न करशो.

॥श्लोक॥ एतावदुक्तासंन्नद्धोअर्जुनोगतवान्पतदाचद्रौपदीनारीसन्मुखंचैवमाग
ता ॥३९॥ टीका-एवां वचन कहेतां सतां अर्जून पण भीमना सदन प्रति गति करेछे, ते
समयमां द्रौपदी नारी वेगळे समीप आवीने बोलेछे.

प्रोवाचअर्जुनंवाक्यंपांचालीप्रेमवल्लभा॥टीका-प्रेमवल्लभा एवी जे कोइ पांचाली
तेतो अर्जून प्रति नम्र वाक्य बोले छे. द्रौपदीउवाच ॥ द्रौपदी अर्जून प्रति शुं
बोलती हवी. ॥श्लोक ॥ कुर्वन्किमुद्यतोजूत्वाडांगवंमाविमोचय ॥ पत्नी चभवतां
राजन्पुत्रयुक्तानराधिप॥४०॥ टीका-रे स्वामीनाथ शो उद्योग करवा आव्या, डांगवने
ना मुकावशो, अने जो मुकावशो तो सुभद्राए अने अभिमन्युए पण लीधेलुंछे.॥४०॥

॥श्लोक॥डांगवार्थत्यजेत्प्राणान्पुत्रोतेमृत्युमाप्ससि॥श्रुत्वासद्रौपदीवाक्यंअर्जूनो

अ.
८

३७

જિતવાનહૃદિ ॥૪૧॥ ટીકા-ડાંગવને જો ભીમસેન શરણ નહી રાખે તો, ડાંગવને અર્થે અન્નિમન્યુ પોતાની મા સુદ્ધાં પ્રાણ ત્યાગ કરશે, એવાં વચન દ્રૌપદીનાં સાંભળીને તે અર્જુનતો હૃદયમાં ભયભીત થઈ જાયછે.

॥ શ્લોક ॥ આગતોન્નીમસદનેનમસ્કૃત્યસ્વબાંધવંપ્રોવાચપ્રેમ્ણાવચનંભિમસેનંનરાધિપં॥૪૨॥ ટિકા-ભયભીત થયા થકા નીમના સદને આવીને નમસ્કાર કરીતો હવા, અને તદનંતર ભિમસેનપ્રતિ પ્રેમ પૂર્વક વાણી બોલેછે.

અર્જુનઉવાચ અર્જુન ભીમ પ્રતિ શું બોલતા હવા. ॥શ્લોક॥નદેયોડાંગવોન્નિઃકિંકિંકરિષ્યંતિવૃશ્નયઃઈંદ્રાદ્યાગૌરીનાથોવૈસંગરેયદિજાયતે॥૪૩॥ ટિકા॥ હે ભ્રાત્ર આપણે તો ડાંગવને ના આપવો, ક્યમ વારુ એ યાદવો શું કરવાનાછે? વિના અપરાધે એની અશ્વની લેવી ધારેછે. ઠીકછે એમની સહાય કરવાને ઇંદ્ર મહાદેવ સંગ્રામ કરશે તો શું થવાનુંછે.

શ્લોક એતાવદુક્ત્વાવચનંઅર્જુનોનકુલઃસમઃકૌંતાચદ્રૌપદીરાજન્સ્તદાપ્રદ્યુમ્નમબ્રુવન્॥૪૪॥ એવાં વચનથી ભીમના મંદીરને વિષે અર્જુન નકુલ સહદેવ કુંતા દ્રૌપદી સંપેછે, એટલામાં ભિમ ઉઠીને યુધિષ્ઠિરના મંદિર પ્રતિ આવતો થકો પ્રદ્યુમ્નને વચન સંજ્ઞાવેછે.

डाम.

३८

॥श्लोक॥ गच्छगच्छद्वारवत्यांभवतांयादिरचेतेनदेयोडांगवोराजाशरणंयदिरक्षितः॥
४५॥ टीका-जाजा द्वारकांमां नाशिं जा, ताहारी रुचिमां आवे तेम कस्थ, ए डांगवने
तो में शर्ण राख्योछे, तने सुंपवानो नथी. ४५

॥श्लोक॥ जयोवाअजयोवापिनजानेकिंभविष्यतिश्रुत्वावाक्यंपांडवानांप्रद्युम्नोह
दिदुःखितः॥४६॥ टीका॥ जय थशे वा अजय थशे, ज्यम थवानुं होय त्यम थाओ, ए
वां पांडवोना वचन प्रद्युम्न सांभळीने मनमां खेद पामि जायछे.

॥श्लोक॥क्रोशेनरथमारुह्यप्रद्युम्नोद्वारकांप्रति॥आगतोवायुवेगेनप्रद्युम्नोसुतसार
थिः॥४७॥ टीका॥तदनंतर ते प्रद्युम्न तो, पोतानो रथ जोडावीने नूख्यो तरश्यो,
द्वारकांना मारग प्रति गति करेछे, एटलुंज नही पण थोडा दिवसे द्वारकां पोचि
जायछे.

इतिश्रीमहाभारतेडांगवोपाख्यानेप्रद्युम्नप्रतिगमनानामाष्टमोऽध्यायः८ इतिश्री त
टीकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायांअष्टमोऽध्यायः॥८॥

वैशंपायनउवाच॥वैशंपायनमुनि जन्मेजय प्रत्ये बोलता हवा. श्लोक॥जन्मे
जयमहाराजप्रद्युम्नोग्रहमागतःसभायांसंस्थितासर्वेवृश्चयोयेबलादयः॥९॥ टीका॥ हे
जन्मेजयमहाराजप्रद्युम्न फीकुं म्हों लइने पोताने घेर आव्या, अने झां बळदेवने

अ.

९

३८

आदि लइने जादवोनी सजाँ जरइछे, त्यां गति करता हवा.

॥श्लोक॥ गत्वाक्रोधेनवचनंप्राहरुक्मणीनंदनः पितरंस्वविनिंद्यायपांडवामर्षविह्वलः ॥२॥ टिका॥सभाना मध्ये जइने अत्यंत क्रोध युक्त पोताना पितरनी निंदा करवा लाग्या, जुवो तमे पांडवोने घणा चढाव्या तेम आ मर्ष युक्त थइ गयाछे.

प्रद्युम्नउवाच ॥ हवे प्रद्युम्न पोताना पिता प्रत्ये शुं बोलता हवा. ॥श्लोक॥ भवतामानितातातकोनजानातिपांडवान् ॥ कर्मचकिट्टशंयेशांकौरवामानीतासदा ॥३॥ टिका॥ ओहो आज सुधी पांडवने कौण ओळखतुं, तमेज मानीता कर्याछे, एमनांकृत्य केवांछे ते हवे जणाशे बिचारा कौरवने सदाय अमानीताराखोछो.

श्लोक॥ कपि नामानितोर्ध्वक्षोगिरिरोहंप्रकुर्वतिअस्माभिर्मानितायावत्तावत्स्पृष्टाक्रतानृपैः ॥४॥ टिका-कोइपुरुष वानराओने मान आपे तारे वानराओ पर्वत उपर कुदीने प्रसन्न रहे, एज रीते आपणे मानीता कर्या तो आज सामा थवुं इच्छेछे.

॥श्लोक॥ अपांडवीमहींकुर्मोवयंतातयथाकुलोमहंतिअपमानंतुनाशंयातियदूद्वह ॥५॥ टिका॥हे तात हे पिता मने एटलुं खोटु लाग्युं छे के, जो तमे अपांडवी प्रथ्वी करो, तथापि मने खेद नहीं आवे, कारण के मने अपमान घणुं कर्युंछे, ए सघलुं जादवोने लांछनछे. ५॥

डांग.

३९

॥श्लोक॥ पुत्रस्यवाक्यमाकर्ण्यनोवाचगरुडद्वजः॥क्रोधेनप्यपमानस्तुप्रोवाचरोहि
णीसुतः ॥६॥ टीका॥ पुत्रनां ए प्रकारे वाक्य सांभळीने गरुडद्वजगम खै गया, अने
रोहिणीना सुत जे बळभद्रजी तेतो प्रद्युम्ननुं अपमान जाणीने महाक्रोधातुर होता
हवा. ॥६॥

बळभद्रउवाच ॥ बळभद्रजी यादवो प्रति बोलता हवा. ॥श्लोक॥ पांडवाश्चमहा
बाहोसदासंग्रामभीरवः॥कौरवैर्पीडितास्तावदिप्रस्थंसमाश्रिता ॥ ७ ॥ टीका-ओहो
पांडवनो छक वधी गयो, अने सदाय शुरापणु बतावेछे, खरुछे ज्यारे एम सत्ता दर्सा
वेछे तो, जे समय कौरवोए पिडया ते समयना ईंद्र प्रस्थमां क्यम नाशी पेठाछे.

॥श्लोक॥ वृतोभीमोमयायुद्धेयेनडांगवरक्षितः॥ऋतवर्माऽवदत्तावन्नकुलोमेवृतोयु
धि ॥८॥ टीका-हवे तो बळभद्रजी कहेछे महारेज भीम साथे युद्ध करवुं, कारण के डां
गवने राख्यो, एम कहेतांज ऋतवर्मा बोली उठया जे नकुळ साथे हूंज युद्ध करवानोछूं
एरीते साम सामी प्रतिज्ञाओ करी लेछे.

॥श्लोक॥ सात्यकिनासहदेवोऽक्रूरेणयुधिष्ठिरः ॥ नोवाचदेवकिपुत्रोपांडवानांप्री-
योहरिः ॥९॥ टीका-सात्यकी कहेछे हूं सहदेव साथे लढीश, अक्रूर कहे छे के हूं यु-
धिष्ठिर साथे लढीश, एम मांहीयो मांही बोलेछे पण देवकीना पुत्र जे श्रीकृष्ण तेतो

अ.

९

३९

कांड बोलता नयी, जाणे छे के आ भाविशुं थइ गयुं, म्हें तो आज सुधी पांडवोने प्रिय गण्याछे.॥९॥

।श्लोक॥ संन्नद्धाः वृश्चयोरजन्तुपैः कांचनसुप्रभैः प्रश्नैः पारिवृत्तिश्चैव करीभिर्जनमेजय॥
॥१०॥ वैशंपायन कहे छे के हे राजन ए प्रकारे अन्योन्य एक बिजाना सामु जोइने सू वर्णमयछे प्रभाकांति ते जेनी एवा रथ अश्व ने हाथीओ तैयार कराविता हवा.॥१०॥

।श्लोक॥ सर्व एते महाराज निस्त्रतान गराद्वहिः ज्ञातंतु पांडवैस्तावद्यादवानारणोद्य
मं ॥११॥ टीका-हे महाराज ए प्रकारे सर्व यादवो पांडवो साथे संग्राम करवाने अर्थे नग रथी बहार्य निसर्ग, ए वात पांडवोए जाणी तेथी सर्व मांहो मांह्य विचार करवा लाग्या. ॥११॥

।श्लोक॥ विचारं क्रतवं तस्ते रात्रौ ते पंच पांडवाः ॥ रणे को बांधवो पुत्रः पिता च मातुलो
यथा ॥१२॥ टीका-रात्रिने विशे पांचे पांडवो विचार करेछे रे बांधवो ज्यम थवानुं ह तुं त्यम थयुछे, हवे तो रणने विषे, बन्धु वर्ग पुत्र, मातुलेय ए रीतना जे संबंध ते क दापि न गणवा, एक न्यायपक्ष वर्त्यां जवो, ए रीते क्षत्रिओना धर्मछे.

।श्लोक॥ मातुलेयश्च कृष्णश्च संबंधन च पश्यति सर्वास्त्रयुद्धकुशला वयं सर्वे गुरोस्त
पात् ॥१३॥ टीका-अर्जुन अभिमन्युने कहेछे रे पुत्र, कृष्ण तहारा मामा थायछे, परं

डाग.
४०

तु ए संबंधनी प्रीति संग्राम समय न राखवी, आपण सउ गुरुनी सेवा वडे करीने यु
द्ध कुशळ छइए, पछी ज्यम थवा काळ होय त्यम थयां जायछे, एनो शोक क्षत्रिने कदा
पिन करवो. १३

॥ श्लोक ॥ सुदर्शनस्यविद्यावैनाधितागुरुणातदा ॥ देववादानवंवाथचक्रंछेदतिन
मृषा ॥१४॥ टीका-भीम कहे छे रे भाइयो, सर्व विद्यामां आपणकुशळ थया परंतु सु
दर्शन चक्रने जितिए एवी विद्या कोणे अध्ययन करी नथी, अने ए चक्रतो केवुंछे के
देव दानव राक्षस सर्वनो नाश करे एवुंछे, १४

॥ श्लोक ॥ सुदर्शनस्यसीक्षार्थकोउपायश्चक्रियतांप्रोवाचधर्मराजोवैसहदेवंतथा
नृप ॥१५॥ हवे आपणे सुदर्शन चक्रने जितवानो शो उपाय करवो, एम भीम वाणीबो
लेछे. एटलामां धर्म राजा सहदेव सामुं जुवेछे,

युधिष्ठिरउवाच ॥ हवे युधिष्ठिर सहदेव प्रति शुं बोलता हवा, ॥श्लोक॥ दैवज्ञत्वं
यथाभ्रातर्वदनोविजयोभवेत् ॥ प्रायशोचक्रजैत्रंचअस्त्रंकिंप्राहमाद्रिजः॥१६॥ टीका-हे
सहदेव भ्रात, तमे तो दैवज्ञगे, कोण उपायथी आपणो विजय थाय, ए वात मने स
मजावो, हे माद्रिना पूत्र आपणने एहवुं अस्त्र क्यांथी मळे के, चक्रने जिति श-
कीये. ॥१६॥

अ.
९

४०

सहदेव उवाच ॥ हवे सहदेव शुं बोलता हवा. ॥ श्लोक ॥ हरौ वै सेवनीयश्च येन शांतिर्भवेन्नृप ॥ सहदेव वचः श्रुत्वा भीमो कैलासमागमत् ॥ १७ ॥ टीका. हे नृप, हे युधिष्ठिर, चक्रने जितवानो तो एक उपाय छे, जे भिमसेन महादेवनुं आराधन करे, ते थकी कांइ वस्तु प्राप्त थशे. एवां वचन सांभळीने तात्काळ भीम कैलास प्रति जतो हवो.

॥ श्लोक ॥ तत्र गत्वा जगन्नाथं देवदेवमहेश्वरं तुष्ठावभीमो भक्त्या वै गौरीशंकरमेव च ॥ १८ ॥ टीका ॥ त्यां जइने सुंदिर नृत्यवडे करीने शंकरनुं मन रंजन करी दिधु, ते ज समय महादेवजी भक्तिभाव वडे प्रसन्न होता हवा.

श्लोक ॥ प्रसन्नोऽभूत्तदा देवः प्रोवाच वायुनंदनं वरं ब्रूहि वरं ब्रूहि येन शांतिर्भवेत्तव ॥ १९ ॥ टीका. प्रसन्न थइने भीम प्रति वाणी बोले छे, रे नृप तुं मारी पासे वर माग्य वर माग्य हूं तारा भाव वडे करीने संपूर्ण प्रसन्न थयोतुं. १९

भिम उवाच ॥ भिमसेन महादेवजी प्रति शुं बोलता हवा. श्लोक ॥ सुदर्शनजैत्र मस्त्रं च देहि मे पार्वति पते ॥ दत्तागदा च महती चक्रं वारयति नृप ॥ २० ॥ टीका. हे पार्वति पते, जो तमे मने प्रसन्न थया हो, तो तो सुदर्शनने जितु, ए रीतनुं कांइ शस्त्र आपो एवुं कहेतांज शंकरेगदा आपी. जेणे करीने चक्र वधी शके नही.

श्लोक ॥ आगतोऽभीमसेनो वै वरं लब्ध्वा महेश्वरात् ॥ प्रसन्नापांढवाराजन्स्वान्स्वां

डांग,
४१

सर्वसमादिशन् ॥ २१ ॥ टिका-महेश्वर थकी वर पाम्यो एवो, अने महोटी मळीछे ग दा ते जेने, एवो जे कोइ भीमसेन तेतो पोताना पूरमध्ये आवतो हवो, तेने जोइने पां डवो प्रसन थया थका पोत पोतानां आयुद्ध संभाळी राखेछे. २१

श्लोक॥ वैराटंउत्तरंचैवद्रुपदंससुतंनृपंअन्यांश्चैवतुभूपालान्कौरवान्पत्रमालिखन् २२ ॥ टिका-तदनंतर पोतपोताना संबंधीओने पत्र लखेछे, प्रथमतो वैराटमां उतरा कुंवर हस्तिनापुरमां दुर्योधनादि पांचाळ देशमां द्रुपद एम इष्ट मंत्रिओ सहवर्त्तमान सर्वने लखी जणवेछे; एटलुंज नही पण ऋश्मनी साथे लढवा सर्वने तेडावेछे.

श्लोक॥ कृष्णेनलिखितंपत्रंकौरवान्जन्मेजय ॥ उभौगतौएकालंसेवकौकृष्णधर्मयोः ॥ २३ ॥ टिका ॥ वैशंपायन मुनि जन्मेजयने कहेछे के हे जन्मेजय, ए रीते कृष्ण पण पत्र लखीने कौरवादिकने तेडावेछे, ए बंनेना सेवक एक कलाविच्छिन हस्तिनापुरमां पहोंचेछे, अने एकज समयमांपत्रधातराष्टरने आपेछे. २३

॥श्लोक॥ तदाप्रोवाचसदसिधार्तराष्ट्रीस्वबांधवान् ॥ हर्षेणमहतायुक्तोऋश्मपांडवविग्रहात् ॥ २४ ॥ टिका-अत्यंत ऋष्ण पांडवनुं युद्ध जाणिने हर्ष पाम्यो, एवो जे दुर्योधन तेतो पोताना बांधवोने पत्र वांची संभळावेछे. २४

दुर्योधनउ० ॥ हवे दुर्योधन सभा मध्ये शुं बोलतो हवो. ॥ श्लोक॥ करिष्यामो

अ.
९

४१

वयंकावैगतिंगगियभानुजपत्रंक्रणस्यधर्मस्यएककालंसमिपतुः ॥ २५ ॥ टिका-हे गां
गेय हे भीष्मपिता बाप हे भानुज हे भाइ करण हवे आपणे शुं करवुं घटे ठे. कृष्णनुं
अने धर्मराजानुं पत्र एक कलाविच्छिन एकज समयमां आव्युं ठे.

॥ श्लोक ॥ ब्रूहिवाक्यंयथातथ्यंयेननोसुखमस्तिच ॥ सुयोधनवचः श्रुत्वाभीष्मो
वाक्यंतदाब्रवीत् ॥ २६ ॥ टीका-जेणे करीने आपणो कोइथी विरोध न थाय, एरीते
यथा न्याय ज्यम घटे त्यम शुं करीशुं, एवां वाक्य दुर्योधननां सांभळीने भीष्मपिता
बोलेछे. ॥ २६ ॥

भीष्मउवाच ॥ भीष्मपिताशुं बोलता हवा, ॥ श्लोक ॥ संबंधोयादवैःसाकंपांड
वानोस्वगोत्रिणःनैकस्यपक्षोकर्तव्यःरणेकस्यापिकौरवः ॥ २७ ॥ टीका-अरे दिकरा आ
पणे यादव साथेय संबंधछे, एटलुज नही पण पांडवोये स्वगोत्रीछे, माटे कोइनो प
क्ष आपणे करवो नही एम घटे छे,

॥ श्लोक ॥ अस्मान्निर्पण्यनियंचयुद्धंचसमरांगणेनविष्यतिनविष्यंचद्वौसमौकृष्णपां
डवौ ॥ २८ ॥ टीका-आपणे तो संग्रामना समीप रहीने बेनुं युद्ध जेवुं ज्यम थनार हो
य त्यम थाय, कृष्ण ने पांडव सरखा गणीये छीये.

॥ श्लोक ॥ इत्येवंनिश्चयंक्रत्वादूतौद्वौसिक्षितौनृपगतौदूतौयथातथ्यंवार्त्तांतांह्य

डांग
४२

चतुःक्षणात् ॥२९॥ टिका-ए प्रकारनो कौरवोये मन साथे निश्चय करीने, बंन्येना दुतने शिखामण दिधी. अने ते दुतोये बंन्येने त्यां एज रीते संभळाव्युं.

॥श्लोक॥पांडवैःसैन्यरचनाक्रताखांडवप्रस्थको॥वादित्वाणामहाम्नादोहयहेयपश्च भारत ॥ ३० ॥ टिका-ए थकी अनंतर पांडवोये पोतानुं सेन्य वधारिने, अत्यंत रचना करि दिधि, अने खांडव प्रस्थ वनने विषे, वादीत्रनानादे सहित हस्तीहयपेदल श एगारीने महाहर्षे आख्या. ३०

॥श्लोक॥तदारथैर्वाजिभिश्चकरिभिर्जनमेजय ॥ त्वरितं निस्त्रतं सैन्यं ईंद्रपस्थाद्विशेषतः ॥ ३१ ॥ टिका-अने वळी हे जन्मेजय, हाथी घोडा रथ, सुंदिर प्रकारे ज्यम घटे त्यम उतावळा ईंद्रप्रस्थथी खांडववन प्रति बह्यां करेछे. ३१

इति श्रीमहाभारते डांगवोपाख्याने नवमोऽध्यायः ९ इति श्रीतट्टीकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां गामोटगामिनीव्याख्यायां नवमोऽध्यायः ९

॥ वैशंपायन उवाच ॥ वैशंपायन मुनि जन्मेजयने कहेता हवा. ॥ श्लोक ॥ शृणुराजन्प्रवक्ष्यामि क्रश्वेन यत्क्रतं नृपगत्वा च खांडवप्रस्थं वाक्यमते दुवाच ह ॥ १ ॥ ॥ टिका ॥ हे राजन तुं अक चित्त वडे करीने सांजळय हुं तने संजळावुं कृश्वनुं सैन्यपण खांडवप्रस्थ वनमां आव्युं, त्यां आगळ कृश्व परमात्माये शुं कर्युं, अने केवी

अ.
१०

४२

વાણી બોલતા હવા.

॥શ્રીકૃશ્નવાચ ॥ શ્રીકૃશ્ન પોતાના ભ્રાતૃ વર્ગને શું કહેતા હવા; ॥ શ્લોક ॥ શૃણુ તાંભ્રાતરઃસર્વેકોનજાનાતિપાંડવાન્ ઝીમસેનંચકોજેતિવાયુપુત્રંમહાબલં ૨ ટીકા-હે મહાબલો તમે સાંજઠો, કોઈ હજી પાંડવોના પરાક્રમ તમે નથી જાણતા,તેમાં વઢી વાયુ પુત્ર ઝીમસેન તો મહા બલવાનછે, કોઈ એને જીતિ શકે એવું નથી, એમ મર્મ વાક્ય બોલેછે. ૨

॥શ્લોક ॥ બકોહતોમહાદૈત્યોહેડંબોરાક્ષસોહતઃમત્તનાગસહસ્રસ્યયસ્વદેહેમહાબલં ૩ ॥ ટીકા॥રે જુવો પૂર્વે એમણે બક અને હેડંબ રાક્ષસ માર્યોછે, અને જ્યારે દુર્યોધને વિષ સ્વરાવીને જઠમાં નાંચિ દિધા, ત્યારે પાતાલમાં જૈને સહસ્રફણાના નાગને જીત્યા એવો દેહ બલવાનછે.

॥શ્લોક॥ કીચકાઘાતિતાયેનએકૈકસ્તુપરાક્રમૈઃક્ષુધાવૈયદિજાયેતધૂલ્યાહારંપ્રકૂર્વતિ ॥ ૪ ટીકા. બિચ્યારા કિચક સો ભાઈનો ઘાણ વાઢી નાચ્યો. એવા પરાક્રમી, અને વઢી ક્ષુધા લાગે તો ધૂલ પાળ ફાકી જાય, એમના પરાક્રમમાં શી મળાછે.

॥શ્લોક॥ સોવૈભીમોમહાકાયો કસ્માદ્યુદ્યોજયોભવેત્ ॥ ંર્જુનસ્યાપિસમરેકેતિ ઇંતિનૃપાત્મજાઃ॥૫॥ ટીકા- હે યાદવો, હે ભ્રાતૃ વર્ગો, એવો ઝીમતો મહોટી કાયાવા

ડાંગ.
૪૩

ઢોછે, ઇટલુંજ નહીં પણ અર્જૂનના સામો સંગ્રામમાં કોઈ રાજાનો પુત્ર ડભો રહી શકે
અમ નથી સંભવતુ.

॥શ્લોક॥ હરશ્વતોષિતોયેનતાંલુબિંબાહતાપુનઃકોવેત્તિશક્રપુત્રસ્યસંગરંધ્રાતરોમ
મ ॥ ૬ ॥ ટીકા. જેણે મહાદેવજીને તુષ્માન કર્યાછે, ઇટલુંજ નહીં પણ તાઢૂબિંબાદિ
દૈત્યોને માર્યાછે, હે મહારા ભાતુવર્ગો ઇ શક્ર પુત્રનું પરાક્રમ તમે કોંણ જાણોછો.

॥શ્લોક॥ સહદેવસમોરાજન્નકશ્ચિત્સમરાંગણેનકુલોપિમહાવીરોમહાબલપરાક્ર
મી ॥ ૭ ॥ ટીકા. અને વઢી સહદેવ સમો, અને નકુઢ સમો, સંગ્રામનેવિષે પરાક્રમી
કોઈ જાણ્યો નથી, ઇતો બે વઢવાન યોદ્ધાછે. ૭

॥શ્લોક॥ ધર્મપુત્રોમહારાજોપાંડવેયોમહારથઃપાંડવાનાંપુરોદ્દામવયંસર્વેઽલ્પપ્રા
ક્રમાઃ ॥ ૮ ॥ ટીકા. અને વઢી ધર્મપુત્ર જે યુધિષ્ઠિર તેતો, મહા શુરા અને મહારથી
છે, ંમ પાંડવોનું વઢ વધી પડયુંછે, અને આપણતો સર્વે ંલ્પપરાક્રમી દસેંયેછે, ઇ
મ્હોટું આશ્ચર્યકારક ભાસેછે. ૮

॥શ્લોક॥ પાંડવાશ્ચમહાવીરાદ્રોણાચાર્યેણશિંક્ષિતાઃવેપથુશ્ચશરીરેમેજાયતેયદુપુંગ
વ ॥ ૯ ॥ ટીકા- હે યદુના પુત્રો, પાંડવોનું વિરપણ દ્રોણાચાર્યે વિદ્યા જણાવીને વધા
રી દિધુછે, તેણે કરીને મહારા શરીરે વેપથુ જે કંપારો તેતો અત્યંત થયાં કરેછે. કા

અ.
૧૦

૪૩

रण कै शी रीते जीतिशुं.९

॥श्लोक॥ क्रश्रस्यवाक्यमाकर्ण्यबलभद्रोऽत्यमर्षित उवाचवचनंन्यूयोगर्वेणजनमे
जय ॥१०॥ टीका॥ हे जन्मेजयराजा, ए प्रकारे बळदेवजी कृष्णनां वाक्य सांजळीने
महा गर्वे भरायला थका यादवो प्रति वाणि बोलता हवा.

बलभद्रउवाच हवे बळभद्र शुं बोलता हवा, ॥ श्लोक ॥ त्वयाचरक्षितायावत्सदा
स्तेकुंतिनंदनाःसुनद्राहरणेचाहंसंग्रामेविनिवारितः ॥११॥ टीका-हे क्रश्रतेज सर्वदा
काळये कूंताना पुत्रानुं रक्षण कर्यां कर्युंछे, निकर आज पांडवो वधी न पडत, जो सु
नद्राना हरणमां हुं संग्राम करतो, ते समय तें मने वार्यो नहोततो आ अवसर पांड
वो बळ न पामत.

॥ श्लोक ॥ मोदकाविषसंयुक्ताभोजितापांडवैर्यदातदाचरक्षितास्तावत्त्वयासंग्राम
भीरुणा ॥ १२ ॥ जे समय विष युक्त मोदक कौरवे पांडवने खवराव्या, ते समय प
ण तें रक्षण कर्युंछे, तो आज ए तहारी साथे संग्राम करेवे.

॥श्लोक॥ दुर्वासाश्चागतोयावद्वनेसंवसतांसतां ॥ शापतोरक्षितास्तावत्पांडुपुत्राऽ
ल्पमेधसा ॥१३॥ टीका॥ एटलुंज नही पण जे समय पांडवो वनमां वस्ता ते समय
त्यां दुर्वासा मुनि आव्या, अने तेमने आदरसत्कार न कर्यो, ए कोपने लीधे शाप

डाग.
४४

देता मुनिने युक्तिथी अटकाव्या, एवा तमे, अल्प बुद्धिवान पांडवोनुं रक्षण करता फरोछो. १३

॥ श्लोक ॥ लाक्षागारेत्वयाभ्रातर्सभामध्येचपांडवान् ॥ दग्धंचखंडववनंरक्षिताते पुनःपुनः ॥ १४ ॥ टिका॥ हे भाइ तमे पांडवोने माटे थोडो श्रम कर्यो नथी. लाक्षागा रमां बळता उगार्या, अने वळी जे समय खांडव वनमां अग्नी उठ्यो, ते समय प ए तमे रक्षण कर्युं, एम वारमवार लपटायाछो. १४

॥ श्लोक ॥ यदाकर्मक्रतंसर्वतदाप्राप्तंचदुष्क्रतंपयसावर्धितेसर्पोवर्धितरंसभक्षति॥ १५ ॥ टिका. ज्यारे तमे एवां एवां क्रत्य कर्यो, तहारे तमने आ समय आव्यो छे, तो हवे भोगवी ल्यो, ज्यम कोइ अल्पबुद्धिवान् दूध पाइने सर्प उछेरेछे. तोते विश धर तेने दंश करवुं इच्छेछे.

श्लोक॥ सिंहभागंयथाद्वांक्षोभक्षतिजातमत्सरःअस्मद्भागोतदाभ्रातपांडवैर्भक्षितो नृप ॥१६॥ टीका. जातमत्सरःनाम उत्पन्न थयोछे, मत्सर ते जेने, एवो जे शिआळ ते सिंहनो भाग वांछेछे एज प्रकारे हे भ्रात ए प्रकारे पांडवो आपणो जाग भक्ष क रवो धारेछे. ॥१६॥

॥ श्लोक ॥ चौरौवैडांगवोराजारक्षितोह्यल्पबुद्धिनिःनवैपितृस्वस्त्रेयाश्चपांडवाःवै

अ,
१०

४४

રિણઃસ્મૃતાઃ ॥૧૭॥ ટિકા. સ્વરું છે કે અલ્પબુદ્ધિ જે તેણે કરીને, પ્રેરાયલા પાંડવોએ, આપણો ચોર ડાંગવ તેનું રક્ષણ કર્યુંછે, એતો આપણા વૈરી જણાયછે. ૧૭

॥શ્લોક॥ધન્યાસ્તેધાર્તરાષ્ટ્રાશ્ચડાંગવોનચરક્ષિતઃ ॥ત્વંચદ્વેષંપ્રકુર્વાણોકૌરવાહિત
કારકાઃ ॥ ૧૮ ॥ ટિકા. ધન્ય છે એ સોભાઈ ધ્રતરાષ્ટ્રના પુત્રોને કે જેમણે ડાંગવને
શર્ણ ન રાહ્યો, તેના ઉપર તમે હે નાઈ પરિપૂર્ણ દ્વેશ કરેલો છે, પણ આજ જોતાં
આપણા હિતકારક છે. ૧૮

॥શ્લોક॥સહદેવસ્તુદૈવજ્ઞોનકુલોબાલએવચ ॥અત્યાહારીસદાભીમોધર્મોધર્મશ્રતાં
વરઃ ॥૧૯॥ ટિકા. સહદેવ તો દૈવજ્ઞ છે, બિજી કાંઈ અક્કલ જણાતી નથી, એમ જોતાં
નકુલમાં બાલ છેષ્ટાછે, અધિક વિચાર કરીયે છિયે તો, નિમસેન અત્યાહારીઠે, અને
યુધિષ્ઠીરતો મહારાજા એના પાઠ પુજનથી પરવારે એવો નથી.

॥ શ્લોક॥ પંચમધ્યેરણેતિષ્ઠેદેકોશક્રસુતોબલઃતંચજેતુરણેભ્રાતર્સમર્થોહંમહાબલી॥
૨૦॥ ટિકા॥ એ પાંચ જણોમાંથી રણમાં ઉભો રહે એવોતો ઈંદ્ર પુત્ર અર્જુન જણાયછે,
અને તે બલવાન છે, માટે હે ભ્રાત્ર એને જિતવાને તો હું બલવાન બલભદ્ર છું કાંઈયે ચિંતા
ન ધારણ કરશો. ૨૦

॥શ્લોક॥ઇત્યેવમુક્તાવચનંતુશ્રીમાપબલોનૃપ ॥ કૃણોનહ્યબ્રવીત્કિંચિન્નાભ્યનંદ

डांग
४५

ञ्चनारत ॥ २१ टिका. एवं वचन कहीने बळभद्र मनमां हर्ष पांम्यां करेछे, अने हे भारत हे जन्मेजय, कृष्ण कांड ते समय वाणी बोलता नथी, मौन रहिने सांभळ्यां करेछे. २१

।श्लोक॥ तावत्तुपांडवाःसर्वेनिस्त्रताःनगराद्दुहिमृदंगशंखभेरीणांहयहेषैश्चनिर्ययुः
२२॥ तदनंतर ते समयमां नगरथी बाहार निसरीने मृदंग, शंख, भेरी नादे युक्त गजरथ हयारोहण करीने निमेला युद्ध प्रसंगे आवेछे.

॥ श्लोक ॥ आगतास्तत्रगांधारीसूनवोजनमेजयसैन्ययुक्ताश्चराजानोएकभागंस
माश्रिताः॥२३॥ टीका-हे जन्मेजय ते स्थळने विषे, गांधारीना पुत्र जे दूर्योधनादि क सर्वे सैन्यना समूहे, रणचूमिमां आवीने एक भागनी जगोए आश्रम करेछे. २३

श्लोक॥ नगताःपांडवान्मध्येयदुन्प्रतिनराधिपपश्यन्तिस्ममहाराजभीष्मेणविनि
वारिताः ॥ २४ ॥ टीका. भिष्मजीये वारेला के एकेनो पक्ष न करवो, तेणे करीने युद्ध जोवाना मिषथी, एक जागे रहीं जे जोग्यां करेछे, पांडवोना सैन्यमांय नथी जता, अने यादवोनो पक्ष पण नथी करता. २४

॥ श्लोक ॥ आकाशेदेवताःसर्वासस्त्रिकाःशंखानिःस्वनाः॥ पश्यन्तितत्रगंधर्वानगाना
गाश्चभारत ॥ २५ ॥ टिका हे भारत, हे जन्मेजय, ए युद्ध जोवाने माटे, देव गांध

अ.
१०

४५

र्व अप्सराओ कुटुंब सहित, विमानमां बेशनि न्यालेछे, अने शंखनाद थयां करेछे. २५

॥ श्लोक ॥ सर्वेषांपश्यतां तावद्धर्मराजोऽस्वबांधवान् ॥ उवाच समरेऽनूयो वचनं जनमे
जय ॥ २६ ॥ टिका. सर्वना सांभळतां संग्रामने विषे, पोताना बांधवो प्रति वारंवार
बोलता हवा.

युधिष्ठिर उवाच ॥ हवे युधिष्ठिर शुं बोलता हवा, श्लोक ॥ शृणुतां चो नृपाः सर्वे या
दवा युधिनिर्भयाः ॥ येषां क्रणो सदारक्षां करोति भ्रातरो मम ॥ २७ ॥ टीका. हे राजाओ
सांभळो, आ यादवो युद्धने विषे निर्भयछे, एटले भय विनानो छे, कारण के क्रण जे
नुं निरंतर रक्षण करे छे, तेने भय शानो होय.

॥ श्लोक ॥ रणश्चक्रियतां चात्र सर्वे श्रयदुपुंगवान् ॥ वदतां विजयो कार्यः येन स्वर्गोऽसु
खं भवेत् ॥ २८ ॥ टिका. माटे करीने यादवना पुत्रो साथे एवो संग्राम करो के गमे ते
प्रकारे विजय थाय; जितो तो आ लोकमां यशछे, एम करतां जो हारशो तो स्वर्गना
सुखने मळशो एमां कांइ संदेह नथी. २८

भीम उवाच ॥ एम सांजळीने भीमसेन बोलता हवा. ॥ श्लोक ॥ कस्मात्त्वं च महो
राज भयं प्राप्यसि संगरे ॥ यादवान्प्रतियोधारं जानिहि मांसदाभटं ॥ २९ ॥ टिका. हे ध-
र्मराज, हे बांधव, तमे संग्राममां कयम भय पामोछो, यादवनी प्रत्ये लडवाने हूं निरं

ढांग, तर सुरोछूं, कांइ चिंता न करशो. २९

४६

॥ श्लोक ॥ किमेतेज्यादवाःराजन्सदासंग्रामजीरवः ॥ वेश्मिक्कश्मसदाचाहंकपटेन
चयुध्यति ॥ ३० ॥ हे राजन् शुं ए ते यादवो सदाय संग्राममां जीति जाय एवाछे
हुंए कश्मनी वात सर्वे जाणुंछुं निरंतर कपट युद्धना करनाराछे. ३०

॥ श्लोक ॥ राजभ्योभयमापन्नोसमुद्रेशरणंगतःसदानीचकुलंतेषांयदुनांपौरुषंकथं
३१ ॥ टिका. ज्यारे ज्यारे हारिजाय त्यारे त्यारे क्षीर समुद्रमां जइने पेसे छे; सदा
य एमनुं निचकुळछे, यदुकुळमां पुरुषातन शुं देखेओ. ॥३१॥

॥ श्लोक ॥ नधरानचराज्यंचपुरंनदेशउच्यते ॥ ननादीनचराजेंद्रविवाहाराक्षसाः
स्मृताः ॥ ३२ ॥ टिका. एमने कांइ सुंदीर प्रथ्वी नथी खारो पाट द्वारकामां पडी रहे
छे; जोइये तो सुंदिर राज्यपण नथी, देश पण नथी, निरंतर दिनपणामां कापट्य
करता फरेछे. जेटला विवाह कर्या तेय पण राक्षसी विवाह कर्याछे. ३२

॥ श्लोक ॥ किंकरिष्यंतितेसर्वेजीमेयुद्धंप्रकुर्वतिमाजयंकुरुराजेंद्रपश्यत्वममपौरुषं
॥ ३३ ॥ टिका. जे समय हुं भिम एमनी साथे युद्ध करीश, ए समय ए शुं जितवा
नाछे, माटे करीने हे आपणा सैन्यना राजाओ, भय मां धरशो, महारा युद्धनुं पुरु
षातन जोयां करो. ३३

अ.

१०

४६

॥श्लोक॥ तदायुधिष्ठिरो राजा प्रसन्नो जन्मेजय ॥ सर्वे तावत्सन्नेद्वाश्च जाताश्चैव पर
स्परं ॥ ३४ ॥ टीका. एवं ज्ञां भीमनां वाक्य सांजळ्यां के युधिष्ठिर राजा महा प्रस
न्न थइ जता हवा. अने हे जन्मेजय ते समय सर्वे योद्धात्रो, पोतपोतानां सखो सा
वचेत करी देता हवा. ३४

इति श्रीमहाभारते डांगवोपाख्याने संग्राम प्रवेशो नाम दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥
इति श्रीतट्टीकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां गामोदगामिनी
व्याख्यायां डांगवोपाख्याने रणस्थळ प्रवेशो नाम दशमोऽध्यायः १०

॥वैशंपायन उवाच॥ वैशंपायनेन मुनि जन्मेजय प्रत्ये बोझता हवा ॥श्लोक॥ पंच
जन्यंतदाक्रश्रोनिनादोच्चैः सदारणे अन्योन्यंचतदाराजन्वादित्राणिरणे पुनः ॥ १ ॥ टीका, हे
राजन्, ते रणसंग्रामने विशे उंचा स्वरवडे करीने पंच जैन्य शंखनो नाद करता हवा,
अने बंने तरफां वादित्रना घोषो काहरने शुरपणु बधवा सरखा वर्तेछे. १

॥श्लोक॥ प्रवृत्तोऽशस्त्रसंपातः रथारोहाश्च भारत ॥ रामश्च भीमसेनश्च अन्योन्यप्र
तिविध्यथुः ॥ २ ॥ टीका. अने हे भारत रथे बेठा एवा पोतानां शस्त्र तिक्खण करीने ए
क बिजाने लडवा योग्य निरु धारे छे, ए प्रकारे बळराम अने भीमसेन्य अन्य
लढे छे. २॥

હાગ.

૪૭

॥ શ્લોક ॥ સાત્યકિર્ધર્મપુત્રશ્ચપ્રદ્યુમ્નોસહદેવકઃનકુલોક્તવર્માચઅક્રૂરાદ્રૂપદંપ્રતિ

॥ ૩ ॥ ટિકા. એ પ્રકારે ધર્મરાજાને સાત્યકી, પ્રદ્યુમ્ન ને સહદેવ, નકુલ ને ક્રતવર્મા
અક્રૂર ને દ્રુપદ રાજા પરસ્પર સંગ્રામ વર્તેછે,

॥શ્લોક॥ પદાતિનોપદાતિશ્ચરથારોહારથાન્પ્રતિ ॥ અશ્વવારાઅશ્વવારાન્અન્યો
ન્યમભિજઘ્નતુઃ ॥ ૪ ॥ ટિકા. પગે હીંડનારા, પગે હીંડનારા સાથે, રથમાં બેઠેલા રથ
વાળા સાથે, ગજ અશ્વે સહીત તેતો ગજ અશ્વારોહિ સાથે, એમ અન્યોન્ય એક બીજા
ને બાણક્ષેપણ કરેછે. ૪

॥શ્લોક॥ વૃશ્નીનાંવાસુદેવોપિપશ્યતિરથમાસ્થિતઃ ॥ પાંડવાનામર્જુનશ્ચનકરોતિ
રણંપ્રભો ॥ ૫ ॥ ટિકા- હવે યાદવોમાં એક વાસુદેવ અને પાંડવોમાં એક અર્જુન તેતો
રથમાં બેઠા થકાં જોયાં કરેછે, કોઈ સાથેલડતા નથી, ૫

શ્લોક॥ કૌરવાશ્ચપ્રપશ્યંતિએકસ્થાન્યેવ્યવસ્થિતાઃ આકાશેદેવતાઃસર્વેકોશ્મરો
હાઃપુરસ્ત્રિય ॥ ૬ ॥ એક સ્થલને વિશે રહ્યા એવા જે કૌરવો તેતો યુદ્ધ જોયાં કરેછે, અને
સ્વર્ગ થકી દેવગણો પણ જોયાં કરેછે.

॥શ્લોક॥ પ્રોવાચરુક્મણીપુત્રોસહદેવંચઃશ્રુણુ ॥ કુરુરણંમયાસાકંપશત્વંમમપૌરુ
ષં ॥ ૭ ॥ ટિકા- એટલામાં યુદ્ધ કરતાં કરતાં રુક્મણીનો પુત્ર પ્રદ્યુમ્ન બોલી ઉઠેછે કે,

અ,
૧૧

૪૭

रे सहदेव तुं महारुं वचन सांभळय, आ समय माहारी साथे धुव करच, अने माहारां पौरुषत्वपणुं जो, हवे हुं तने नही मुकु.

॥ श्लोक ॥ इत्येवमुक्तावचनमुक्ताः पंचशिलीमुखाः त्वरिता सहदेवेन च्छिन्ना मध्ये च भारत ॥ ८ ॥ टीका- एवुं वचन मुखथी बोलता थकां, पांच बाण भाथामांथी काढीने क्षेपण करे छे, एटलामां सहदेवजी ते तो, हे भारत, आवतांज अ बाणने छेदी नांखे बे. ॥ ९ ॥

॥ श्लोक ॥ नखप्रमाणामुक्ताश्च सहदेवेन तं प्रति ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानिकेन द्वजमापतत् ॥ ९ ॥ टीका- अने वळी प्रद्युम्न प्रति सहदेवजी वीश बाण नाखे बे, तेमां च्यार बाणे करीने प्रद्युम्नना रथाश्च पताकासुद्धां पतन थै जायछे.

॥ श्लोक ॥ एकेन सारथिः छिन्नो द्वाभ्याभग्नो रथश्च सः लग्ना द्वादश प्रद्युम्न रणादपससारह ॥ १० ॥ टीका- एक बाण वडे करीने प्रद्युम्ननो सारथी नाश पामी गयो, बे बाण वडे करीने रथना चुरेचुरा थइ गया, एम बार बाण प्रद्युम्नने वाग्यां तेणे करीने आकुळ व्याकुळ थया थका, प्रद्युम्नजी रथमांथी हेठळ पडीता हवा १०

॥ श्लोक ॥ नकुलेन तथाराजन् क्रतवर्माचपीडितः पपात मूर्छितो राजन् प्रथ्विरुधिरमुद्रहन् ॥ ११ ॥ टीका- एज प्रकारे महारणने विशे, हे जन्मेजय राजन, नकुळजीये

डांग.
४८

ऋतवर्मा यादवने पिड्या, अने मूर्च्छांगत थइने पृथ्वी उपर पड्या. सता शरीरथी
रुधिरना प्रवाह चाल्यां करेले,

अ.
११

॥ श्लोक ॥ सात्यकीः धर्मपुत्रेण मूर्च्छां च पातितोरणे ॥ अक्रूरश्च तदाराजं द्रुपदादृत
चेतसः ॥ १२ ॥ टिका- अने बळी रणभूमिने विषे ए प्रकारे सात्यकी यादवने धर्मपु
त्रे मूर्च्छांगत कर्यो, अने अक्रूरजी ध्रुपद राजाथी हारय पांमी गया. १२

॥ श्लोक ॥ अनिरुद्धेन सह साह्यभिमन्युश्च पीडितः ॥ तदा शिखंडिना कार्पिनरणे च अ
पसर्पितः ॥ १३ ॥ टिका- एक यादवोमां अनिरुद्धना सुरपणाथी अजिमन्यु पिडा
पाम्यो, तेने जोइने शिखंडीए कार्पिनने हाथे पकडीने पंगडयो, हेवुं दारुणयुद्ध एस
मय होतुं हवुं.

॥ श्लोक ॥ पदातिनोपदातिनिर्वाहैर्वाहाश्रयनाशिताः सर्वे ते यादवान्काः भूभ्यां पि
तुश्च मूर्छिताः ॥ १४ ॥ टिका. अने रणने विषे दारुण युद्ध समयमां पगे पाळा युक्त र
था रुढे यादवो नाशि जता हवा. एम केटलाएक यादवो नूमीमां पडेलो मूर्च्छांगत
होता हवा.

॥ श्लोक ॥ बलवायुजयोर्युद्धं श्रणुत्वं जनमेजय ॥ हलं च प्रजुणामुक्तं भीमस्योपरि जा
रत ॥ १५ ॥ टीका. हे जन्मेजय ते समयमां बलदेवजीए वायुना पुत्र भीमसेन तेनुं

४८

મહાપરાક્રમી યુદ્ધ દેહીને હઠ મુસલ લેઈને ઝીમસેન ઉપર મુકતા હવા. ૧૬

॥ શ્લોક ॥ તેનછિન્નશિરોતસ્યનિસ્રતંરુધિરંમહત્ ॥ તેનહલેનસોહદયેપીહિતોઽ
પતત્ ॥ ૧૬ ॥ ટિકા-તદનંતર હઠ પ્રહારવડે કરીને ભિમના મસ્તકમાંથી, રુધીર પ્ર
વાહ સ્રવતો થકો પૃથ્વી ઉપર પડી જાય છે, એટલુંજ નહી, પણ અત્યંત પિડા
પામેછે. ૧૬

॥ શ્લોક ॥ પુનશ્ચઉત્થિતોઞ્ઞૈમુશલંપ્રમુખોચહ ॥ આગતંત્વરિતંહસ્તેગૃહીતંપાંડુ
સૂનુના ॥ ૧૭ ॥ ટિકા. એટલામાં વઢી પૃથ્વી ઉપરથી ભિમ ઊઠ્યો, કે ત્વરિત પાછું
મુશલ બઢદેવજીયે ફેંક્યું, તેતો આવતાંજ ભિમસેને ઝાલી લીધું, એ રીતે પરસ્પર યુ-
દ્ધ કરે છે. ૧૭

॥ શ્લોક ॥ તદાક્રુદ્ધશ્ચરામશ્ચપદાતિહ્યાગતોરણે ॥ લગ્નશ્ચભીમસેનવૈબાહુયુદ્ધંપ્ર
કુર્વતુ ॥ ૧૮ ॥ ટિકા ॥ તે સમય તો બઢરામ મહાક્રોધાતુર થઈને, રણસ્થલમાં, બાહુએ
ભૂજા ઠોકતા થકા, બાહુ યુદ્ધ વર્તેછે. ૧૮

॥ શ્લોક ॥ ઉભૌતૌમદિરામતૌમહારોષેણદંશિતૌ ॥ તયોયુદ્ધમન્નુદ્રાજંસર્વલોકજ
યંકરં ॥ ૧૯ ॥ ટિકા- બંને જણ મદોન્મત્તપણાવડે કરીને દાંત પિસતા થકા લઢ્યાં
કરેછે, એવું જયંકર યુદ્ધ ભાસેછે. ૧૯

डांग,
४९

॥ श्लोक ॥ शिरसाशिरमाक्रष्टंमुष्टिनामुष्टिमापतत् । शंखलाचक्रवत्धृतमन्योन्य
मपिजघ्नतुः ॥ २० ॥ टिका. एक बीजाना मस्तक एक बीजाने साथे पछाडेछे, एक
बिजाने मुष्टिआना प्रहार करेछे, अने एक बिजाने वारे घडीए मूर्च्छागत करी देछे.

॥ श्लोक ॥ ललाटेताडितोमुष्टिःभीमंरामेणभारत ॥ मुष्टिप्रहारजिहतोमूर्च्छितोनि
पपातह ॥ २१ ॥ टिका. एक समयतो बळरामे निमसेनने मुष्टिप्रहार कर्यो, ते करी-
ने पिडा पामेलो एवो जे भिम तेतो मूर्च्छागत थइने पिडातो हवो. २१

श्लोक॥पुनश्चस्मारितंतेनमुशलंवृश्चिसूनुना ॥ तदाचउत्थितोभीमेतिष्ठतिष्ठेतिचा
ब्रवीत् ॥ २२ ॥ टिका. अने वळी ते भिमशेन मूर्च्छागत पड्यो ते समय, भिमने मर्ण प
माडवा बळरामे झां मुशल संजाळ्युं, ते समय तो निम सचेत थइने बळरामने कहे
छे के, उभो रहे उभो रहे, एम जाषण कर्यो करेछे. २२

॥ श्लोक ॥ मुक्ताचवायुपुत्रेणबलस्योपरिसागदा ॥ लज्जाचशिरसिवेगाद्रूधिरंबहु
निस्त्रतं २३ टिका- अने वळी एम जाषण करतो एवो जे निमसेन तेतो बळरामउपर
गदा क्षेपण करेछे, तेणे करीने बळरामना मस्तकमांथी रुधीरनो स्त्राव थायछे, एज
रीते त्यां युद्ध वर्तेछे.

॥ श्लोक ॥ सपपातमहिप्रष्टोततःक्रूधश्चपांडवः ॥ रणेचप्रहनन्सर्वान्यादवानी

अ
११

४५

કયુથપાન્ ॥ ૨૪ ॥ ॥ટીકા. અને વઢી જે સમય બઢરામ પૃથ્વીની પિઠ ઉપર મુઢીંગ ત પડયા,તદનંતર નિમસેન બિજા યાદવો ઉપર પ્રહાર કરતો ધ્રમેછે, અને એમ ઇચ્છે છે કે સર્વે યાદવોનો હું નાશ કરી નાશું, એ રીતે મહા સંગ્રામ મચેછે. ૨૪

॥ શ્લોક ॥ કિચિદ્ભીતાશ્રરાજેંદ્રભીમપાર્શ્વેવચોઽવદન્ । પાહિપાહીતિભીમેનકુર્મો માંભયમેવચ ॥ ૨૫ ॥ ટીકા. કેટલાએક યાદવોની તરફના રાજાઓ તો ભિમસેનને કહે છે કે, ઓ રાજેંદ્ર, અમારુ રક્ષણ કરો રે રક્ષણ કરો, જેણે કરીને અમારા પુત્રદારા ઓના મેળા થઈયે, એમ નમ્રતા પૂર્વક દંડવત કરેછે.

શ્લોક ॥ સચેતોભૂતદારામોસસ્મારહલમુશલૌ મુક્તૌભીમોપરિભારત્વૈલોક્યસ્યચ સંક્ષયાત્ ૨૬ ॥ ટીકા હવે બઢરામ તે સમય સચેત થઈને પોતાનું હઠ મુસઠ સંભાળે છે, અને જૂવેછે કે યાદવોનો ઘાણ વાઢ્યો, તેમ સમજીને જીમ ઉપર હઠ મુશઠ મુકતા થકા ત્રૈલોક્યનો નાર મુકતા હવા. ૨૬

॥ શ્લોક ॥ તદાઘનછદાદેવાઃભયધાહેતિચુક્રુઃ ગદાચક્ષિપ્તાગ્નીમેનતયોપરિચના શિતૌ ૨૭ ॥ ટીકા અને તે સમયતો આકાશમાં જ્ઞમ ઘનછદ હોય નહી તેજ રીતે દેવમા ત્રો નય પામી જાયછે; કે આ બઢરામ શું કરશે, એમ જોતાં જોતાં તો બઢરામનેયપણ ગદા મારીતી હવી.

डांग
५०

श्लोक ॥ शोणितस्यसरिज्जाताशेवालाशिरजाःस्मृताःएवंविधंतदाजातंद्रुतोरा
मश्चवायुजं २८ ॥ टिका. अरे ए युध्धने विशे तो, शोणीतनी नदी वहेवा लागी,
आंतरडांता शेवाळ चालवा लाग्या, एरीते जिमशेननुं बलराम प्रति युध्ध होवा
लाग्युंछे. २८

॥ श्लोक ॥ पुनर्मुक्तागदातेनजीमेनजनमेजय ॥ लग्नाचहृदयेतस्यपपातगतचेत
नः ॥ २९ ॥ टीका. ॥ हे जन्मेजय राजा एटलामां तो फरीने बळरामने जिमसेने ग
दा मारी, अने ते गदा हृदयने वच्ये वागवाथी गतचेतन गयुंछे चैतन्य ते जेनुं अरिते
बळनद्रजी मूर्खगत होता हवा, २९

॥ श्लोक ॥ तदाक्रूध्दश्चक्रश्चमुक्ताकौमोदकीगदा ॥ पपातपद्मांकुंतीजोमुखाद्र
धिरमुहमन् ३० ॥ टिका. ते समयतो बळनद्र जेम मृत्यु पास्या न होय ए रितनुं पु-
द्रळ जोइने क्रश्चपर्मात्मा महा क्रोधायमान थया थका, कुंतिना पुत्र जे भिम तेना उप
र कौमोदिक नामनी जे गदा तेनो प्रहार करता हवा, अने ते जे कोइ प्रहार तेणे क
रीने भिमसेनना मुखमांथी रुधिर वहन होतुं हवुं. ३०

॥ श्लोक ॥ तदाचशक्रपुत्रश्चअपश्यद्रथमास्थितः ॥ आतृदुःखेनसंतप्तोगांजीवंध
नुराददे ॥ ३१ ॥ टिका. अने ज्यां कृष्णनी गदानो प्रहार शक्र पुत्र जे अर्जून ते रथ

अ.
११

५०

मां बेठो थको जूवेठे, अने पोतानो भाइ जे भिम तेना दुःखथी संतप्त थयो थको गां-
जिव धनुशनो टंकार करेछे. ३१

॥ श्लोक ॥ देवदत्तनिनादोच्चैः हयघोषेन निस्वनैः भीतश्च देवकीपुत्रो सशाडुचापमा-
ददे ॥ ३२ ॥ टीका. अटलूज नहीं पण अर्जुन तेतो देवदत्तनामा शंखना नाद वडे क-
रीने त्रैणे लोकने चिती पमाडेछे, अने ए भिती वडे करीने देवकीना पुत्र जे कृष्ण ते-
तो, शाङ्गनामा धनुष्य चडावी देछे.

॥ श्लोक ॥ पंचजन्यनिनादेन रथारोहोरणे गतः ॥ उन्नौतौ क्रोधसंतप्तौ तिष्ठेति वा-
क्यमाह तुः ॥ ३३ ॥ टीका. पंच जन्यशंखनो नाद करता हवा, अने रथमां बिराजेला
एवा क्रष्ण ने अर्जुन ते तो, क्रोधे आकुळ व्याकुळ थया थका एक विजाने तिरस्का-
रनां वचन बोलेछे. ३३

॥ श्लोक ॥ आकाशे तत्र ईर्द्धश्च पितामहो थ शंकरः अन्ये च खेचरा यक्षाः पश्यन्ति किं भ-
विष्यति ॥ ३४ ॥ टीका- एवं अर्जुन अने कृष्णनुं महा युद्ध जोइने ईर्द्ध, ब्रह्मा, शं-
कर, अने बिजा अन्य यक्ष, अने ग्रहो जोता थका वाणी बोलेछे के, रे दैव हवे किं भवि-
ष्यति आगळ शुं थशे ए कांइ कहि शकातुं नथी. ३४

इति श्रीमहाभारते डांगवोपाख्याने कृष्णार्जुन युद्ध संभवो नाम एकादशोऽध्यायः

डाग.

५१

॥ ११ ॥ इति श्री तट्टीकायां रैक कुलोद्भव जयशंकर सुत गंगाधर विरचितायां एका
दशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ वैशंपायनेन मुनि जन्मेजय प्रत्ये बोलता हवा, ॥ श्लोक ॥ श्रणु
त्वं ह्येकचित्तेन पारिक्षिद्वचनं मम ॥ सर्वेषां पश्यतां तावक्रश्चोवचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ टिका- हे
परिक्षितना पुत्र, हे जन्मेजय राजा, एक चित्तवडे करीने तुं सांभळय, ते युद्धने वि
षे सर्वना जोतां क्रश्म शुं बोलता हवा, ए हूं तने संजळावुछुं. १

॥ श्री कृष्ण उवाच ॥ श्रीकृष्ण शुं बोलता हवा. ॥ श्लोक ॥ पांडुपुत्र महाबाहो पां
डवानां धनुर्धरः ॥ जगति त्वंच विख्यातो मम साकं रणंकुरु ॥ २ ॥ टिका- हे पांडुपुत्र हे पां
डवाना मध्ये धनुर्धर, अर्जून बाप, जगतमां तुं तो महा विख्यात थइ गयोछुं. परंतु तुं
महारी साथे एक बार युद्ध करच, तेणे करीने महारुं चित्त प्रसन्न थै जशे.

॥ श्लोक ॥ त्वंच द्रोणेन चाधिता धनुर्विद्या शंकरात् ॥ न त्वं पितृस्वस्त्रेयाश्च मातुले
यो ह्यहंतव ॥ ३ ॥ ॥ टीका- शंकरना प्रसादवडे करीने पांमेला एवा जे द्रोणगुरु ते
ना थकी तें धनुर्विद्या भणी, ते गर्वने लीधे, पिता वर्ग, स्वसूरवर्ग अने मातुलवर्गि
हूं ए कोइ तहारी गणनामां हवे नथी एवोज निश्चय थै जायछे. ३

॥ श्लोक ॥ हृदये बलमानयिकर्तव्योरणसंगरः ॥ यूयंचैव तुराजानो वयं नीचकुलस्मृ

श्र,
१२

५१

તા: ॥ ૪ ॥ ટીકા- માટે હવે તો હૃદયમાં બઠા આણીને સંગ્રામ કરો, તમે તો મહોટા રાજા છો, અને અને તો નિચકુલ આહિર્જાતિ કહેવાયા છે, એ રીતે ક્રણ અર્જૂન પ્રતિ બોલતા હવા. ૪

॥શ્લોક॥ વિભોર્વચનમાકર્ણ્યહાસ્યંકુર્વન્વદન્વચઃઅર્જૂનશ્ચમહારાજમાતુલેયકપિ દ્વજ. ॥૫॥ ટીકા- માતુલેય પણાનો છે સંબંધ તે જેને, એવા અનેક છે, દ્વજ ચિન્હ તે જેનું એવો જે અર્જૂન તેતો સમર્થ એવા જે પ્રભૂ તેમનાં વચન સાંભળતો થકો, હાસ્ય રૂપ વચન બોલે છે. ૫

॥અર્જૂનઉવાચ૦ અર્જૂન વોલતા હવા, શ્લોક ॥ નત્વંનીચકુલેજાતઃકપટેનત્વયાપુ રાવકાયાઃયેચકંસાદ્યાઃરાજાનોઘાતિતાઃપુરા ॥ ૬ ॥ ટીકા- ભાઈ હું તમને નિચકૂલ મારે મોઢેથી નથી કહેતો, પરંતુ તમે તો પૂર્વે બકકંસાદિ રાજાઓને કપટથી મારી નાખ્યા છે, એ શંકા મને થયાં કરે છે. માટે ન્યાય યુદ્ધમાં કુશલ રહેજ્યો. ૬

॥શ્લોક॥ ક્રતંદ્યોતત્વયાકૃશ્નપદ્યત્વંમમપૌરુષં ॥ ત્વંચસર્વજગન્નાથોઅહંચૈવપુરાધિ પઃ ॥ ૭ ॥ ટીકા. અને જો તમે ત્યાં પક્ષથી મારી સાથે યુદ્ધ કરશો તો આ સમય માં હારુ પુરુષાતન જોઈ લેજ્યો, તમે તો સર્વ જગતના નાથ કહેવાઓ છો, અને હું તો એક પુરાધિપ રાજા વર્તૂં છું. ૭

डांग.

५२

॥ श्लोक ॥ कसमुद्रोतडागंचकपंकोकचंदनः कसिंहोक्कहरिणश्चबलंमेपश्यसंगरे ॥ ८ ॥
टिका, कथां समुद्र अने कथां तळाव, कथां चंपक अने कथां चंदन, कथां सिंह अने कथां
हरणी, एमछे तौयेपण आ समयमां महारु बळ जुआो. ८

॥ श्लोक ॥ इत्येवमुक्तवावचनंसहदेवंचोऽब्रवीत् ॥ ९ ॥ टिका. ए प्रकारे कृष्ण प्रत्ये
काहिने अर्जून जे तेतो सहदेव प्रत्ये बोलता हवा. ०

अर्जूनउवाच० अर्जून शुं बोलता हवा. ॥ श्लोक ॥ त्वंचभ्रातर्महाप्राज्ञदैवज्ञोसी
चनमृषा ॥ भवत्वंसारथिर्नद्यक्रप्नेनसहसंगरः ९ ॥ टीका. हे सहदेव, हे भ्रात तुं महा
प्राज्ञ, डाह्यापण तो भरेलोतुं, एटलुज नही पण दैवनी रचमाने जाणी शके एवो तहा
रो महिमा कोइ दिवस असत्य न वर्ते माटे करीने जो तुं महारो सारथी एटले रथ हां
कनारो थाय, तो हुं निश्चयपणावडे कृष्णाती साथे संग्राम करु. ९

सहदेवउवाच ॥ हवे सहदेव शुं बोलता हवा. ॥ श्लोक ॥ वासुदेवस्यसंग्रामेजयो
ऽस्माकंभविष्यति ॥ इत्येवमुक्तामाद्रिजो ॥ रथारोहश्चभारत ॥ १० ॥ टीका, वारु ठिक
जाइ धनुर्धर अर्जून आ कार्यमां आपणो जय थशे, एवं वचन बोलीने माद्रिनो पुत्र
जे सहदेव तेतो कळ्याळतो थको रथ हांकवा बेशी जतो हवो, ए प्रकारे वैशंपायेन
जन्मजय प्रत्ये बोलेछे. १०

अ-

१२

५२

॥ श्लोक ॥ तावच्च ईद्रपूत्रेणमुक्ताः पंचशीलिमुखाः आगताः त्वरितापादौ क्रश्रस्यपेतु
राज्ञया ॥ ११ ॥ टिका. अने जे समय सहदेवजी सारथी थया के तात्काळ, ईद्र पुत्र
जे अर्जून तेमणे पांच शर मुक्या, तेतो क्रश्रनी प्रदक्षिणा फरीने पादारविंदने नम
न करेछे. ११

॥ श्लोक ॥ तावत्क्रश्रेनतेपूर्वपूजिताः जनमेजय ॥ आगताश्चपूनर्जुपयत्रसोकुंतीनंद
नः ॥ १२ ॥ टीका-जे समय अर्जूनना बाण क्रष्णना समीप आव्या, ते समय ए बाण
नुं पूजन भगवाने कर्युं, अने हे जन्मेजय जे समय पूजन कर्युं के तात्काळ, ए बाण अ
र्जूनना जाथामां पेशी जता हवा १२

॥ श्लोक ॥ द्रष्टास्वमार्गणान्जिष्नुधनुःघोषांश्चकारह ॥ तिष्ठेतिप्रवदन्वाक्यंसप्त
बाणान्मूत्रोचह १३ टिका. पोतानां क्षेपण करेला बाण पाछा आव्या, ते जोइने क्रो
धे भरायैलो जे अर्जून तेतो फरीने धनुषना टंकार करेछे, एटलुंज नही पण उभा
रहो उभा रहो, एम कहीने सात बाण मुकेछे.

॥ श्लोक ॥ चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकेनसारथिंप्रभोः एकेनताडयत्क्रप्नंचैकेनसद्वजोरथः
१४ ॥ टिका. तेमांना चारबाण वडे करीने च्यार अश्व, रथना नाश पाय्या, एक बा
णवडे करीने सारथी मूर्छीगत थयो, एक बाणे द्वजा सहित रथ भागि गयो, अने ए

डांग, क बाण कृष्णने वाग्यो तेणे करीने मूर्छीगत होता हवा. १३

५३

॥श्लोक॥ रथेद्वितीयेआसीनेरोषेणद्वारकापति ॥ पंचबाणान्मुमोचाथअर्जूनंप्रति
भारत ॥१५॥ ॥टिका. ते समय भगवान महाक्रोधे भरायला सता विजा रथमां बैशी
ने द्वारकांना पति एवा कृष्ण तेतो अर्जून प्रति पांच बाण मुकेछे. १५

॥श्लोक॥ एकेनताडितोवाहाप्रेरकोजन्मेजयश्चत्वारोचार्जूनंलग्नाहृदयेगतयेतनः
१६ ॥ टिका. एक बाण वडे करीने अश्व नाश पासि गया, एक बाण वडे करीने सा-
रथि मूर्छीगत थयो, अने च्यार बाण अर्जूनने वाग्या, तेणे करीने छातिमांथी राधिर
वहेवा मांडयुं, एटलुंज नही पण अर्जून महाअचेत थइ जतो हवो, १६

॥ श्लोक ॥ प्रोवाचदेवकीपुत्रोनमत्वंमेनराधिपसचेतोऽनूतदाराजापांडुपुत्रोऽत्रवी
द्वचः ॥१७॥ टिका अर्जून जे समय अचेत थयो ते समय कृष्ण कहेछे के, हे राजनतु
जो मने नमे तो आ समय तने जिवतो राखु, एम सांजळतांज सचेत थइनेकृष्णसा
मु भाषण करतो हवो.

अर्जूनउवाच ॥ हवे अर्जून कृष्ण साथे शुं बोलता हवा. ॥श्लोक॥ वयंचैवतुराजा
नोक्षत्रिवर्याब्धनुर्धराःनिर्मलोसोमवंशश्चकस्मान्मेलांछितःक्रतः ॥ १८ ॥ टिका रे क
ृष्ण हु तने शायी नमु, हुंतो सोमवंशी राजाछुं, महारा कुळने विशे कांड लांछन न

अ

१२

५३

થી, નિર્મલ ન્યાય રિતથી હું તમારી સાથે લડુ છું, કારણ કે એ ક્ષત્રીને મ્હેં શર્ણ
નાશ્યોછે. ૧૮

શ્લોક!! इत्येवमुक्तवावचनं जग्न्यास्त्रंसंदधेरणे॥तेनबाणेनसहसाह्यग्निवृष्टिःइभू
न्तप ॥१९॥ टीका. हे जन्मेजय ए प्रकारे बोलतो एवो अर्जून तेतो, यादव प्रति अ
ग्न्यास्त्र बाण मूकतो हवो, अने ए बाणवडे करीने तो यादवनी सैन्यामां महाअग्नी
वर्ते जायछे. १९

॥ શ્લોક ॥ दग्धं वृश्नीबलंसर्ववीक्ष्यदीनांश्रियःपतिःपार्जन्यं पांशुपूत्रायमुमोचशांत
पावकं ॥ २० ॥ टीका. ॥ दाइया दाइया थै रह्या एवा जे कोइ यादवो, तेनुं दुःख श्री
पति भगवान् जोइने मेघ वरसावि दे छे, तेणे करीने सर्व यादवो ठंडा थइ जायछे.

॥ શ્લોક ॥ क्रोधेनदेवकीपुत्रंनागास्त्रंसंदधेरणेशतशोह्यभवन्नागाःवेष्टितःकृष्णस्यं
दने ॥ २१ ॥ टीका. अने जे समय भगवाने पावकने शांत करी नाख्यो, ते समय अ-
र्जूने क्रोधवडे करीने नागास्त्र मुक्युं, ए नागास्त्र वडे करीने हजारें हजारो नाग सर्व
यादवोंने अने कृष्णनारथने वेंटइ वळता हवा.

॥ શ્લોક ॥ निजंचगारुडंकृष्णोमुमोचजयविह्वलं ॥ नष्टाश्चपन्नगाराजन्नादंचक्रेज
नार्दनः ॥ २२ ॥ टीका. ते समय तो भये विहवल एवा जे कोइ कृश्न तेतो गरुडास्त्र

डांग मुकी देछे अने एगरुडास्र वडे करीने सर्वे नाग मात्र नाशि जायछे. ते समय भगवान
५४ शंखनाद करेछे.

अ.
१२

॥ श्लोक ॥ तदाचपर्वतास्रंतुसंदधेचंद्रवंशजः ॥ पाषाणाःपतितास्तेषांजग्नाश्चहय
कुंजराः ॥२३॥ टिका अने ज्यां नाग मात्र नाशि गया के, महाक्रोध वडे करीने अर्जु
न परवतास्र मुकेछे. अने ते पाषाण यादवो उपर पडेछे, तेणे करीने. यादवोना हाथी
घोडा पायदळ सर्व कचरायां जायछे.

॥ श्लोक ॥ केषांचिच्चरणाभग्नाभग्नग्रीवास्तथापरे ॥ यदूनांनासिकाभग्नाःजग्न
शीर्षासबाहवः ॥२४॥ टिका. केटलाएकतो एरणसंग्रामथीनाशि छूटेछे, केटलाएकनी
ग्रीवायो जे ढोको ते वांकी थै जायछे, केटलाएकयादवोनी नासिका रुधिरे चुयांकरेछे
केटलांएकनां मांथा फूटेछे, तेणे करीने यादवना सैन्यमां जंगराण पडी जायछे. २४

॥ श्लोक तदातेशरणंजग्मुर्वासुदेवंजगत्पतिं ॥ प्रोवाचदेवकीपुत्रोमाभयंकुरुतांजनाः
२५॥ टिका. अने ज्यारे यादवो बहु जय पाम्या, त्यां जगवानने शर्ण गया ने कहेवा
लाग्या, हे प्रभो आतो महादुःख थइ पडयुंछे, एम सांभळीने भगवान कहेछे के ह
वे मां अकळाशो, एनो उपाय खोळी काढुंछे. २५

॥ श्लोक ॥ इत्येवमुक्ताक्रश्नेनमुक्तमस्त्रंचपावनं ॥ निक्षिप्तावारिधिमध्येपर्वतावायुना

५४

नृप॥२६ टिका. ए प्रकारे कहिने जगवाने पवनास्र मुक्युं, तेणे करीने पर्वत मात्रस मुद्रमां जइने पडता हवा. २६

॥श्लोक॥तदाक्रूद्धोमहावीरोपांशुपुत्रोधनंजयः॥संदधेविजयंनामबाणंकालोपमंच
त ॥ २७ टिका- तदा कहेतां ते समय पांडुपूत्र महाविर एवो जे अर्जून, तेणे तो धनुष्यनी प्रत्ययचा चढावीने विजय नामनो बाण मुक्यो, ए बाण केवो के यादवोने काळ सादृश थइ पड्योछे.

श्लोक॥तेनबाणेनसहस्राभग्नंशाङ्गधनुःकरात्॥रथश्चभग्नसकलातिलशस्तुलना-
क्षणात् ॥ २८ ॥ टीका. ते बाण वडे करीने सहसा कहेतां अकस्मात्, भगवानना र-
थ के शाङ्गनामा धनुष जागी जतुं हवु. एटलुंज नही पण क्षणवारमां रथना चूरे
घूरा थइ जता हवा. केनी पेठे के, ज्यम पोपटामांथी तिल वेराइ जाय, एजरीते प
रडां पेंजणीओ जूदी होती हवी.

॥ श्लोक ॥ प्रदक्षिणंभ्रमन्तावत्क्रणोदेवकीनंदनः ॥ हाहाकारोमहानासीदेवा
हाहेतिचुकूशुः॥२९॥ टिका. अने तदनंतर ए बाण कृश्रनी प्रदक्षिणा करेछे, ते जो
इने सैन्यमां हाहाकार होतो हवो, अने देव मात्र चिकित् थइने कहेछे के रे दैव ह
वे शुं थशे. एम संग्रामने विशे थयां करेछे.

દાન.

૫૬

૧ શ્લોક ॥ સચેતોભૂતદાક્રશ્ન:પાણિનામૃજ્યચક્ષુષિચક્રંસુદર્શનંનામસમાદાયચ
રોષત ॥૩૦॥ ટિકા. અને ભગવાન એ બાણના ભજનકારાથી મૂર્છાગત થઈ ગયેલા થકા
ઊઠીને પોતાનાં જે લોચન પાણી વતી ધૂવે છે, ધોઈને રોષ વડે કરીને સુદર્શન ચક્ર
ચઢાવેછે. ૩૦

૨ શ્લોક ॥ પાંડુવંશવિનાશાયગૃહીતંચસુદર્શનં ॥ મૂર્છયાપતિતોન્નીમોતદાકાલે
હ્યજાગરત્ ॥ ૩૧ ॥ ટિકા. જ્યમ પાંડુ વંશનો નાશ કરવો, ધાર્યો હોય નહીં શું, એ
રીતે મહા ક્રોધાયમાન થયેલા એવા કૃષ્ણને જોઈને નિમશેન પૃથ્વી ઉપર પડતો
હવો. ॥૩૧॥

૩ શ્લોક ॥ દષ્ટંવિન્નુકરેચક્રંન્નીમેનવાયુસૂનના ॥ આઙ્ગયાગણનાથસ્યગદાંજગ્રાહપાં
ડવઃ ૩૨ ॥ ટિકા. એ રીતે નિમસેને પ્રન્નુના હાથમાં ચક્ર જોયું, કે તાત્કાલ ઊઠીને ગ
ણપતિનું સ્મર્ણ કરતો સતો, મોટી ગદા ધારણ કરેછે. ૩૨

૪ શ્લોક ॥ મુક્તંસુદર્શનંતસ્મૈન્નર્ધપંથાનમાગતં ॥ મુક્તાચર્મીમસેનેનગદાવેગેનભારત ॥
૩૩ ॥ ટિકા. અને જ્યાં સુદર્શન ચક્ર અર્ધ આવ્યું કે, નિમસેને તાત્કાલ ગદા મુકી તે
એ કરીને સામસામું ગદા ચક્ર ને યુદ્ધ હોતું હવું.

૫ શ્લોક ॥ ગદયાતાડિતંચક્રંચક્રેણસાગદાનૃપ ॥ ઊનૌતૌવર્ધમાનૌતૌગતૌસ્વેપ્રતિ

અ,
૧૨

૫૬

भारत ॥ ३४ ॥ टिका. हे जनमेजय, हे भारतं, ते समय केवुं आश्वर्य कारक थयुं, के गदा चक्र उपर पडे ने चक्र गदा उपर पडे, ए रीते वधतां वधतां सूर्य मंडळ सुधी चढी जायछे. ॥३४॥

॥ श्लोक ॥ अग्निवृष्टिः ह्यभूत्तावत्सर्वेषां पश्यतां नृणां ॥ पश्यन्ति पांडवानीकाः वृश्चयो कौरवानृप ॥ ३५ ॥ टिका. सर्व नरोना देखतां ते समय अग्नीनी वृष्टी होती हवी. तेतो पां डवोनुं सैन्य, यादवो अने कौरवो देखेछे.

॥ श्लोक ॥ भीताश्च देवताः सर्वाः पिनाकिं शरणंगताः उचुस्ते जयभीताश्च ईद्राद्याः य क्षगुह्यकाः ॥ ३६ ॥ टिका. ते समय तो सर्व देव मात्र बिता थका भय पामिने ईद्रय क्ष गुह्यक पिनाकी जे महादेव तेने शरण जइने वाणी बोलेछे.

॥ श्लोक ॥ उचुः नमस्ते महादेव नमस्ते पार्वतीपते ॥ किं भविष्यति देवेश प्रलयः किं ज विष्यति ॥ ३७ ॥ हे महाराज हे महादेव हे पार्वतीपते हे देवेश हवे शुं थशे, आते प्रलय कहेवाय के शुं ए अमने समजावो. ३७

महादेव उवाच ॥ महादेव देवोने शुं संभळावता हवा. ॥ श्लोक ॥ प्रलयो नास्ति भो देवाः उर्व शीशापकारणात् ॥ वृश्चिपांडवसंग्रामो जातो वै जनमेजय ॥ ३८ ॥ टिका हे जनमेजय ते समय महादेवजी देवोने कहेछे के भोइति संबोधने हे देवो आ कांड प्रलय नथी आ

डांग.
५६

तो उर्वशीना शाप कारणथी यादव पांडवनो संग्राम थायबे. ३८

॥ श्लोक ॥ सप्तार्धवज्रसंयोगोजायतेयदिचामराः ॥ स्वस्थंभवेत्तदासर्वमाजयंकु
रुतांचयत् ॥३९॥ ॥टिका- हे देवो विशो नही बिशो नही सातनुं अर्ध साडा त्रण व
ज्र एकठां थशे, एटले सर्व शमी जशे माटे भय न धरशो.

॥श्लोक॥इत्येवंकाथितंवाक्यंशिवेनवासवान्प्रति ॥ आगतोदेवसहितोतत्रस्थानेह-
रः स्वयं ॥४०॥ टीका- ए रीते महादेवजीए ईंद्रने वचनं कह्युं, ते सांजळीने शंकर सुधां
सर्व देवो रणसंग्राम जोयां करेछे.

॥श्लोक॥ तत्रमारुतकौबेरधर्मनैरुतपावकाःवरुणोवसवोऽष्टौचसिद्धाचारणपन्नगाः
४१॥ टिका. ते ठेकाणे मरुत जे वायु देव कुबेर धर्म नैरुत अग्नी, वरुण, अष्टवसु,
सिद्ध, चारण पन्नग सर्व जोयां करेछे. ४१

॥श्लोक॥ ब्रह्माद्याःरुषयःसर्वेईंद्राद्यादेवतागणाःआगतास्त्वरिताराजनूरणभूमौ
चभारत४२ टिका.एटलुंज नही पण ब्रह्माने आदि लइने सर्व रुषीमंडळ, ईंद्रने आ
दि लइने सर्व देव ते ठेकाणे आवी पोच्याछे. ४२

॥ श्लोक ॥ ऋत्वाप्रणामंविधिवत्क्रणंचयदुपुंगवं ॥ स्तुतिकुर्वीतिराजेंद्रगदाचक्रम
थान्प ॥४३॥ टीका. जे समय चक्रने ने गदाने घणु युद्ध थयुं, ते समय विधिवत स

अ-
१२

५६

र्व देवो ऋश्च अर्जून प्रति स्तुति करेते.

॥देवाउचु॥हवे देवो केवी स्तुति करता हवा ॥श्लोक॥नमस्तेमच्छरुपायकूर्मरुपा
यतेनमः ॥ वाराहायनमस्तुभ्यं नृसिंहायनमोस्तुते ॥४४॥ टिका हे मच्छारुप धारण क
रनारा कूर्म रुप धरनारा, वराहरुप धरनारा, नृसिंह तमने नमस्कार करुछुं.

॥ श्लोक॥ वामनायनमस्तुभ्यभार्गवायचतेनमः॥रामायरामक्रश्नायबूद्धकल्कीभ्यां
नमोनमः ४५ ॥ टिका. एटलुज नही पण वामन, भार्गव, राम, रामकृष्ण, बुद्ध अने
कल्की ए दशे अवतार तेने नमन करिए छिये. ४५

॥श्लोक॥ त्राहित्राहिरमाकांतविश्वंपाहिजगत्पते॥गदाचक्रसमायोगाद्गन्धालोका
स्त्रयःप्रजो ॥४६॥ टिका हे महाराज, हे विश्वपते जगतनी रक्षा करो, गदाने चक्रना
संयोगथी त्रैलोक दाझी जायते.

श्लोक॥ वार्यत्वंचमहाराजभवेत्स्वस्थंगदारिणि ॥ तावच्चवृश्चयोराजन्पांडवामेल
नययुः ॥४७॥ देवो कहेछे केहे महाराज हे भगवन् हवे तमे चक्र अने गदाने वारो, जे
णे करीने जगत स्वस्थ थाय नही तो प्रलयाग्निवडे करीने विश्व प्रलय थै जशे, एवां
वचन सांचळी भगवाने क्रोध समाव्यो; अने यादवो सहित पांडवना सैन्यमां मळ
वा आवता हवा.

डांग,
५७

॥श्लोक॥सर्वेषांपश्यतांक्रश्रोसहदेवंवचोब्रवीत् ॥ किंनविष्यतिदैवज्ञशघ्निकथयपां
डव ॥४८॥ टिका सर्वना जोतां भगवान सहदेवने वचन कहेछे. रे दैवज्ञ हवे शुं थशे, ते
मने कहि संभळाव्य.

अ
१३

सहदेवउवाच ॥ सहदेव ऋष्ण प्रत्ये बोलता हवा श्लोक ॥ सप्तार्द्धवज्रसंयोगोउर्व
शिशापमोचिता॥द्वौवज्रौचतदाजातौसार्धमेकंनविष्यति॥४९॥ टिका. हे महाराज सात
नुं अर्ध जे साढात्रण, एटलां वज्र ज्यारे एकठां थशे त्यारे उर्वशीनो शाप मुकइ जशे,
माटे सांप्रतकाळ बे वज्र युद्धे चढयाछे.

॥श्लोक॥विनाचअंजनेयंनसमर्थोकश्चवारणो॥बोधयत्वंमहादेवहनुमंतंकपिनृपं ॥
॥ ५० ॥ टिका माटे करीने अंजनिना पुत्र हनुमान विना बिजो कोइ वज्रने वारे एवुं न
थी एज हेतुथी हे महादेव कपिवरने बोध करवो घटेछे.

॥श्लोक॥ सर्वेषांपश्यतांतावद्धनुमंतरथेस्थितं ॥ उवाचदेवकीपुत्रोवाक्यमेवावृत्तो
पमं ॥५१॥ टिका एवां वचन सहदेवजीनां सांभळीने, सर्व धनुष्यना धारण करनारा
राजाओ रथमां बेठा जुवेछे तेमना सांभळतां देवकीना पुत्र नगवान् अमृत तुल्य शुं
बोलता हवा. ५१

इतिश्रीमहाभारतेडांगवोपाख्याने ऋश्वार्जून यद्धे द्वादशोऽध्यायः॥१२॥ इतिश्री

५७

તટ્ટીકાયાં રૈક કુલોદ્ભવ જયશંકર સુત ગંગાધરવિરચિતાયાં ગામોટગામિની વ્યાખ્યા
યાં દ્વાદશોઽધ્યાય : ॥૧૨॥

॥શ્રીકૃષ્ણુવચ ॥શ્રી કૃષ્ણ ભગવાન હનુમાન પ્રતિ બોલતા હવા ॥શ્લોક॥ એહ્યા
ગચ્છમહાબુદ્ધે*વાયુપુત્રમહાબલ ॥ નાસ્તિમેવલ્લજોકોપિ ॥ ત્વત્સમોવાનરાધિપ ॥ ૧ ॥

॥ટિકા॥ હે મહાબુદ્ધે વાયુપુત્ર બલવાન, તમારા સરસ્વો કોઈ મને વહાલો નથી
માટે અહિંઆં આવો.

॥શ્લોક॥ વારયત્વંગદારીણીશીઘ્રંયત્નશ્ચક્રિયતાં ॥ ત્વરિતોહ્યાગતોપાર્શ્વેક્રશ્મસ્ય
ભીમબાંધવઃ ॥ ૨ ॥ ટિકા એવું કહેતાંમાંજ ભીમબંધુ જે હનમાન તે કૃષ્ણની આજ્ઞા મા
ગે છે, કૃશ્મ કહેછે કે ભાઈ તું ઉતાવળો આ શત્રુ રુપીણી જે ગદા તેને નિવારણ કર.૨

॥શ્લોક॥ હનુમાંસ્તુનમસ્કારંક્રતવાંસાત્વતાંપતિંદ્રૂતોશીઘ્રંતદાકાશજગ્રાહચગદા
રિણી ॥૩॥ ટિકા. વળી કૃષ્ણ કહે છે કે હે હનુમંત તને નમસ્કાર કરુબું, એટલું કહેતાં
માંજ હનુમંત શીઘ્ર આકાશમાં કુદ્યા, અને ઉતાવળા શત્રુ રુપિણી ગદાને ઝાલે છે.

॥શ્લોક॥ ગદાવામેનગ્રહીતાદક્ષિણેનસુદર્શનં ॥ વાર્ધતંચશરીરંતુવાનરેણચભારત ॥
૪॥ ટિકા. હે ચારત તે હનુમાનજી જે તેમણે તો વામ હાથે ગદાને ઝાલી, અને દક્ષિ

* ॥શ્લોક ॥ અશ્વત્થામાબલિર્વ્યાસોહનુમંતોવિભિષણ ॥ક્રપઃપરશુરામશ્ચસૈભેતેચિરજિવીનઃ ॥ ૧ ॥

डांग
५८

ए हाथे सुदर्शन पकड़युं, ए रीते शरीर वानरे वधारी दीधु. ४

॥श्लोक॥ तदाचभयमापन्ना ॥ खेचरादेवगुह्यकाः ॥ देवाश्च कृशंस्तुन्यांति पाहि पाहि
जगत्प्रभो ॥ ५ ॥ टिका. ते समयतो अवकाश मार्गे महायुद्ध थयुं, तेणे करीने ग्रहगण
जे सूर्य तारा चन्द्र अने देवो सर्वे अकळावा लाग्या, एटलुंज नही पण देव सर्व कृ
ष्णनी स्तुति करवा लाग्या, भो जगवन् पाहि पाहि, अमारु रक्षण करो रक्षण करो, ए
रीते स्तुति कर्यां करेछे.

॥श्लोक॥ तदाचकेशवोराजन् ॥ सहदेवंवचोब्रवीत् ० ॥ टिका ते समय हे राजन
केशव सहदेव प्रति बोलेछे.

॥श्रीकृष्णउवाच॥ हवे कृष्ण सहदेव प्रति शुं बोलता हवा. ॥श्लोक॥ ब्रूतदैवज्ञ
वचनं ॥ महाप्राज्ञमहाबल ॥ क्रियतां कउपायश्च ॥ कथ्यतां शंभवेत्सुरान् ॥ ६ टिका हे
डाह्यापण नरेला बळवान दैवज्ञ बाप सहदेवजी सर्व देव मनुष्याने सुख थाय अने
आ युद्ध बंध थाय एवो शो उपाय करिशुं ते मने कही संभळाव्य. ६

॥श्लोक॥ गदेयंपार्वतीशस्यचक्रं मे च सुदर्शनं ॥ तृतीयो हनुमान्वरिोत्रयाणां काग
तिर्वद ॥ ७ ॥ टिका, आ जे कोइ गदा तेतो पार्वतीना इश जे शंकर तेमणे अर्पेलीछे, अ
ने चक्र ए मारु मुकेलुछे, एटलुंज नही पण त्रीजो हनुमंत वज्रमयछे, ए युद्ध शी रीते

अ.
१३

पार पडशे, कारण के केवी गत थशे. ॥७

॥ श्लोक ॥ इत्येवंकथितंवाक्यंश्रीकृष्णेनमहात्मना ॥ प्रोवाचसहदेवश्चसंगरेसं
स्थितान् नृपान् ॥ ८ ॥ टिका- महात्मा एवा जे श्रीकृष्ण तेमणे सहदेव प्रति ए रीते
वाक्य कह्युं, ते सांभळतां सर्व राज्य मंडळना समिप उजा रहीने सहदेवजी बोलेछे.

सहदेवउवाच॥हवे सहदेवजी शुं बोलता हवा, ॥श्लोक॥ श्रणुतांदेवकीपूत्रबहू
जारोजेवेद्वि॥पतंतोह्यंबरादेतेरसातलगतामही॥९॥ टीका. हे देवकीना पूत्र भग
वान तमे सांजळो, आ समय पृथ्वी उपर अनितीरुपि भार बहू वधी गयोछे, मा
टे करीने जो ए त्रयणे वज्रो जो आकाशथी नीचे पडशे तो, पृथ्वी रसाताळ जती
रहेशे. ९

॥श्लोक॥ तेषांभारसहोभीमोनान्योस्तिपुरुषोऽनूवी॥अस्यार्धप्रष्ठोवज्रंचब्रूहिभीमं
जनार्दन ॥१०॥ टिका. माटे करीने ए त्रयणे वज्रनो भार भिम विना बिजो पुरुषकोइ
सहन करे एवं नथी, कारण के जिमनुं अरधु अंग पण वज्रछे, माटे करीने हे कृष्ण
भिमने कोइ राजी करीने संजळावो.

श्लोक॥ श्रणुराजन्प्रवक्ष्यामि जन्मेजयमहायशाःसप्तार्धवज्रसंयोगोजातोस्मिन्
शापकारणे ॥ ११ ॥ टिका. हे महा यशस्वी जन्मेजय तुं सांजळय,हुं तने संभळावुं

डांग.

५९

उर्वशीनो शाप मुक्त थवाने काजे, साढात्रणवज्रनों संयोग हवे थशे.

॥ श्लोक ॥ एकं वज्रं गदाप्रोक्ता द्वितीयं चक्रमुच्यते तृतीयं हनुमान्प्रोक्तोऽग्निमिप्रष्ठो
धमुच्यते ॥१२॥ टिका- हे नृप एक वजर तो गदा छे, बिजुं वजर चक्र छे, त्रीजू व
जर हनुमन्त, अने अरधुं वजर एक पासानुं भिमनुं अंग, ऐ साढा त्रण वजरनो सं-
योग थशे. १२

॥ श्लोक ॥ सर्वे ते पांडवानीकाः यादवैः सह मीलितः त्यक्तवैरं तदा सर्वैः न नीमेन नरा
धिप ॥१३॥ टिका. वैशंपायन मुनि जन्मे जयने कहे छे के हे नराधिप, यादवोने पांड
वोये वैर मुकी दीधां, ने भेगा नळी गया, परंतु निमसेन तो रोसे जराणा रह्या, एम
ने तो कांइ गमतु आव्युं नही.

॥ श्लोक ॥ तदा ब्रह्मा चक्रणश्च रुद्रोऽशक्रस्तथैव च ॥ भ्रातृभिः सहितो राजा धार्तराष्ट्रः
सुयोधनः ॥१४॥ ते समयतो, ब्रह्मा क्रण रुद्र ईंद्र अने सो नाइयो सुधां दुर्योधनरा
जा एकठा थइ जायछे. १४

॥ श्लोक ॥ द्रोणश्चैव कृपः श्रैव नीष्मो कर्णजयद्रथौ देवाश्च दानवा यक्षाः सिद्धचारणा
पन्नगाः ॥१५॥ टीका. एटलूज नही, पण द्रोणा चार्यजी, कृपाचार्यजी, निष्म,
कर्ण, जयद्रथ, देव दानव, यक्ष सिद्ध चारण पन्नग सुधां जेटला त्यांछे, ते एकठा

अ-

१३

થઈ જાયછે. ૧૬

॥શ્લોક॥ યુધિષ્ઠીરોઽર્જૂનશ્ચૈવસહદેવાદયશ્ચયેત્રાગતાસ્ત્વરિતાઃસર્વેપત્રભીમોસઢાં
ગવઃ ॥૧૬॥ ॥ટિકા- ંને વઢી ંર્જૂન યૂધિષ્ઠિર સહદેવ તેયપણ તેમના ભેગા થયા થ
કા સર્વ મંડલ વિચાર કરીને ભિમ ંને ઢાંગવ જ્યાં ડભાં છે ત્યાં નમ્ર દશાણ પાસે
આવેછે. ૧૬

॥શ્લોક॥ નમસ્કૃત્યંચતેસર્વેભીમસેનમહાબલં પ્રોચુસ્તેત્રિદશારાજન્ભયવિહવલ
લોચનાઃ ॥૧૭॥ ટિકા-મહા બલવાન્ એવા જે ંમિસેન તેને સર્વ મંડલો નમસ્કાર
કરીને, ભયવડે કરીને વિહવલ છે, લોચન તે જેમનાં, એવા જે દેવો તેતો ભીમની
સ્તુતિ કરે છે. ૧૭

॥દેવાડચુ॥ હવે દેવો કેવી રિતે ભીમની સ્તુતિ કરે છે ; ॥શ્લોક॥ ધન્યધન્યમહા
બાહોપાંડુપુત્રમહાબલ ॥ રક્ષિતોક્ષત્રિધર્મશ્ચઢાંગવોશરણેગતઃ ॥૧ૢ॥ ટિકા-ધન્ય ધન્ય
હે પાંડૂના પુત્ર ંમિસેન તમને ધન્ય છે, ઢાંગવને શરણે રાખ્યો ં પણ તમારું સિદ્ધ છે,
તમે જેવો ક્ષત્રિનો ધર્મ રાખ્યો, એવો કોઈ ં રાખ્યો નથી. ૧ૢ

॥શ્લોક॥ પાહિપાહિમહારાજપ્રષ્ઠંધારયસંગરે ॥ વાનરાશિગદાનાંચભારંસહમહા
વલાત્ ॥૧૧॥ ટિકા-હે બલવાન્ વીર હવે તો ક્ષમા કરો ક્ષમા કરો, ં સંગ્રામને

ढाग.
६०

वीशे हवे तो तमारुं वज्रप्रष्ट धारण करी राखो, जेणे करीने हनुमंत चक्र ने गदा, तेनो भार सहन थाय. १९

अ,
१३

॥जीमउवाच॥ हवे जीमसेन देवो प्रत्ये शुं बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ केयूयंयादवा केचपांडवानांप्रियंकरा आगताचोरणेजेतुंयादवामेसबंधिनः ॥२०॥ टीका-आ समयमां तमेय कोणछो, यादवे कोण छे, माहारा संबंधी एवा जे यादव तेमने रणमां जितवा आव्याछे, अने वळी कहे छे के पांडवतोअमने प्रियकरछे, एम अहंकारमां बोल्यां करे छे. २०

॥श्लोक॥ वैरिणस्तेचजातावैवासुदेवोविशेषतः अयादवींधरांकर्तुसमर्थोऽहंसुरेश्वराः ॥२१॥ टीका-अने वळी आ समय यादवो तो माहारा शत्रुज थया छे तेमां वासुदेव तो विशेशे करीने शत्रुता जणावे छे, माटे करीने हे बाप हे ईंद्र हवे तो हुं नहीं के यादवो नहीं एम अयादवी पृथ्वी करवी ईच्छुछूं. २१

॥श्लोक॥ भीमस्यवचनं श्रुत्वा देवास्त्रासं समाययुः ॥ पुनः प्रोवाच वचनं वायुजं देवकी सुतः ॥२२॥ टीका-एवां भीमसेननां वचन सांभळीने देवमात्र त्रास पामी गया, अने फरीने वायूज जे भीम ते प्रति वचन बोले छे. २२

॥ऋणउवाच॥ ऋण भीम प्रति शुं बोलता हवा ; ॥श्लोक॥ धन्यधन्यमहावीर

६

રોષંમોચયસંગરાત્ ॥ પ્રલયશ્રભવેદ્વીરકાશોભાજાયતેતવ ॥૨૩॥ ટિકા-હે મહાવીર તને ધન્ય છે ધન્ય છે, હવે તો રોષ મુકી દે, હે વીર જગતનો પ્રલય થશે તેમાં તા-હારી શી શોભા છે. ૨૩

॥શ્લોક॥ સદાયૂયંમહાવીર્યાઃક્ષત્રિવર્ય્યાધનુર્ધરા : વયંચનીચતાંપ્રાપ્તાનરાજ્યફલ્ગુ પ્રાક્રમા : ॥૨૪॥ ટિકા-સદાય ભાઈ તું મહા વિર્યવાન છું, તાહારા જેવો ક્ષત્રી ધર્મનો રાખનારો મેં દીઠો નથી, હુંતો તાહારાથી નિચ પરાક્રમી છું, જ્યમ સિંહ ને શીઆઢ એ પ્રમાણે ગણતી છે. ૨૪

॥શ્લોક॥ પ્રજાપાલનષષ્ટ્યાંશોરાજનીતિર્મહાબલ એતેક્ષત્રિગુણાઃપ્રોક્તારહિતસ્તૈર્નરોધમ : ॥૨૫॥ ટીકા-પ્રજાનું પાલન કરીને ષષ્ટાંશ લેવો એ રાજનીતિનો ધર્મ છે, તે ક્ષત્રીપણું તાહારામાં દિસે છે, અને એથી ઊલટો ચાલે તે અધર્મ કહેવાય. ૨૫

॥શ્લોક॥ વયંતુદાસતાંપ્રાપ્તાઃભીમસેનંમહાબલ ક્રણ્ણસ્યવચનંશ્રુત્વાહાસ્યંચક્રેસ પાંડવઃ ॥૨૬॥ ટીકા-ભાઈ હવે હું આ સમય દાસતાને પામ્યો, અને તુંતો મહા બલ પરાક્રમી છું, એવા ક્રણ્ણનાં વચન સાંભળીને સઘળાંય રાજાઓ પાંડવ સુદ્ધાં હસવા લાગ્યા. ૨૬

॥શ્લોક॥ આનીતાતુરગીરાજન્ડાંગવસ્યસમીપત : ધૃતંચહૃદયંતસ્યાઃપૃષ્ઠેભીમેન

डांग,
६१

पश्यतां ॥२७॥ टिका-हेराजन् हे जन्मेजय, ते समय तात्काळ डांगव पासेथी घोडी लेइने वज्रनुं पासु तेनी पीठ उपर मुंकी भीमसेन उभो रहेछे, अने वळी आगळ पाछळ जुवे छे के रखेने कपट करीने कृष्ण लेइ जाय नहीं. २७

॥श्लोक॥ पतितोहनुमान्वीरोगदाचक्रसमन्वितः भीमष्टष्टेऽपतत्सर्वसप्तार्धवज्र संगमः ॥२८॥ टीका-घोडीनी पीठ उपर भार देइने उचा रह्या छे, ते समय काळमां, हनुमंत गदा चक्र समन्वित भीमना पृष्ठ भागे पडीता हवा, ते समय साढा त्रण वज्रनो संयोग थइ जतो हवो. २८

॥श्लोक॥ त्यक्त्वाचतुरंगीदेहं उर्वशीशापमोचिता सर्वेषांपश्यतां तावच्छुभानारीबज्रू वह ॥२९॥ टिका. महामुनिना शाप थकी उर्वशी मुकइ गइ, अने सर्व सैन्यना जोत जोतामां अश्वनीरुपनो त्याग थइने महा अप्सराहोती हवी.

॥श्लोक॥ गत्वाकृष्णस्यचरणेपपातदंडवद्भूतिसर्वान् देवान्नमस्कृत्यगतास्वर्गं स्ववे श्मनी ॥३०॥ टिका. अने जे समय नारि रुप थइ के तात्काळ, कृष्ण परमात्माना चरणे जइने नमस्कार कर्यो, एटलुंज नही पण सर्वे देव मात्रने नमस्कार करती थकी विमाने बेशी स्वर्ग मार्गे गति करेछे.

॥श्लोक॥ अन्योन्यंत्यक्तवैराश्वत्थयोपांद्मुनंदनाः आगताः कौरवैः साकंदैर्द्रप्रस्थं न-

अ.
१३.

६१

राधिप ॥३१॥ टिका. अने ज्यां अप्सरा स्वर्गे गइ के, तात्काळ, वृश्ची जे यादवो अ ने पांडवो तेने तेनां वैर नाश पामी जतां हवां, एटलूज नहीं पण कौरव सुधां यादवो ने तेडीने ईंद्रप्रस्थमां गति करेछे.

॥श्लोक॥ पांडवैः पूजिता सर्वे देवर्षिपितृमानवाः ॥ भोजिताश्च परान्निनतत्र ये संगता नृप ॥३२॥ टिका. पांडवो घेर आविने देव रुषि पितरनु यजन करता थका, सर्वने मिष्टा नवडे करीने जोजन करावेछे.

॥श्लोक॥ नीमस्य वचनाद्राजा डांगवो पश्यतां नृणां ॥ पपातकृश्चरणे दंडवद्भूविसं स्थितः ॥३३॥ टिका तदनंतर भिमना वचन थकी, ते डांगव राजा कृष्णना चरण कम लने नमने करेछे. ३३

॥ श्लोक ॥ पाहि पाहि जगन्नाथ क्षंतुमर्हसि यादव कृष्ण प्रोवाच वचनं गच्छ राज्यं कुरु नृप ॥३४॥ टिका. हे महाराज हे जगन्नाथ, महारु रक्षण करो, म्हें तमने ओळख्या नहता तमारी सत्ता म्हारा जाणवामां न आवी. हवे मने शरण राखो, म्हारा सर्वअ पराध क्षमा करो, एवं सांभळीने कृष्ण कहेछे के, जा राजन् सुखेथी तुं तहारा देश मां राज्य करय. ३४

॥श्लोक॥ माभयंकुरुराजेंद्र उर्वशीशापकारणात् एतत्क्रतं मयाराजन्नमेवैरंभवत्पु

डांग, नः ३५ टिका. हे राजन हवे तुं जय मां धरीश, मारे कांड तारी साथे वैर नथी,
६२ आ उर्वशीनो शाप मुक्त थवाना हेतुथी आ सर्व कृत्य कर्युंछे,

अ
१३

॥ श्लोक ॥ भीमं वैवर्चनमस्क्रत्यनमस्क्रत्यच अर्जुनं ॥ कुंतीचद्रौपदींभद्रांतथाचा
न्यान्सुरान्नृप ॥३६॥ टिका. भीमनेने, चपुनः अर्जूनने तदनंतर कुंता द्रुपदी सुभद्रा,
बीजां सर्वे राजाओंने डांगव नमस्कार करेछे.

॥ श्लोक ॥ गतः काश्यां नृपो राज्यं चकार सुखकाम्यया ॥ सर्वे ते यादवा द्वारामत्यां नृप
समागताः ३७॥ टिका. तदनंतर ते डांगव राजा पोताना काशीपुर प्रति गमन करे
छे, अने सर्व यादवो द्वारका प्रति गमन करेछे. ३७

॥ श्लोक ॥ कौरवाहस्तिनगरे गतास्ते जनमेजय ॥ देवाश्च दानवा यक्षाः सिद्धचारणप
न्नगाः ॥३८॥ टिका हे जन्मेजय राजा कौरव पण हस्तिनापुर विशे गया, देव दा
नव यक्ष सिद्ध, पन्नग तेयं पण पोत पोताने स्थानके जइ पोचेछे. ३८

॥ श्लोक ॥ स्वस्वस्थाने गताः सर्वे ब्रह्मारुद्रमुनिश्वराः ॥ वार्त्तीति पांडवानां च कुर्वतो ज
यनिस्वनैः ॥३९॥ टिका. ब्रह्मा रुद्र ईंद्र अने बिजा मुनिश्वरो पोत पोताने स्थानके ज
ता हवा, अने अखिल ब्रह्माडमां वात चालि के पांडवोना जय थइ गयो,

॥ सुत ऊवाच ॥ सुत पुराणिक रुषियो प्रत्ये बोलता हवा. ॥ श्लोक ॥ श्रणुतां शौ

६२

નકમુનેડાંગવસ્યકથાનકં ॥ વૃશ્નીપાંડવયોઃસ્પર્ધાકીર્તિતાચતવાગ્રતઃ ॥૪૦॥ ॥ટિકા.
હે શૌનકાદિકમુનિઓ, ડાંગવનુ કથાનક અને યાદવ પાંડવને સ્પર્ધા થઈ તે સમયનો
ઇતિહાસ મૈં તમને સંભળાવ્યો,

॥ શ્લોક ॥ શ્રુત્વાપિતામહકથાંજનમેજયનૂપતિઃ॥પ્રીતઃપ્રસન્નહૃદયોરુષિંસત્તમપુ
જયત્ ॥૪૧॥ ટિકા એ ઇતિહાસ પોતાના પિતામહનામુખથી જનમેજય રાજા સાંભળીને
પ્રસન્ન હૃદય હોતો હવો, અને સર્વ રુષી મંડળને પૂજતો હવો. ૪૧

॥ શ્લોક ॥ દદૌદાનંતદારાજાભૂમિગૌહયકુંજરાન્ ॥ વૈશંપાયશ્ચપ્રીતશ્ચદત્વાશીં
ચવનંગતઃ ૪૨॥ ટિકા હર્ષયુક્ત જનમેજય રાજા સાંભળીને, ભૂમી ગાયો, હયકુંજરો
નાં દાન યથાર્થ રીતે કરિતાં હવાં, અને તદપશ્ચાત્ વૈશંપાયનમુનિ જનમેજય રાજાને
આશિર્વાદ દઈને વનપ્રતિ તપશ્ચર્યા કરવાને ગતિ કરતા હવા.

॥શ્લોકા॥ તત્રગંગાચયમુનાકુરુક્ષેત્રંચપુષ્કરંતત્ફલંસમવાપ્નોતિનશ્યતિત્રિવિધંશ્ર
ધઃ ૪૩ ॥ટિકા. આજે કોઈ ક્રષ્ણાનુ કિર્તન સાંજલેછે તેને ગંગા યમુનાં, કુરુક્ષેત્ર પુ
ષ્કર એ સર્વ તિર્થોં નહાવાનુ ફલ પ્રાપ્ત થાયછે એટલુંજ નહીં પણ સર્વ પાપ તેનાં મુક્ત
થઈ જાયછે. ૪૩

॥શ્લોકા॥ યજનાત્સેવનાદ્વિશ્નોઃસ્નાનાદાનાજ્જપાત્તપાત્ ॥યત્ફલંચનવેત્સર્વંતત્ફ

डा.ग.
६३

लंक्रणकीर्तनात् ॥ ४४ ॥ टिका माटे करीने आ आवसरेतो यज्ञसवन स्नानदान ज
पतपादिकथी पण जगवतनुं किर्तन सांजळवूं, ते फळनी तुलनाने एके आवतुं नथी.

इति श्रीमहाभारते डांगवोपाख्याने उर्वशीमोक्षो नाम त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

इति श्री महाभारते डांगवोपाख्याने उर्वशीमोक्षनिरूपण ॥ तट्टीकायारैक्य कुलोद्भव ज
यशंकर सत गंगाधर विरचितायां त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥

॥ श्लोक ॥ अच्युतं केशवं रामनारायणं कृष्णदामोदरं वासुदेवं हरे ॥ श्रीधरं माधवं
गोपिकावल्लभं श्रीजानकीनायकं रामचंद्रं जने ॥ १ ॥

॥ श्लोक ॥ त्रिनंदेष्टादिक्येषु भूषणैश्च शिवैश्च कवरे ॥ षष्ठ्याण्येष्टावाश्विनसफळ
मासे धवळके ॥ सुपक्षे द्वीपुर्णे चान्द्रदिनपतौ वै तिथीवरे ॥ धनिष्ठानक्षत्रे ॥ गरकरणके गंगयु
जके ॥ २ ॥

॥ वृषेलगने पेको न भवति ग्रहोऽज्ञानवधरा ॥ स्थितात्तस्माल्लगना गुणपरिमिते
भौमगुरवौ ॥ तुरियेशुक्रौ वै ॥ अनिरविबुधाः केतवरसे ॥ दशो चेद्द्रोते गुर्गणनकरगंगाधरजनौ ॥

॥ इति टिका कारस्य जन्म सुचना ॥ समाप्त ॥

॥ श्री संवत् १९१३ ना वर्षे शाके १७७८ प्रवर्तमान्ये उत्तरायनगतेश्रीसूर्योपा-
ष मासे कृष्णपक्षे ३ भौमवासरे महेता गंगाशंकरेण स्वहस्ते लिखितं ॥ श्री ॥ श्री ॥

श्र,
१३

નામાં' તથા પંચમાઝની પોઝમાં મહેતા
નામાં મી. મંચેરજી જમ શેદજી પોષ્ટવાઝાનેત્યાં
દાસની ઢુકાનેથી નિચે લ ઁવેલાં પુસ્તકો મઝશે.

ત	૧- ૦૦	રતિસ્વયંવર	૦। ૮।૦
	૧- ૦૦	સામ્રમતી માહારાગ	૦। ૬।૦
સહિત	૦-૧૨-૦	ઞ્રાશીર્વાદ નાટક	૦।૧૦।.
ટેકા સાથે	૦-૧૨-૦	કમઝાકુમારી નાટક	૧। ૦।૦
	૦- ૮-૦	કઝોડા નાટક	૦। ૬।૦
	૨- ૦-૦	માગવત સાર	૦। ૬।૦
	૦. ૨-૦	જાંદારશાહ બહાદશાહનો વાત	૦। ૬।૦

તથા નાટકો અને પરચુરણ વાતોના પુસ્તકો

दे पोताना समशेर बहादुर प्रेसमां छापी
प्रसिद्ध कर्युं.

तामेत्वनो हक प्रसिधकारे पोताने स्वाधीन राख्योवे.

...

20

इति श्री डांगवोपाख्यान सटिक.

श्री श्री कौण्डिन्यागर सूरि ज्ञान मंदिर
श्री महाचार जैन आराधना केन्द्र

मासिक